

واندهی کوردی

تاییه ته به فیژکاری زمانی کوردی

(ریتنوسی عه ره بی و لاتین)

آموزش زبان کوردی

مه نسوور ره حمانی

مندی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النُقَافِي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

وانه‌ی کوردی

تاییه‌ته به فیّرکاری زمانی کوردی

(رینووسی عه‌ره‌بی و لاتین)

آموزش زبان کوردی

مه‌نسوور ره‌حمانی

پانید

۱۳۸۹

سرشناسه	:	رحمانی، منصور، ۱۳۵۲ -
عنوان و نام پدیدآور	:	وانه‌ی کوردی: تاییه‌ته به فیرکاری زمانی کوردی: آموزش زبان کردی/ مه‌نسور ره‌حمانی.
مشخصات نشر	:	تهران: پانیذ، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	:	۹۱ص.، جدول.
شابک	:	978-964-7105-22-4
وضعیت فهرست نویسی	:	فبا
یادداشت	:	کردی - فارسی.
موضوع	:	کردی - دستور
موضوع	:	کردی - خودآموز
رده بندی کنگره	:	۱۳۸۹ ۳۲۳/۳۳۵۶ PIR
رده بندی دیویی	:	۹۱۴۹
شماره کتابشناسی ملی	:	۱۰۰۷۲۱۲

نشر پانیذ

ناسنامه‌ی کتیب:
 ناوی کتیب: وانه‌ی کوردی^۱
 (تاییه‌ته به فیرکاری زمانی کوردی/ آموزش زبان کردی)
 نووسەر: مه‌نسور ره‌حمانی
 بیتچنین و پیداجوونه‌وه: نووسەر
 رازاندنه‌وه: فیان کامپیوتر
 چاپی یه‌کم
 نه‌ژمار: ۲۰۰۰ به‌رگ
 سالی له‌چاپدان: ۱۳۸۹
 چاپ دالاهو
 تهران: خیابان انقلاب ابوریحان نبش خیابان وحید نظری پلاک ۲۶
 ۲۲۱۹۰۹۵۶-۲۲۱۹۰۹۵۱-۶۶۴۱۵۹۸۲

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۱۰۵-۲۲-۴ ISBN: 978-964-7105-22-4

۲۰۰۰ تمه‌ن

ناو‌فدی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه: سنه‌کتیبی میدیا ته‌له‌فون: ۰۸۷۱-۲۲۲۸۳۲۷

«وانه» در زبان کوردی به معنی «درس» است.

ئاۋەرۇك (فهرست)

- ۹ - پېشەكى (مقدمه).....
- ۱۱ - تفاوت‌های الفبایی زبان فارسی و کردی.....
- ۱۷ - خشته‌ی به‌راوردکاری ئەلفوویی فارسی و کوردی (جدول مقایسه‌ای الفبای فارسی و کردی).....
- ۱۸ - مصوّت و صامت در زبان کردی.....
- خشته‌ی ئەلفوویی کوردی، سۆرانی سلیمانی، به شیوه‌ی عەرەبی (جدول الفبای کردی «سورانی سلیمانی» به شیوه‌ی عربی)..... ۲۰
- رېتنوسی یه‌گگرتووی کوردی (شیوه‌ی معیار املانویسی در زبان کردی)..... ۲۲
- خشته‌ی رېتنوسی یه‌گگرتووی کوردی (جدول معیار املانویسی در زبان کردی)..... ۳۰
- نمونە‌ی ویژه‌ی کوردی (نمونه‌ی ادب کردی)..... ۳۳
- بېسارانی..... ۳۳
- ئەحمەدی خانى..... ۳۵
- نالى..... ۳۷
- مەولەمى..... ۳۸
- حاجى قادرى كۆيى..... ۴۰
- مەستورەى ئەردەلان..... ۴۱
- مەحوى..... ۴۳
- فايەق بىكەس..... ۴۴
- پورەمپرد..... ۴۶
- گۆران..... ۴۸
- قانع..... ۴۹
- هېمن..... ۵۱
- ئەحمەد هەردى..... ۵۲
- شەيرى مامۆستا..... ۵۴
- نمونە‌ی وەرگێرپان بە زمانى کوردی (نمونه‌ی ترجمه به زبان کردی)..... ۵۵
- سورەى فاتحە (سورەتى فاتىحە)..... ۵۵

- ۵۶ - دیباچه‌ی گلستان (پیشه‌کی گولستان).....
- ۵۷ - دو رباعی از ختّام (دوو چوارینه له خه‌یام).....
- ۵۸ - سه‌ریه‌خوویی زمانی کوردی و جیاوازی له‌گه‌ل فارسی (مستقل بودن زبان کردی و تفاوت آن با فارسی).....
- ۵۸ - چند نمونه‌ی جیاوازی زمانی فارسی و کوردی له‌بوا‌ری و‌ا‌چ‌ناسیه‌وه (phonology) (چند نمونه از تفاوت‌های زبان فارسی و کردی از نظر واج‌شناسی).....
- ۵۸ - نمونه‌ی جیاوازی ریژمانی (نمونه‌ی تفاوت دستوری).....
- ۵۹ - نمونه‌ی جیاوازی له‌بوا‌ری و‌ا‌ت‌ا‌ن‌ا‌س‌یه‌وه (semantic) (نمونه‌ی تفاوت از نظر معنی‌شناسی).....
- ۶۰ - دیالیکته‌کانی زمانی کوردی (گویش‌های زبان کردی).....
- ۶۰ - دیالیکت (گویش).....
- ۶۰ - زاراوه (لهجه).....
- ۶۰ - کوردی باکوور (کرمانجی).....
- ۶۰ - کوردی ناوه‌پاست (سۆرانی).....
- ۶۱ - کوردی باشوور.....
- ۶۱ - هه‌ورامی زازایی.....
- ۶۲ - زمانی پی‌وه‌ر (زبان معیار).....
- ۶۳ - چۆن دیالیکتیک هه‌ل‌ده‌بۆ‌ئێ‌دری‌ت و ده‌بیته زمانی پی‌وه‌ر.....
- ۶۴ - ئا‌و‌ر‌پ‌ئ‌یک‌ئ‌ی کورت له سه‌ر ریژمان: (نگاهی گذرا به دستور زبان).....
- ۶۴ - رسته (جمله).....
- ۶۴ - فرمان (فعل).....
- ۶۵ - ناو (اسم).....
- ۶۵ - جێ‌ناو (ضمیر).....
- ۶۶ - ناوه‌ل‌ناو (صفت).....
- ۶۶ - چاوگ (مصدر).....
- ۶۷ - ناوه‌ل‌فرمان (قید).....
- ۶۷ - کارا (فاعل).....
- ۶۷ - به‌رکار (مفعول).....

- ۶۷ ..... - ته‌واو‌کەر (متمم)
- ۶۷ ..... - ئامرازى پەيوەندى (حرف ربط)
- ۶۸ ..... - نمونەى پەندى پيشينيان (ضرب‌المثل)
- ۷۰ ..... - ناوى چەند نەخۆشى بە زمانى كوردى (نام چند بیماری به زبان کردی)
- ۷۰ ..... - ناوى مانگە كوردییه‌كان له دیالێكتى سۆرانى و كرمانجى (نام ماه‌های کردی در گویش‌های سورانی و کرمانجی)
- ۷۱ ..... - ئەلفبەیی لاتین **Elfûbêy latîn** (الفبای لاتین)
- ۷۶ ..... - خستەى ئەلفبەیی لاتین **Xistey Elfûbêy latîn** (جدول الفبای لاتین)
- ۷۸ ..... - نمونەى دەق بە ئەلفبەیی لاتین (نمونەى متن بە الفبای لاتین)
- ۷۸ ..... - غولام‌ەزا نەركە‌وازی **Xuîam feza erkewazî**
- ۷۹ ..... - دایکەم (شیعر) **Dayikim**
- ۸۰ ..... - مامۆستا (شیعر) **Mamosta**
- ۸۱ ..... - حەریق **Hêrîq**
- ۸۲ ..... - نمونەى ناخافتن بە دیالێكتى كرمانجى (نمونەى مکالمه در گویش کرمانجی)
- ۸۳ ..... - سەد وشەى لاتین بۆ راھاتن **Sed wişey latîn bo fahatin** (صد واژه‌ی لاتین برای تمرین)
- ۸۶ ..... - پوونکردنە‌وەى چەند دەستە‌واژه (شرح چند اصطلاح)
- ۸۶ ..... - دەنگناسى **Phonetics**
- ۸۶ ..... - واچناسى **phonology**
- ۸۶ ..... - دەنگ **phone**
- ۸۶ ..... - واچ (فونیم) **phoneme**
- ۸۷ ..... - بېرگه syllable له زمانى كوردیدا (هجا در زبان کردی)
- ۸۹ ..... - سەرچاوه‌كان (منابع)

***

پیش‌ه‌کی (مقدمه)

زبان اصلی‌ترین و مهم‌ترین نشانه‌ی هر فرهنگ است. یکی از شیوه‌های حفظ زبان تبدیل آن به نوشتار است. خواندن و نوشتن به هر زبانی موجب توسعه و ماندگاری آن زبان می‌گردد. کردها در حال حاضر برای نوشتار از دو گونه الفبا بهره می‌گیرند:

۱- الفبای کردی به شیوه‌ی عربی

مانند: حروف ا، ب، ت، ... . کردهای ایران و عراق برای نوشتار از این الفبا استفاده می‌کنند. الفبای زبان فارسی نیز از عربی گرفته شده است.

۲- الفبای کردی به شیوه‌ی لاتین

مانند حروف: A, B, C, ... که بیشتر در کردی کرمانجی شمالی کاربرد دارد. تمامی کشورهای اروپایی و آمریکایی در نوشتار از الفبای لاتین استفاده می‌نمایند.

الفبای سریلی نیز یکی از الفباهایی است که مورد استفاده‌ی کردهای اتحاد جماهیر شوروی سابق بوده است که در حال حاضر رو به فراموشی است و الفبای لاتین جانشین آن می‌گردد.

زمان سهره‌کیرترین و گرینگترین نشانه‌ی هر فره‌ه‌نگیکه. یدکی له گرینگترین شیوه‌کانی پاراستنی زمان نه‌ویه که بیته زمانی نووسین. خویندن و نووسین به ههر زمانیک نه‌بیته هژی گه‌شه و مانه‌وهی نه‌و زمانه. کورد هه‌نوکه بو نووسین له دوو جۆر نه‌لفویئ که‌لک وهرده‌گری:

۱- نه‌لفویئی کوردی به شیوه‌ی عمره‌بی

وه‌کوو: پیته‌کانی ا، ب، ت، ... . کورده‌کانی ئیران و عیراق بو نووسین له‌م شیوه‌یه که‌لک وهرده‌گرن. نه‌لفویئی زمانی فارسیش له عمره‌بی وهرگیراوه.

۲- نه‌لفویئی کوردی به شیوه‌ی لاتین

وه‌کوو: پیته‌کانی A, B, C, ... که زۆرت‌ر له کوردی کرمانجی باکوور به‌کار ده‌هینریت. هه‌موو زمانه‌کانی ولاتانی نه‌وروپا و نه‌مریکا بو نووسین له نه‌لفویئی لاتین که‌لک وهرده‌گرن.

نه‌لفویئی «سیریلی»یش یه‌کی له‌و نه‌لفویئیانه‌یه که له لایان کورده‌کانی یه‌کیه‌تی سۆقیه‌تی جارانه‌وه که‌لکی لی وهرده‌گیرا که هه‌نوکه خه‌ریکه پشت گوی ده‌خری و نه‌لفویئی لاتین جی‌گای نه‌و ده‌گریته‌وه.

مقایسه، یکی از روش‌های خوب یادگیری است و به دلیل این که کردهای باسواد ایران با زبان فارسی به خوبی آشنا هستند، مخاطب این کتاب بیشتر شامل کردهای ایران و یا کردهایی است که با زبان و نوشتار فارسی آشنا هستند.

به دلیل این که کردها تاکنون امکان اجرای تصمیم واحدی برای یکسان کردن و نوشتن با یک نوع الفبا را نداشته‌اند و در این عرصه نیز هر دو الفبای عربی و لاتین طرفداران و علاقمندان خود را داراست و هم‌چنین به دلیل این که بخش اعظمی از کردها (گوش کردی شمال) برای نوشتن از الفبای لاتین بهره می‌گیرند، بخش دوم کتاب به چگونگی نوشتن به الفبای لاتین اختصاص یافته است. در پایان امیدوارم توانسته باشم شمع کوچکی را در قلب افق درخشان زبان کردی روشن نموده باشم و خواننده‌ی گرامی نیز از این کتاب بهره‌مند گردد.

***

به‌راوردکاری، یه‌کی له شیوه‌گه‌لی باش بۆ فێربوونه و به هۆی شه‌وه‌ی که کوردانی خوینده‌واری ئێران له‌گه‌ل زمانی فارسی ناشنایه‌تی باشیان هه‌یه، به‌رده‌نگی شه‌م په‌رتووکه زۆرتتر کوردانی ئێران و شه‌و کوردانه‌یه که له‌گه‌ل فارسی و نووسین به‌م زمانه ناشنایه‌تیان هه‌یه.

به هۆی شه‌وه‌ی که تا ئیستا شه‌و هه‌له نه‌ه‌ه‌ساوه که کورد بتوانی بریاری یه‌کلاییکردنه‌وه‌ی نووسین به‌یه‌ک جوژه شه‌لفوویی بدات و شه‌م گوژه‌پانه‌شدا هه‌ردوو شه‌لفوویی عه‌ره‌بی و لاتین لایه‌نگر و هۆگری خۆیان هه‌یه و هه‌روه‌ها به هۆی شه‌وه‌ی که به‌شیکی گه‌وره‌ی کورد (دیالیکتی کوردی باکوور) بۆ نووسین له شه‌لفوویی لاتین که‌لک و هه‌رده‌گرن، به‌شی دووه‌مه‌ی شه‌م په‌رتووکه ته‌رخان کراوه به‌چۆنیه‌تی نووسین به شه‌لفوویی لاتین. له‌کوژتاییدا هیوادارم توانیبیتم مۆمییکی بچووکم له‌دلی ناسۆی پرشنگذاری زمانی کوردی داگیرساندیی و خوینه‌ری هیژاش له‌م په‌رتووکه که‌لکی باش وه‌ربگری.

مه‌نسوور په‌همانی، سنه ١٣٨٦هه‌تاری

تفاوت‌های الفبایی زبان فارسی و کردی

الفبای کردی به شیوه‌ی عربی ۳۴ حرف است، به ترتیب زیر:

۱- ە (ه)	۲- ب	۳- پ	۴- ت	۵- ج
۶- چ	۷- ح	۸- خ	۹- د	۱۰- ر
۱۱- پ	۱۲- ز	۱۳- ژ	۱۴- س	۱۵- ش
۱۶- ع	۱۷- غ	۱۸- ف	۱۹- ڤ	۲۰- ق
۲۱- ک	۲۲- گ	۲۳- ل	۲۴- ڭ	۲۵- م
۲۶- ن	۲۷- ه	۲۸- ا	۲۹- وو	۳۰- ژ
۳۱- و	۳۲- ه	۳۳- ئ	۳۴- ی	

الفبای فارسی ۳۳ حرف است؛ به این ترتیب:

۱- ە	۲- ا	۳- ب	۴- پ	۵- ت
۶- ث	۷- ج	۸- چ	۹- ح	۱۰- خ
۱۱- د	۱۲- ذ	۱۳- ر	۱۴- ز	۱۵- ژ
۱۶- س	۱۷- ش	۱۸- ص	۱۹- ض	۲۰- ط
۲۱- ظ	۲۲- ع	۲۳- غ	۲۴- ف	۲۵- ق
۲۶- ک	۲۷- گ	۲۸- ل	۲۹- م	۳۰- ن
۳۱- و	۳۲- ه	۳۳- ی		

* چگونگی نوشتن حروف «آ و ا» در الفبای کردی

۱- در الفبای کردی «آ» به صورت «ئا» نوشته می‌شود؛ به عنوان مثال کلمه‌ی «آرام»

در نوشتار کردی به این صورت است: «ئارام» آسمان = ئاسمان

۲- در نوشتار کردی حرف «ا» (الف همزه) در اول کلمات به صورت «**ئ**»

نوشته می‌شود به عنوان مثال کلمه‌ی «**ا**حمد» به این صورت است: «**ئ**ه‌حمده»

ایمان = **ئیمان**

حرف «ا» در واژه‌ای مثل **دل‌ا** با (الف همزه) متفاوت است و به همان صورت «ا»

نوشته می‌شود. **دل‌ا** = **دل‌ا**

* چگونگی نوشتن حروف «ص» و «ث»

۳- در الفبای کردی حرف «**س**» یک شکل نوشتاری دارد و حروف «**ص**» «**ث**» به

صورت «**س**» نوشته می‌شود. حروف «**ص**» و «**ث**» مختص زبان عربی است و دارای تلفظ

خاص خود هستند و در زبان کردی کاربرد ندارند، بنابراین کلمات عربی دخیل در زبان

کردی مانند نام‌ها و اسماء خاص (نام اشخاص، کوه‌ها، شهرها و...) که دارای حروف «**ص**» و

«**ث**» هستند در زبان کردی به صورت «**س**» نوشته و تلفظ می‌شوند؛ به عنوان مثال کلمه‌ی

«**مصر**» به این صورت است: «**مسر**»

صاحب = **ساحیب**   **عُثمان** = **عوسمان**

* چگونگی نوشتن حرف «ط»

۴- در الفبای کردی حرف «**ت**» یک شکل نوشتاری دارد و حرف «**ط**» به صورت

«**ت**» نوشته می‌شود. حرف «**ط**» نیز مانند «**ص**» و «**ث**» مختص زبان عربی است و دارای

تلفظ خاص خود می‌باشد و در زبان کردی کاربرد ندارد، بنابراین کلمات عربی دخیل در

زبان کردی مانند نام‌ها و اسماء خاص (أعلام) (نام اشخاص، کوه‌ها، شهرها و...) که دارای

حرف «**ط**» هستند به صورت «**ت**» نوشته و تلفظ می‌گردد؛ به عنوان مثال

کلمه‌ی «**طالب**» به این صورت است: «**تالب**».

عطر = **عه‌تر**   **طاهر** = **تاھیر**

کلماتی مانند ظاهر به سه صورت تاهیر، تاهیر و تاهر نوشته و خوانده می‌شود؛ دلیل این تفاوت‌ها اختلاف در چگونگی خواندن این گونه کلمات در لهجه‌های مختلف کردی است.

* چگونگی نوشتن حروف «ذ»، «ض» و «ظ» .....

۵- در الفبای کردی حرف «ز» یک شکل نوشتاری دارد و حروف «ذ»، «ض» و «ظ» به صورت «ز» نوشته می‌شود. حروف «ذ»، «ض» و «ظ» مختص زبان عربی هستند و تلفظ خاص خود را دارند که در زبان کردی کاربرد ندارد، بنابراین کلمات عربی دخیل در زبان کردی مانند نام‌ها و اسماء خاص (اشخاص، کوه‌ها، شهرها و ...) که دارای حروف «ذ»، «ض» و «ظ» هستند به صورت «ز» نوشته و تلفظ می‌شوند؛ به عنوان مثال کلمه‌ی «رضا» به این صورت است: «زدا»

ارض = ئه‌رز   ظاهر = زاهیر

* چگونگی نوشتن علامت‌های فتحه (ـَ) و ضمه (ـُ) '.....

۶- در الفبای کردی علامت فتحه (ـَ) به صورت حرف «ه» یا «هه» نوشته می‌شود؛ مثلاً:

دَرِد = ده‌رد   سَرِد = سه‌رد

۷- در الفبا و زبان کردی علامت ضمه (ـُ) و نیز صدایی که دقیقاً مانند ضمه باشد وجود ندارد و نزدیک‌ترین صدا به ضمه (و) است؛ مثلاً، واژه‌ی مُراد با الفبای کردی به این صورت نوشته می‌شود: موراد.

تلفظ «مُراد» در فارسی با تلفظ «موراد» در زبان کردی تا حدی متفاوت است. با در نظر گرفتن نکته‌ی فوق در الفبای کردی با تساهل به جای نشانه‌ی ضمه حرف «و» گذاشته می‌شود که به آن «واوی کورت» (واو کوتاه) می‌گویند. کُرد = کورد

۱- حروف صدادار (مصوت) و بی‌صدا (صامت) در بخش بعد ذیل عنوان «مصوت و صامت در زبان کردی» به طور مفصل توضیح داده شده است.

* حروف دارای نشانه‌ی «^۲» (پسته بانداده‌کان) «^۲ل»، «^۲ی»، «^۲ۆ»، «^۲پ».....

- نشانه «^۲» در الفبای کردی که اصطلاحاً «چوکلّه» یا «بائّه» نامیده می‌شود در الفبای فارسی وجود ندارد. در الفبای کردی تنها چهار حرف «^۲ل»، «^۲ۆ»، «^۲ی» و «^۲پ» این علامت را می‌گیرند و به حروف دیگری تبدیل می‌شوند.

«^۲ل» به صورت غلیظ خوانده می‌شود.

«^۲ۆ» مانند O در زبان انگلیسی تلفظ می‌شود.

«^۲ی» تقریباً مانند کسره است.

و «^۲پ» به صورت غلیظ (چند زنجی) تلفظ می‌گردد.

۸-^۲ل: مانند گول، به معنی (گل)؛ در حالی که واژه‌ی «گول» با حرف «ل» به معنی

کثیف و جذامی است. به عبارت دیگر «^۲ل» و «ل» دو حرف متفاوت هستند.

در زبان کردی به «^۲ل»، «ل درشت» (قه‌له‌و) و به «^۲ل»، «لام نازک» (ناسک)

می‌گویند.

۹-^۲ی: مانند «بی» (بیا) با صدایی نزدیک به صدای کسره؛ در حالی که واژه‌ی «بی» به

معنی درخت بید است. به عبارت دیگر «^۲ی» و «ی» دو حرف متفاوت هستند.

۱۰-^۲ۆ: مانند «گول» (دریاچه) با صدای «O» در حالی که واژه‌ی «گول» به معنی کثیف

و جذامی است. به عبارت دیگر «^۲ۆ» و «ۆ» دو حرف متفاوت هستند.

۱۱-^۲پ: مانند «که‌پ» (کر) با صدای «پ» غلیظ (چند زنجی)؛ در حالی که واژه‌ی «که‌ر» با

«ر» (تک زنجی) به معنی «خر» است. به عبارت دیگر «^۲پ» و «ر» دو حرف متفاوت هستند.

در زبان کردی به «^۲پ»، «ر درشت» (قه‌له‌و) و به «^۲ر»، «ر نازک» (ناسک) می‌گویند.

نشانه‌ی «^۲» در حرف «^۲پ» بر خلاف سه مورد دیگر («^۲ل»، «^۲ۆ»، «^۲ی») در زیر حرف قرار

می‌گیرد تا در نوشتار به شیوه‌ی «دست نوشت» با «ژ» اشتباه نشود.

* حرف (ف)

۱۲- «ف» مانند **ئه‌فین** (عشق)؛ یکی از حروف الفبای کردی است که در فارسی وجود ندارد. صدای «ف» مانند صدای «V» در زبان انگلیسی است. این حرف بیشتر در کردی شمال مورد استفاده قرار می‌گیرد و در کردی سورانی در اکثر موارد «ف» به «و» تبدیل می‌شود؛ مانند: **ئه‌فین** = **ئه‌وین** ، **هه‌فال** = **هه‌وال** (دوست)

* حرف (وو)

۱۳- «وو» مانند «**نووسین**» (نوشتن)؛ یکی از حروف الفبای کردی است که در فارسی وجود ندارد. حرف «وو» را در زبان کردی «واوی جووت» (واو جفت) می‌نامند. «وو» در تلفظ به اندازه‌ی دو «و» کشیده می‌شود. چند نمونه:

دوو (دو) ، **چوو** (رفت) ، **سوور** (سرخ)

۱۴- هر زبانی دارای نظام آوایی مخصوص به خود است.^۱ در زبان عربی بعضی از حروف به صورت مشدد خوانده می‌شوند، در حالی که در زبان کردی هیچ حرفی به صورت مشدد خوانده نمی‌شود. بنابراین علامتی تحت عنوان «علامت تشدید» در الفبای کردی وجود ندارد و دستگاه آوایی زبان کردی به گونه‌ای است که کلمات مشدد زبان عربی که وارد زبان کردی شده‌اند اغلب بدون تشدید خوانده می‌شوند:

نجم‌الدین = نه‌جمه‌دین ، عزت = عیزه‌ت

۱- به عنوان مثال در زبان فارسی در هر هجا فقط یک صامت آغازین وجود دارد (مثلاً: «مادر» داری دو هجا است «ما»: **م** + ا (صامت + مصوت) و «در»: **د** + ر (صامت + مصوت + صامت) اما در زبان کردی در یک هجا دو صامت آغازین می‌تواند قرار گیرد، مانند:

(«گوی» (گوش) **گ** + و (W) + ئ صامت + صامت + مصوت) اما در زبان انگلیسی تا سه صامت می‌تواند در ابتدای هر هجا قرار می‌گیرد. مثلاً واژه‌ی **structure** دارای دو هجا است.

(**strac** و **ture**) که در هجای اول سه صامت آغازین آمده است. **c + a + r + t + s** (Strac)

در نوشتار کردی، اگر بخواهیم تلفظ دقیق کلمات را بنویسیم، حرف مشدد را دو بار می‌نویسیم؛ به عنوان نمونه، همان مثال‌های بالا با تلفظ دقیق عربی آن‌ها به این صورت نوشته می‌شوند:

نجم‌الدین = نه‌جهم‌ددین، عزت = عیززت

* حرف (ه)

۱۵- در الفبای کردی حرف «ه» در تمام حالات به صورت «ه» نوشته می‌شود؛ به عبارت دیگر «ه» چه به صورت جدا و چه به صورت پیوسته به یک شیوه نوشته می‌شود:

هاوار (فریاد)، هیمن (آرام) = «ه» به صورت پیوسته
 به‌به‌ه (به به)، ماه (ماه) = «ه» به صورت جدا

* بزۆکه

۱۶- بزۆکه: در زبان کردی مصوّتی کوچک‌تر از کسره وجود دارد که برای این صدا در الفبای کردی (شیوه‌ی عربی) حرفی تعیین نشده است؛ مثلاً با دقت در تلفظ واژه‌ی «ژن» (زن) میان «ژ» و «ن» این صدای کوچک‌تر از کسره را متوجه می‌شویم. این صدا در زبان عربی «کسره‌ی مختلسه» نامیده می‌شود. اولین بار اصطلاح «بزۆکه» را پرفسور «توفیق وهبی» وضع نمود. در الفبای لاتین برای بزۆکه نشانه‌ی «i» گذاشته می‌شود.

چند مثال دیگر:

کوردستان «Kurdistan»: مابین حروف «د» و «س» (کورد (بزۆکه)ستان)
 دلۆڤان «diloan» (مهربان): مابین حروف «د» و «ل» (د (بزۆکه)لۆڤان)
 بېڤیار «Bîfyar» (پیمان): مابین حروف «ب» و «پ» (ب (بزۆکه)پیار)

خشته‌ی به‌راوردکاری نه‌لفوویی فارسی و کوردی (جیاوازییه‌کان)
جدول مقایسه‌ای الفبای فارسی و کوردی (موارد اختلاف)

ردیف	فارسی	کوردی	مثال
۱	آ	ئا	آرام: ئارام
۲	ا (الف همزه)	ء ئ	احمد: ئه‌حمده، ایمان: ئیمان
۳	ص، ث	س	صاحب: ساحیب، عثمان: عوسمان
۴	ط	ت	عطر: عه‌تر، طاهر: تاهیر
۵	ذ، ض، ظ	ز	رضا: رِزا، ظاهر: زاهیر
۶	فتحه « َ »	ه	درد: ده‌رد، سرد: سه‌رد
۷	ضمه « ُ »	و	کرد: کُرد
۸	ـِ	ل	گول (گل)
۹	کسره « ِ »	ی	بی (بیا)
۱۰	ـ	ۆ	گول (دریاچه)
۱۱	ـ	پ	که‌پ (ناشنوا)
۱۲	ـ	ڤ	ئه‌ڤین (عشق)، هه‌ڤال (دوست)
۱۳	ـ	وو	نووسین (نوشتن)، چوو (رفت)
۱۴	تشدید « ّ »	—	۱- عزّت: عیّزه‌ت ۲- عزّت: عیّزه‌ت تشدید: در الفبای کوردی یا نوشته نمی‌شود یا حرف مشدد دوبار تکرار می‌گردد.
۱۵	هـ / ه	ه	هاوار (فریاد)، به‌ه به‌ه (به به)
۱۶	ـ	بزرۆکه	کوردستان: میان حروف « د » و « س »

۱- نشانه‌ی مه‌ودا (تەڤڤ) « - » لم خشته‌یه‌دا به واتای ئه‌ویه که ئهم پسته له نه‌لفوویی فارسیدا نییه.
نشانه‌ی خط فاصله « - » در این جدول به این معنی است که این حرف در الفبای فارسی وجود ندارد.

مصوّت و صامت در زبان کردی

۱- مصوّت در زبان کردی .....
 واج‌های^۱ مصوّت در زبان کردی (گوش سلیمانیه) هشت مصوّت است. چهار مصوّت بلند؛ سه مصوّت کوتاه و یک مصوّت بسیار کوچک به نام بزروکه.
 در زبان کردی به مصوّت «دهنگدار»، و به مصوّت بلند «دهنگداری گه‌وره» می‌گویند و مصوّت کوتاه را «دهنگداری بچووک» یا «دهنگیله» می‌نامند. نام‌های دیگر مصوّت در زبان کردی عبارتند از: بزوین، دهنگبزوین، دهنگبر، ساز.

مصوّت‌های زبان کردی: ا، وو، ۆ، ی، ه، ئ، و، بزروکه

الف) مثال برای مصوّت‌های بلند:

۱- ا : باران

۲- وو : ڤوو (رو)

۳- ۆ : بو (بو)

۴- ی : دیمه‌ن (منظره)

ب) مصوّت‌های کوتاه:

۵- ه : که همان فتحه است، مانند: ده‌رد (درد)

۶- ئ : تقریباً همان کسره است، مانند: بی‌هرووز (بهروز)

۷- و : که تقریباً همان ضمه است، مانند: کورد کُرد

ج) مصوّت کوچکتر از کسره یا بزروکه:

۸- بزروکه در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی دارای نشانه نیست، ولی در الفبای لاتین به

صورت «i» نشان داده‌می‌شود. مانند: بردن Birdin

۱- «واج»، آوایی است که ممیز معنا باشد. به تعبیر دیگر کوچکترین واحد صوتی زبان که خود معنی ندارد ولی در ایجاد معنی مؤثر است.

۲- صامت‌های زبان کردی

واج‌های صامت زبان کردی (گویش سورانی سلیمانی) ۲۹ واج است.

در زبان کردی به صامت «بیده‌نگ» می‌گویند. نام‌های دیگر صامت در زبان کردی عبارتند از: نه‌بزوین، ناساز، کپ.

صامت‌ها: **ء (ئ)**، **ب**، **پ**، **ت**، **ج**، **چ**، **ح**، **خ**، **د**، **ر**، **پ**، **ز**، **ژ**، **س**، **ش**، **ع**، **غ**، **ف**، **ق**، **ک**، **گ**، **ل**، **ل**، **م**، **ن**، **و**، **ه**، **ی**

حرف: حرف شکل ظاهری واج‌هاست، مثلاً حرف «د» شکل ظاهری واج /د/ است. در زبان کردی حرف را «پیت» می‌نامند. تعداد حروف در زبان کردی ۳۴ حرف است.

تعداد واج‌های زبان کردی (گویش سلیمانی) ۳۷ تاست که ۸ واج آن مصوّت و ۲۹ واج آن صامت است. علت اختلاف تعداد واج‌ها با حروف در آن است که: اولاً واج «بزروکه» در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی دارای نشانه یا حرف نمی‌باشد و ثانیاً حرف‌های «ی» و «و» در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی هر کدام نمایانگر دو واج هستند به این صورت که اگر دومین حرف هجا باشند، مصوّت‌اند؛ در غیر این صورت صامت هستند. لازم به ذکر است در الفبای لاتین کردی تعداد حروف و واج (به جز یک مورد همزه) برابر هستند. (رک: بخش الفبای لاتین/ همین کتاب) هر کدام از «ی» و «و» (صامت و مصوّت) در الفبای لاتین دارای نشانه‌های جداگانه هستند. مثلاً، در واژه‌ی «یار»، «ی» صامت است و «ی» صامت در الفبای لاتین با نشانه‌ی «y» نوشته می‌شود، اما «ی» در واژه‌ی «دین» مصوّت است و «ی» مصوّت در لاتین با نشانه‌ی «î» نوشته می‌شود. «و» صامت مانند: «وله‌لام» که در الفبای لاتین با نشانه‌ی «W» «نوشته می‌شود. «و» مصوّت کوتاه مانند: کورد که در الفبای لاتین با نشانه‌ی «u» نوشته می‌شود. همچنین در الفبای لاتین «بزروکه» با نشانه‌ی (حرف) «i» نوشته می‌شود.

بنابراین: ۱. «بزروکه» در الفبای عربی به شیوه‌ی عربی دارای نشانه یا حرف نیست.

۲. «î» و «y» هر دو در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی به صورت «ی» نوشته می‌شوند.

۳. «W» و «u» هر دو در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی به صورت «و» نوشته می‌شوند.

خشته‌ی نه‌لفوویی کوردی (سورانی سلیمانی) به شیوه‌ی عه‌ره‌بی

جدول الفبای کردی (سورانی سلیمانیه) به شیوه‌ی عربی

۱- و: ئا: ئاوات، ئۆ: ئۆه، ئو: ئومید، ئی: ئیمان، ئی: ئیره

۲- ب: باهۆز، پهباز (طوفان، طریق)

۳- ت: تارا، ته‌ستیره (سرپوش عروس، ستاره)

۴- پ: پاراو، شه‌پۆل (باطراوت، موج)

۵- ج: جه‌ماوهر، جیژن (مردم، جشن)

۶- چ: چرۆ، چاوه‌پۆ (جوانه، منتظر)

۷- ح: حه‌په‌ساو (بهت زده)

۸- خ: خه‌رمان، مه‌خابن (خرمن، افسوس)

۹- د: دیمه‌ن، شه‌ده (منظره، دستار زنانه)

۱۰- ر: زریان، برین (باد سرد، زخم)

۱۱- پ: پووناك، برین (روشنایی، بریدن)

۱۲- ز: زۆزان، ئاوه‌ز (بیلاق، فهم و هوش)

۱۳- ژ: ژوانگه، ژهم (میعادگاه، وعده خوراک)

۱۴- س: سامال، راسته‌وخۆ (آسمان صاف، مستقیم)

۱۵- ش: شه‌به‌ق، نه‌شمیل (نخستین تابش آفتاب، زیبای دلکش)

۱۶- ع: عه‌ودال (خانه‌به‌دوش)

۱۷- غ: غه‌واره (بیگانه)

۱۸- ف: فرۆكه، فوواره (هوایما، فواره)

۱۹- ف: مروّش، تافگه (انسان، آبشار)

۲۰- ق: قامك، ته‌قینه‌وه (انگشت، انفجار)

۲۱- ك: كوردستان، مه‌كو (کردستان، انجمن)

۲۲- گ: گه‌لا، پیگا (برگ، راه)

۲۳- ل: لاو، سه‌لماندن (جوان، قبولاندن)

۲۴- ئ: ئاڤا، په‌هیله (پرچم، باران تند)

۲۵- م: مه‌ته‌ریز، رامان (سنگر، تفکر)

۲۶- ن: ناوه‌ند، مندال (مرکز، بچه)

۲۷- ا: ئاوات، (آرزو)

۲۸- وو: دوو‌كه‌ڤ، پوو‌خان (دود، ویران شدن)

۲۹- ژ: تۆز، سووما (غبار، سوسو زدن نور)

۳۰- ه: هاوار، ئاه (فریاد، آه)

۳۱- «ی» ده‌نگدار (مصوت): دیرۆك (تاریخ) * «ی» بی‌ده‌نگ (صامت): یاری (بازی)

۳۲- «و» ده‌نگدار (مصوت): (ـ) کورد (کرد) * «و» بی‌ده‌نگ (صامت): وه‌لام، هه‌تاو (جواب، آفتاب)

۳۳- ه: (ـ) ده‌رد، شه‌رم (درد، شرم)

۳۴- «ی» (ـ) پیژ (احترام)، سیو (سیب)، ی: لادی (روستا)

رینووسی یه‌گگرتووی کوردی (شیوه‌ی معیار املانویسی در زبان کردی)

۱- پیتی «و» ی سهره‌تای وشه .....

هه‌ر وشه‌یه‌ک به پیتی «و» ده‌ست پی بکات به یه‌ک «و» ده‌نوسریت.

«و» آغاز کلمه

هر کلمه‌ای با حرف «و» آغاز شود با یک «و» نوشته‌می‌شود.

بۆ نمونه: وریا، ولات، وشه، ورد.

***

۲- نووسینی پیتی «ی» .....

نیشانه‌کانی «ی» ده‌نگدار و «ی» بی‌ده‌نگ واته «î» و «y» له پیتی عه‌ره‌بیدا هه‌ردوکیان هه‌مان نیشانه‌ی «ی» یان هه‌یه، به‌لام له راستیدا له یه‌کتر جیاوازن و له کاتی به‌دوای یه‌کتر هاتنیاندا ده‌بۆ هه‌ردوکیان بنوسرین.

نوشتن حرف «ی»

«ی» «î» مصوّت و «ی» «y» صامت در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی فقط به صورت «ی» نوشته‌می‌شود که در اصل با هم متفاوت‌اند و زمانی که این دو «ی» پشت سر هم بیایند باید هر دو «ی» را نوشت. بۆ نمونه: نییه، چیه، زه‌ویه‌که.

***

۳- سی «ی» له په‌نای یه‌کدا «یی، ییه» .....

له زمانی کوردیدا تا سی «ی» ده‌توانن له په‌نای یه‌کدا بین. پیتی یه‌که‌م و سی‌هه‌م بی‌ده‌نگه‌ن و پیتی ناوه‌راست ده‌نگداره.

سه «ی» در کنار هم

در زبان کردی حداکثر سه «ی» در کنار هم می‌آیند که اوّلی و سومی صامت و «ی» میانی مصوّت است. بۆ نمونه: ئاوايیه‌که‌مان، کۆتايییه به‌کاره‌که‌هینا.

***

۴- پیتی «پ» ی قه‌له‌و، واته «پ» ی نیشانه‌دار.....

ئه‌م پسته له هەر کوێیه‌کی وشه‌دا هات، واته له سه‌ره‌تا و ناوه‌راس‌ت و کوتایی وشه، باش‌تر ئه‌وه‌یه که به نیشانه‌که‌یه‌وه بنووسریت.

حرف «پ» درشت یا دارای نشانه‌ی « ˆ »

این حرف در هر جای کلمه که قرار بگیرد؛ یعنی، آغاز، وسط و پایان کلمه، بهتر آن است

که با نشانه‌ی « ˆ » نوشته شود. بۆ نمونه: **پۆژ، پڕیار، که‌پ**

***

۵- پیتی «و» ی به یه که‌وه‌به‌ستن.....

پیتی «و» ی به یه که‌وه‌به‌ستن، به شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له وشه‌ی پێش‌خۆی و پاش‌خۆیه‌وه دهنووسریت. واته نه ده‌لکێت به وشه‌ی پێش‌خۆیه‌وه و نه به شیوه‌ی «وو» دهنووسریت.

«و» ربط

حرف «و» ربط به صورت مستقل میان دو کلمه‌ی قبل و بعد از خود نوشته می‌شود (یعنی به

کلمه‌ی قبل نمی‌چسبد و به صورت «وو» نیز نوشته نمی‌شود). بۆ نمونه:

من و تو، ئاره‌زوو و وریا

***

۶- پیتی «و» ی ناوگر.....

له هه‌ندێك وشه‌ی ناساده وه‌کوو: «ده‌نگوباس»، پیتی «و» ی ناوگر و هه‌ر دوو وشه‌که پێکه‌وه وشه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیان دروست کردوه. له‌م دۆخه‌دا نابێ «و» ی ناوگر سه‌ربه‌خۆ بنووسریت و وشه‌که هه‌مووی به سه‌ر یه که‌وه دهنووسریت.

حرف «و» میانوند

در بعضی از کلمات غیرساده مانند: «ده‌نگوباس»، «و» میانوند و دو کلمه‌ی قبل و بعد آن یک

واژه محسوب می‌گردد؛ در این موارد «و» به صورت مستقل نوشته نمی‌شود و جزئی از کلّ

واژه است (به کلمه‌ی ماقبل خود می‌چسبد). بۆ نمونه: کاروبار، ئه‌لفوبی، هاتوچۆ.

***

۷- وشه‌ی ناساده

چ ناو بیّ یان زاراوه، ده‌بیّ به سه‌ر یه که‌وه وه‌کوو یه‌ک وشه بنووسرئین.

کلمات غیر ساده

چه اسم باشد چه اصطلاح، باید سرهم نوشته‌شود. بۆ نمونه:

ناو: بیکه‌س، دلشاد، میانداو.

زاراوه (اصطلاح): رینوس، نیشتمانپه‌روه‌ر، نازاد یخواز، سی‌شه‌مه.

***

۸- پیتی «ت» ی کۆتایی فرمان

له کۆتایی کار (فرمان) دا ده‌توانرئ بنووسرئیت و ده‌توانرئ نه‌شنووسرئیت.

حرف «ت» پایان فعل

این گونه «ت» ها را که در پایان فعل می‌آیند هم می‌توان نوشت و هم می‌توان حذف نمود.

بۆ نمونه: دیت و ده‌روات (یان) دی و ده‌روا.

***

۹- وشه‌ی بیانی

وشه‌ی بیانی چ هاتیته ناو زمانی کوردییوه یان هه‌ر ناو و وشه‌یه‌کی‌تر که له نووسینی

کوردیدا دیته پیشه‌وه، ده‌بیّ به رینووسی کوردی بنووسرئیت.

واژه‌ی بیگانه (دخیل)

تمامی واژه‌های بیگانه که وارد زبان کردی شده‌اند و یا می‌شوند باید بر اساس نوشتار و

الفبای کردی نوشته‌شوند. بۆ نمونه: الله: ته‌للا، قلم: قه‌له‌م، اکبر: ته‌که‌بر

***

۱۰- نیشانه‌کانی «تر، ترین»

بۆ به‌راورد به‌کار دین و ده‌بیّ به وشه‌کانی پیش خویانه‌وه بلکئترین.

سه‌رنج: نیشانه‌ی «تر» جیاوازه له وشه‌ی «تر» که به واتای «تر = دی، دیکه» دیت.

ئه‌مه‌ی دوا‌یی ده‌بی به جیاواز له وشه‌ی پیش خۆ‌یه‌وه بنووسریت.

نشانه‌های (تر ، ترین)

برای مقایسه به کار می‌روند و به کلمات قبل از خود می‌چسبند.

جوان: جوانتر، جوانترین   خاو: خاوتر، خاوترین.

توجه: نشانه‌ی « تر » با کلمه‌ی « تر » که در زبان کوردی به معنی « دیگر » است تفاوت دارد.

(تر: دیگر) به صورت جدا از کلمه‌ی ماقبل خود نوشته‌می‌شود. بۆ نمونه:

مالیکی تر، کتییکی تر.

***

۱۱- جیناوه ناماژه‌کانی: ئه‌م ، ئه‌و ، ئه‌ف.....

ئه‌م جیناوانه ئه‌گه‌ر ئاوه‌لکاری (کات، یان، شوین) یان به دوا‌دا هات پێیانه‌وه ده‌لکین.

ضمایر اشاره‌ی: ئه‌م ، ئه‌و ، ئه‌ف

اگر بعد از این ضمایر قید «زمان یا مکان» بیاید به آن‌ها می‌چسبند. بۆ نمونه:

ئه‌م + شه‌و = ئه‌م‌شه‌و ، ئه‌م‌پۆ ، ئه‌ف‌سال ، ئه‌م‌جاره ، ئه‌م‌به‌ر و ئه‌و‌به‌ر

***

۱۲- نیشانه‌کانی نه‌ناسراو.....

وه‌ک « ... یه‌ک ، ... ێک ، ... ه‌ک » به شیوه‌ی خواره‌وه ده‌چنه سه‌ر وشه‌کانی پیش خۆ‌یان. ئه‌گه‌ر

وشه‌کان به پێته بزۆینه‌کانی « ا ، ی ، ه ، ئ » ته‌واو بووبن ئه‌وا نیشانه‌ی «...یه‌ک» یان

«...یێک» یان ده‌خریته پال.

نشانه‌های نکره

مانند «...یه‌ک ، ...یێک ، ...ه‌ک» به گونه‌ی زیر با کلمات قبل از خود می‌آیند.

۱- اگر کلمه‌ای به حروف مصوّت « ا ، ی ، ه ، ئ » ختم شود نشانه‌ی «...یه‌ک» یا

«...یێک» می‌گیرد. بۆ نمونه:

چیا: چیا‌یه‌ک ، چیا‌یێک   زه‌وی: زه‌وی‌یه‌ک ، زه‌وی‌یێک

وینه: وینه‌یهك، وینه‌یيك دى: دئییهك، دئییک

۲- ئەگەر وشەكان بە پسته‌بزوینی «وو» یان هەر پیتیکی بێدەنگ تەواو بووبن ئەوا نیشانه‌ی «یک، له‌ سۆرانی» و نیشانه‌ی «هك» له‌ کرمانجی (کوردی باکور) ده‌چیتته‌ سه‌ریان. اگر کلمات به‌ «وو» مصوٓت یا هر حرف صامت دیگری ختم شوند در سورانی «...یک» و در کرمانجی (کردی شمال) «...هك» به‌ آن افزوده‌می‌شود.

خانوو: خانووێك (سۆرانی) ، خانووێك (کرمانجی)

گوند: گوندێك (سۆرانی) ، گونده‌ك (کرمانجی)

ژن: ژنیك (سۆرانی) ، ژنه‌ك (کرمانجی)

***

۱۳- چۆنه‌تی نووسینی پیشگه‌رکانی «هه‌ل، دا، پا، وه‌ر، ده‌ر» .....

۱- ئەم پیشگه‌رانه‌ کاتی ده‌چنه‌ سه‌ر چاوگ یان فرمان یان هەر حاله‌تیکی‌تر، پێیانه‌وه‌ ده‌لکێن به‌ مه‌رجی جێناوی لکاوه‌که‌وتبێته‌ نیوان ئەم پیشگه‌رانه‌ و وشه‌که‌ی دوا‌ی خۆی. چگونگی نوشتن پیشونده‌ی «هه‌ل، دا، پا، وه‌ر، ده‌ر»

این پیشونده‌ها در صورتی که با مصدر یا فعل یا هر نوع کلمه‌ی دیگری بیایند به‌ آن می‌چسبند به‌ شرط این که ضمیر متّصلی میان این پیشونده‌ها و کلمه‌ی بعد از آن قرار نگیرد. * چاوگ (مصدر):

هه‌ل: هه‌لگرتن، هه‌لکێشان دا: داخستن، داکردن

پا: پاکێشان، پاپه‌رین وه‌ر: وه‌رگرتن

ده‌ر: ده‌رکردن، ده‌رهێنان

فرمان (فعل):

هه‌ل: هه‌لگه‌ر، هه‌له‌خه‌ دا: دانێ، دامه‌به‌ره‌

پا: پاکێشه‌، پاپه‌په‌رینه‌ وه‌ر: وه‌رگه‌ر، وه‌رسوو‌په‌رینه‌

ده‌ر: ده‌ره‌بێنه‌، ده‌رخه‌

* حاله‌تی‌تر: هه‌لکشاو، هه‌له‌کشا، پاپه‌ریو، پانه‌په‌ریو، وه‌رگرتوو، ده‌رخراو، ده‌رکراو

۲- ئە‌گەر جیناوی ل‌کاو کە‌وته نیوان پیش‌گر و فرمانە‌کە‌ی دوا‌ی خۆ‌ی ئە‌وا بە جیا دە‌نوسرێ‌ن و جینا‌وه‌کە بە پیش‌گره‌وه دە‌ل‌کێ‌ترێ‌.

اگر ضمیر متصلی میان این پیشوندها و کلمه‌ی بعد قرار بگیرد، ضمیر متصل به پیشوند می‌چسبد و جدا از کلمه‌ی بعد نوشته‌می‌شود:

هه‌ل: هه‌ل‌م گرن: هه‌ل (پیش‌گر) + م جیناوی ل‌کاو + گرن: وشه)

هه‌ل‌م گرن: هه‌ل (پیشوند) + م ضمیر متصل + گرن: کلمه)

هه‌ل‌یان کە‌ن، هه‌ل‌مان کێ‌شن، هه‌ل‌مان مه‌واسن

دا: دامان نه‌نايه، دايان خەن، داي بره

پا: پايان ده‌گرين، پام کێ‌شه، پام په‌رێ‌نه

وه‌ر: وه‌رمان گرتايه، وه‌ري نه‌گري، وه‌ريان سوورپێ‌نه‌وه

ده‌ر: ده‌ريان په‌راندین، ده‌ري خه

***

۱۴- پوونکردنه‌وه‌يك له سه‌ر «دا» .....

ئە‌گەر «دا» فرمان بێ‌ت ده‌بی‌ به جیا بنووسرێ‌ت. ئە‌گەر فرمان نه‌بێ‌ت ده‌ل‌کێ‌ت به وشه‌ی پیش خۆ‌یه‌وه.

توضیحی درباره‌ی «دا»

اگر «دا» فعل باشد جدا نوشته‌می‌شود. اگر فعل نباشد به کلمه‌ی ماقبل خود می‌چسبد.

فرمان (فعل):

تیریکی له د‌ل‌م دا. تیری به د‌ل‌م زد.

غە‌یری فرمان (غیر فعل): له د‌ل‌ما، در د‌ل‌م

***

۱۵. چۆنیه‌تی نووسینی وشه‌ی «لینکدراو» و «لینکدراو داپیژراو»

ئه‌گەر وشه‌ی دووه‌م له‌ دۆخی فرماندا بوو، به‌ جیا ده‌نوسرێن: به‌لام ئه‌گەر وشه‌ی دووه‌م له‌ دۆخی چاوگ یان حاله‌تی‌تردا بوو ئه‌وا هه‌ر دوو وشه‌که به‌ یه‌که‌وه ده‌لکێنرێن.

چگونگی نوشتن کلمات «مرکب» و «مشتق مرکب»

اگر کلمه‌ی دوم «فعل» باشد، جدا نوشته می‌شود.

وه‌ك: رێك ده‌که‌وین، پێکیان هێنایه‌وه، پێك نه‌هاتین، یه‌کیان نه‌گرتوه، ده‌ستمان نه‌که‌وت
اما اگر کلمه‌ی دوم اسم یا مصدر یا هر کلمه‌ی دیگه‌ی باشد به‌ آن می‌چسبد. (لازم به‌ ذکر
است در نوشتار کردی، بر خلاف فارسی، سرهم‌نویسی اولویت بیشتری دارد).
بۆ نموونه: رێك + که‌وتن: رێککه‌وتن، پێکهاتن، یه‌کگرتن، ده‌سختن، یه‌کگرتوو، ده‌سکه‌وتوو،
پێکهاته.

***

۱۶- نووسینی ژماره‌کان له «۱۱ - ۱۹»

له‌ ژماره‌کانی «۱۱ - ۱۹» هه‌ر ژماره‌ی چواره‌ بێ‌ گێروگرتی وتن و نووسینه‌وه‌یه و هه‌یچ گۆرین و که‌م و زیاده‌ی به‌ سه‌ردا نه‌هاتوه‌. هه‌شت ژماره‌که‌ی‌تر به‌ دوو جوړ ده‌گوترێن و ده‌نوسرێن. لێره‌دا هه‌یچ پاکانه‌یه‌ک به‌ ده‌سته‌وه‌ نییه‌ که‌ بگوتریت «یازده» له‌ «یازده» راسته‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر چۆنیک بێت وشه‌ی یازده له‌ یانزده سووک و کورت‌تره‌. وا له‌ خواره‌وه به‌ شیوه‌ی ساناتری ئهم ژمارانه بۆ خوێندنه‌وه ئاماژه ده‌کری‌ت:

نوشتن شماره‌های «۱۱ - ۱۹»

در اعداد «۱۱ - ۱۹» تنها عدد چهارده در تلفظ و نوشتار بی‌مشکل است. هشت عدد دیگر به‌ دو صورت نوشته و خوانده می‌شوند. در این مورد هیچ دلیل قاطعی نیست که «یازده» را بر «یازده» ترجیح دهیم. هر چند کلمه‌ی «یازده» آسان‌تر تلفظ می‌شود. در زیر به‌ شیوه‌ی تلفظ ساده‌تر این اعداد اشاره می‌شود:

یازده، دوازده، سیزده، چواره‌، پازده، شازده، چه‌قده، هه‌ژده

***

۱۷. وشه‌ی «چ»

هه‌ندیك به «چه» و هه‌ندیك به «چی» ده‌ینوسن، به‌لام ئەم وشه‌یه به شیوه‌ی «چ» بنوسریت باشتره. «چ» نابیی بلکیتریت به وشه‌که‌ی دوا‌ی خو‌یه‌وه. واژه‌ی «چ»

بعضی به صورت «چه» و بعضی به صورت «چی» این واژه را می‌نویسند. اما اگر این واژه به صورت «چ» نوشته‌شود بهتر است. «چ» نباید به کلمه‌ی بعد از خود بچسبد.

وهك (مانند): چ رۆژێ، چ جاری

***

۱۸- پیتی «ه»

به تهنایی و له‌ کوتایی وشه‌دا ده‌بی هه‌ر به شیوه‌ی «ه» بنوسریت نه‌ك به «ه»، بۆ ئەوه‌ی «ه» پیتی ده‌نگداری بچووک‌ی سه‌ره‌یه (فتحه) و له‌به‌ر ئەوه‌ نابیی (ئا‌ه، گونا‌ه) به شیوه‌ی (ئا‌ه، گونا‌ه) بنوسریت.

حرف «ه»

به تنهایی و در پایان واژه باید به صورت «ه» نوشته‌شود نه به صورت «ه» زیرا «ه» همان مصوّت کوتاه فتحه است و واژه‌های «ئا‌ه، گونا‌ه» را به همین دلیل نباید به صورت «ئا‌ه، گونا‌ه» نوشت.

***

سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئەم به‌شه بریار‌ی «کۆ‌ی زانیاری کورده»

منبع اصلی این بخش رأی «فرهنگستان زبان کردی» است.

خشته‌ی رینووسی یه‌گگرتووی کوردی

(جدول شیوه‌ی معیار املانویسی در زبان کوردی)

ژماره	سه‌ردێر، (عنوان)	چۆنیه‌تی نووسین (چگونگی نوشتن)	نمونه‌کان (مثال‌ها)
۱	« و » اول واژه	هر کلمه‌ای با « و » آغاز شود با یک « و » نوشته می‌شود.	وریا ولات
۲	نوشتن حرف « ی »	حروف « ی » (y) صامت و « ی » (î) مصوّت با هم متفاوتند و اگر این دو « ی » با هم بیایند باید هر دو « ی » را نوشت.	نییه nîye چییه زه‌ویییه که
۳	سه « ی » در کنار هم	در زبان کوردی حداکثر سه « ی » در کنار هم می‌آیند که اولی و سومی صامت و « ی » میانی مصوّت است.	ئاوایییه که awayîyeke
۴	« پ » درشت (نشانه‌دار)	« پ » درشت در هر جای کلمه که قرار بگیرد؛ یعنی، آغاز، وسط یا پایان، بهتر آن است که نشانه‌ی « ڤ » را برای آن نوشت.	پۆژ بریار که‌پ
۵	« و » ربط	« و » ربط مستقل از دو کلمه‌ی قبل و بعد خود نوشته می‌شود و به آن‌ها نمی‌چسبد و به صورت « وو » نیز نوشته نمی‌شود.	من و تو ئاره‌زوو و وریا
۶	« و » میانوند	در بعضی از کلمات غیر ساده، مانند: « ده‌نگو یاس »، « و » میانوند به صورت بخشی از کلمه‌ی غیر ساده درآمده است که مجموعاً یک واژه محسوب می‌گردد؛ در این موارد « و » به صورت مستقل نوشته نمی‌شود و جزئی از کل واژه است.	کاروبار ئه‌لفووبی هاتوچۆ
۷	واژه‌ی غیر ساده	چه اسم باشد چه اصطلاح، باید سر هم نوشته شود.	بی‌که‌س رینووس

۱۷. وشه‌ی «چ»

هه‌ندیک به «چه» و هه‌ندیک به «چی» ده‌ینوسن، به‌لام ئەم وشه‌یه به شیوه‌ی «چ» بنوسریت باشته. «چ» نابیی بلکینریت به وشه‌که‌ی دوا‌ی خو‌یه‌وه.
واژه‌ی «چ»

بعضی به صورت «چه» و بعضی به صورت «چی» این واژه را می‌نویسند. اما اگر این واژه به صورت «چ» نوشته‌شود بهتر است. «چ» نباید به کلمه‌ی بعد از خود بچسبد.

وهك (مانند): چ رۆژئ، چ جارئ

***

۱۸- پیتی «ه»

به تهنایی و له کوتایی وشه‌دا ده‌بی هه‌ر به شیوه‌ی «ه» بنوسریت نه‌ک به «ه»، بۆ ئەوه‌ی «ه» پیتی ده‌نگداری بچووک‌ی سه‌رده‌یه (فتحه) و له‌به‌ر ئەوه‌ نابیی (ئا، گونا) به شیوه‌ی (ئا، گونا) بنوسریت.
حرف «ه»

به تنهایی و در پایان واژه باید به صورت «ه» نوشته‌شود نه به صورت «ه» زیرا «ه» همان مصوٓت کوتاه فتحه است و واژه‌های «ئا، گونا» را به همین دلیل نباید به صورت «ئا ، گونا» نوشت.

***

سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی ئەم به‌شه بریاری «کۆری زانیاری کورده»
منبع اصلی این بخش رأی «فرهنگستان زبان کردی» است.

خشته‌ی ڤینووسی یه کگرتووی کوردی

(جدول شیوه‌ی معیار املانووسی در زبان کردی)

ژماره	سه‌رد ٲِڤ، (عنوان)	چۆنیه‌تی نووسین (چگونگی نوشتن)	نمرونه‌کان (مثال‌ها)
۱	« و » اول واژه	هر کلمه‌ای با « و » آغاز شود با یک « و » نوشته می‌شود.	وریا ولات
۲	نوشتن حرف « ی »	حروف « ی » (y) صامت و « ی » (î) مصوّت با هم متفاوتند و اگر این دو « ی » با هم بیایند باید هر دو « ی » را نوشت.	نییه nîye چییه زه‌ویه‌که
۳	سه « ی » در کنار هم	در زبان کردی حداکثر سه « ی » در کنار هم می‌آیند که اولی و سومی صامت و « ی » میانی مصوّت است.	ئاواییه‌که awayîyeke
۴	« ڤ » درشت (نشانه‌دار)	« ڤ » درشت در هر جای کلمه که قرار بگیرد؛ یعنی، آغاز، وسط یا پایان، بهتر آن است که نشانه‌ی « ڤ » را برای آن نوشت.	ڤۆژ ڤریار که ڤ
۵	« و » ربط	« و » ربط مستقل از دو کلمه‌ی قبل و بعد خود نوشته می‌شود و به آن‌ها نمی‌چسبد و به صورت « وو » نیز نوشته نمی‌شود.	من و تو ئاره‌زوو و وریا
۶	« و » میانوند	در بعضی از کلمات غیر ساده، مانند: « ده‌نگو‌باس »، « و » میانوند به صورت بخشی از کلمه‌ی غیر ساده درآمده است که مجموعاً یک واژه محسوب می‌گردد؛ در این موارد « و » به صورت مستقل نوشته نمی‌شود و جزئی از کل واژه است.	کاروبار ئه‌لفوئی هاتوچۆ
۷	واژه‌ی غیر ساده	چه اسم باشد چه اصطلاح، باید سر هم نوشته شود.	بیکه‌س ڤینووس

۸	« ت » پایان فعل	این گونه « ت » ها را که در پایان فعل می آیند هم می توان نوشت و هم می توان حذف نمود.	دیت و ده‌روات دی و ده‌روا
۹	واژه‌های بیگانه (دخیل)	تمامی واژه‌های بیگانه‌ای که وارد زبان کردی شده‌اند و یا می‌شوند باید بر اساس نوشتار و الفبای کردی نوشته شوند.	الله: ته‌للا اکبر: ته‌کبر
۱۰	نشانه‌های « تر ، ترین »	« تر ، ترین » برای مقایسه است و به کلمات قبل از خود می‌چسبد. نشانه‌ی « تر » نشانه‌ی صفت تفضیلی است و از نظر معنی با کلمه‌ی « تر » که در زبان کردی به معنی « دیگر » است تفاوت دارد. (تر به معنی دیگر) جدا از کلمه‌ی ماقبل خود نوشته می‌شود.	جوان: جوانتر، تر: نشانه‌ی صفت تفضیلی مالیکی‌تر: خانه‌ای دیگر
۱۱	ضمایر اشاره: ئه‌م ، ئه‌و ، ئه‌ف	این ضمایر اگر قبل از قید «زمان یا مکان» بیایند به آن‌ها می‌چسبند.	ئه‌م+شه‌و = ئه‌م‌شه‌و
۱۲	نشانه‌های نکره یه‌ک ، یێک ، ه‌ک	۱- اگر کلمه به مصوت‌های (ا، ی، ه) ختم شود، نشانه‌ی «یه‌ک» یا «یێک» می‌گیرد ۲- اگر کلمات به «وو» و یا هر مصوت دیگری ختم شوند در سورانی «یێک» و در کرمانجی نشانه‌ی «ه‌ک» به آن افزوده می‌گردد.	۱- چیا یه‌ک چیا یێک زه‌و ییه‌ک زه‌و ییێک ۲- خانوو یێک، خانوو ه‌ک
۱۳	شیوه‌ی نوشتن پیشونده‌ای هه‌ل ، دا ، را ، وه‌ر ، ده‌ر	۱- این پیشوندها اگر با مصدر یا فعل یا هر نوع کلمه‌ی دیگری بیایند به آن می‌چسبند. ۲. اگر ضمیر متصلی میان این پیشوندها و کلمه‌ی بعد از آن قرار بگیرد، ضمیر متصل به پیشوند می‌چسبد و جدا از کلمه‌ی بعد نوشته می‌شود.	۱. هه‌ل کردن هه‌ل+کردن: (مصدر) ۲- هه‌ل گرن هه‌ل+م: (ضمیر متصل) دامان نه‌نایه هه‌ل+مان: (ضمیر متصل)

۱۴	چگونگی نوشتن « دا »	اگر « دا » فعل باشد به صورت جدا نوشته می‌شود و اگر فعل نباشد به کلمه‌ی قبل از خود می‌چسبد.	- فعل: تیریکی له دلم دا: (تیری به دلم زد) - له دلمدا: (در دلم)
۱۵	واژه‌های « مرکب » و « مشتق مرکب »	۱- اگر کلمه‌ی دوم « فعل » باشد جدا نوشته می‌شود. (فعل مرکب) ۲- اگر کلمه‌ی دوم اسم یا مصدر یا هر کلمه‌ی دیگری باشد به آن می‌چسبد. (اسم/صفت مرکب)	۱- ریک ده‌که‌وین، پیک نه‌هاتین ۲- ریککه‌وتن، پیکهاتن
۱۶	نوشتن شماره‌های (۱۱ - ۱۹)	در این اعداد تنها عدد چهارده در تلفظ و نوشتن بی‌مشکل است. اعداد دیگر به دو صورت نوشته و خوانده می‌شوند. هیچ دلیل قاطعی نیست که « یازده » را بر « یانزه » ترجیح دهیم، هر چند کلمه‌ی « یانزه » راحت‌تر تلفظ می‌شود و کوتاه‌تر است.	یازده، دوازده، سیزده، چوارده، پازده، شازده، حه‌ژده، هه‌ژده .
۱۷	واژه‌ی « چ »	این واژه به صورت « چ » نوشته شود بهتر است؛ ولی نباید به کلمه‌ی بعد از خود بچسبد.	چ پوژی
۱۸	حرف « ه »	به صورت تنها و در پایان واژه باید به صورت « ه » نوشته شود و نوشتن آن به صورت « ه » اشتباه است.	ناه، گوناه، هاوار

نمونه‌ی وێژە‌ی کوردی

(نمونه‌هایی از ادب کردی)

بی‌سارانی (١٦٤١-١٧٠٢ هـ زاینی)

مە‌لا مستە‌فا کۆ‌ری مە‌لا قوتبە‌دینی کۆ‌ری مە‌لا شە‌مسە‌دین، لە‌دایکبۆ‌ی گۆ‌ندی بی‌سارانه‌ که‌ یە‌کی‌که‌ لە‌ گۆ‌ندە‌کانی گە‌ورە‌ی ناوچە‌ی ژاوه‌رۆ‌ی هە‌ورا‌مان. لە‌ نۆ‌دشە‌ و پای‌گە‌لان و سنە‌ خۆ‌تێ‌ندوو‌یه‌، جگە‌ لە‌وه‌ی که‌ سەر‌ه‌تا لە‌ خزمە‌ت باو‌کیدا دە‌ستی بە‌ خۆ‌تێ‌ندن پێ‌ک‌ردبوو. مە‌لا مستە‌فا پاش تە‌واوک‌ردنی زانستە‌ ئیسلامییه‌کان، بە‌ مە‌لایە‌تی ژیا‌نی بردووه‌تە‌ سەر. لە‌ تە‌مە‌نی شە‌ست‌وێ‌هە‌ک سالی‌دا ما‌ڵ‌ئاوایی لە‌ ژیا‌ن دە‌کات و لە‌ سەر‌ وە‌سیه‌تی خۆ‌ی لە‌ گۆ‌رستانی پیرە‌هە‌ژاره‌ که‌ دە‌که‌وێ‌تە‌ بە‌رانبە‌ری شاری سە‌ول‌اوای (نێ‌زیک شاری مە‌ریوان) بە‌ خاکی دە‌سپێ‌رن.

بائێ‌ده‌ی ئە‌شقی بی‌سارانی بە‌ سەر‌ گۆ‌ڵە‌باخی بال‌ای «‌نامێ‌نه‌ی» پای‌گە‌لاندای هێ‌لانە‌ی چێ‌ک‌ردوو‌ه، بە‌لام پاستە‌وخۆ‌ ناوی ئە‌و لە‌ نێ‌و شیعرە‌کانیدا ناهێ‌تی، بە‌ل‌کوو چە‌ند جا‌ری ناوی «‌ئینساف»، «‌شیرین» و «‌زلی‌خا» دێ‌تی، که‌ پە‌نگە‌ کینایه‌ لە‌ نامێ‌نه‌ بی.

لە‌ زۆ‌ر شیعرێ‌تردا شاعیر بە‌ وشە‌ی «‌چراغ» و «‌قیبلە‌» ناوی د‌ل‌خوازه‌کە‌ی دە‌شارێ‌تە‌وه‌، پە‌نگە‌ ئە‌و ناوانە‌ هەر یە‌کە‌ و خە‌لکی یە‌کی‌ک لە‌و شو‌ینانە‌ بووین که‌ شاعیر بە‌ هۆ‌ی خۆ‌تێ‌ندن ماوه‌یه‌ک تێ‌یاندا جێ‌گیر بووه‌.

بی‌سارانی لە‌ هە‌موو شاعیرێ‌ زیاتر لە‌ سەر‌ مە‌وله‌وی پە‌نگی دا‌رشتوو‌ه و بە‌مە‌ش پله‌ی بە‌رزی بی‌سارانیمان بۆ‌ دە‌رده‌که‌وێ‌ت. مە‌وله‌وی بە‌ «‌سە‌ودایی کام‌ل» لە‌ بی‌سارنیه‌وه‌ ناو دە‌بات، هە‌روه‌ها جێ‌به‌جێ‌ بی‌سارانی لە‌ سەر‌ شیعرە‌کانی پیرە‌مێ‌رد و مە‌ستوو‌ره‌ی ئە‌رده‌لانی‌شە‌وه‌ دیاره‌.

نمونه‌ی شیعرێ‌ بی‌سارانی:

چ‌راغ‌م وە‌ف‌ات چ‌راغ‌م وە‌ف‌ات

بی‌ به‌ینه‌تە‌نی هێ‌چ نییه‌ن وە‌ف‌ات

سی‌ سال‌ چ‌ون یە‌ک پۆ‌ من کێ‌شام جە‌ف‌ات

جە‌و سی‌ سال‌ جا‌ری هێ‌چ نە‌دیم وە‌ف‌ات

سى و شەش ماھەن جەفات مەكئشوو
يانەى سەبرم سفت تا كەى بنئشوو
قئبلەم حئساب كەر ساعەتان چەندەن
جە گرد ساعەتى دلّ جە لات بەندەن
بئست و پەنج ھەزار نؤسەد و بئستەن
دلّ مەئلىش بە تۆن ھەر تۆش ئەوئستەن
ھەزار و ھەشتا پۆوان بى كامللّ
رۆئىى؁ مۆردام نەكەردت حاسللّ
ئەر تۆئچ مەئلت ھەن پارس بواچە پئم
وەر نە با ساكن بوون جە يانەى وئم
***

واتای وشه دژواره‌کان (معنی واژه‌های دشوار):

زاینی: (میلادی)، گوند: (روستا)، ناوچه: (منطقه)، جگه له‌وه‌ی که: (جدای از آن که)، زانست: (علم)، ته‌مه‌ن: (سن)، بالنده: (پرنده)، چی‌ک‌رووه: (ساخته است)، راسته‌وخۆ: (مستقیم)، دل‌خواز: (معشوق)، شایان: (شایسته)، رن‌گی دارِشتووه: (مجازاً یعنی تأثیر گذاشته است)، پله: (درجه)، جی‌به‌نج‌ه: (تأثیر)، به‌ینه‌ته: (عهد و پیمان)، رۆ: (روز)، جهو: (از/له‌و)، مه‌کِش‌وو: (می‌کشم)، یانه: (خانه)، سفت: (آتش گرفت)، بنی‌شو: (بن‌شینم)، که‌ر: (کُن، گرد: همه)، ئه‌ویست‌ه‌ن: (خواسته‌است)، بو‌اچه: (بگو)

- دیوانی بَسَّارانی، لیکز لینه وه و لیکدان وه، حه کیم مه لا سالح، سنه، بلا و کردنه وه ی گُوران، ۱۳۷۵.

ئه‌حمەدی خانی (١٦٥٠-١٧٠٦ ز)

خانی له ساڵی ١٦٥٠ ز له شاری بایه‌زید (کوردستانی تورکیه) له دایک بووه. به‌ منداڵی چووه‌ته‌ حوجره‌ی فه‌قیه‌تی و بۆ خوێندن پووی کردووه‌ته‌ نه‌خلات و ئورفه‌ و بتلیس و گه‌لی شوینی‌تر و هه‌روه‌ها پۆیشتوووه‌ته‌ میسر. له‌وێ ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتوو و گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ زێده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌ وانه‌وتنه‌وه‌ و پینۆینی خه‌لک بردوووه‌ته‌ سهر.

ناسه‌واره‌کانی خانی نه‌مانه‌ن:

مهم و زین: که‌ چیرۆکیکی دلدارییه‌ و به‌ قسه‌ی خانی: «چیرۆکی سه‌ربه‌ستی گه‌لی کورده»
 نه‌ویه‌هار: که‌ فهره‌هه‌نگیکی عه‌ره‌بی - کوردیه‌، «یوسف و زوله‌یخا»، «له‌یلا و مه‌جنوون» و
 «عه‌قیدا کوردی» له‌ ناسه‌واره‌کانی‌تری خانین که‌ هه‌شتا له‌ چاپ نه‌دراون. مه‌به‌ستی خانی له‌ هۆنینه‌وه‌ی چیرۆکی مهم و زین ده‌رپینی ده‌ردی دلی خۆی بووه‌، چونکه‌ هه‌ستی به‌ نیش و ئۆف و داخ و په‌ژاره‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کردوو.

پیشه‌کی مهم و زین:

دا خه‌لق نه‌بی‌ژیتن کوو ئه‌کرا

بی مه‌عریفه‌تن بی ئه‌سل و بونیاد

ئه‌نوعی میله‌ل خودان کتیین

کورمانج ته‌نی دب‌ی حسیین

هه‌م ئه‌هلی نه‌زه‌ر نه‌بی‌ن کو کورمانج

عیشقه‌ک نه‌کرن ژبو خوه‌ ئامانج

ساقی تو ژبو خودی که‌ره‌م که‌

یه‌ک جورعه‌یی مه‌ی د جام جه‌م که‌

دا جام به‌ مه‌ی جیهان نما بت

هه‌رچی مه‌ ئرا ده‌یه‌ خویا بت

بهختی مه ژ بو مه‌را ببت یار
جاریکی ببین ژ خاب هوشیار
ئه‌ز مامه د حکمه‌تا خودی دا
کورمانج د ده‌ولته‌تا دنی‌دا
ئایا به چ وه‌جه مانه مه‌حرووم
بلجومله ژ بو چ بوونه مه‌حکووم
گهر دی هه‌بووا مه سه‌رفه‌رازه‌ک
ساحب که‌ره‌مه‌ک سوخه‌ن نه‌وازه‌ک
خه‌مخوری دکر ژ مه‌ینه‌تیمان
تینانه ده‌ری ژ ده‌ست له‌ئیمان

***

زید: (وطن)، وانه‌وتنه‌وه: (تدریس)، ریتوینی: (راهنمایی)، ئاسه‌وار: (آثار)، چیرۆک: (داستان)،
دڵداری: (عاشقانه)، سه‌ریه‌ست: (آزاد)، گهل: (ملت)، هۆنینه‌وه: (سرودن)، ده‌برین: (اظهار)،
هه‌ست: (احساس)، ئیش: (درد)، په‌ژاره: (بیچارگی)، نه‌ته‌وه: (ملت)، خودان: (صاحب)، ته‌نی: (تنها)،
نه‌بین: (نگویند)، ژ: (از)، ژ بو: (برای)، خودی: (خدا)، خویا: (روشن، واضح)، ته‌ز: (من)، ژ: (از)

- مەم و زین، ئەحمەدی خانی، لێکدانەوه‌ی په‌رویزی جیهانی، ورمی، بلاوکردنه‌وه‌ی سه‌لاح‌دینی شه‌یوبی.

نالی (۱۸۰۰-۱۸۵۶ز)

نالی ناوی خدر «خضر» و کورپی «ئه‌حمەدی شاوہیسی نالی بە‌گی میکایلییه». له‌ گوندی «خالکوخۆل» له‌ دهشتی شارەزوور هاتوووته دنیاوه. دوا‌ی خو‌تندنی کتییی نایینی و ته‌واوکردنی فه‌قییه‌تی بووه‌ته مه‌لا. ئەو شو‌ینانه‌ی تیا‌یا مابوو‌یتته‌وه سنه و ساب‌لا‌غ و قه‌ره‌دا‌غ و هه‌له‌ب‌جه و سلیمانین.

شه‌وی یه‌له‌دایه یا ده‌یج‌ووره ئە‌مشه‌و

که دیدهم دوور له‌ تو‌ بێ نووره ئە‌مشه‌و

دل‌م وه‌ك حاکمی مه‌عزووله قوربان!

خه‌لاتی وه‌سل‌ی تو‌ی مه‌نزووره ئە‌مشه‌و

دل‌یش مایل به‌ دیدە‌ی تو‌یه، بو‌یه

له‌ من وه‌حشی و په‌میده و دووره ئە‌مشه‌و

که تو‌ی شای که‌چ کولاهی دیدهمه‌ستان

چ باکم قه‌یسەر و فه‌غ‌فووره ئە‌مشه‌و

له‌ خه‌و هه‌لساوه یا ئال‌ۆزه چاوت

هه‌میشه وایه یا مه‌خمووره، ئە‌مشه‌و

سوروشکم نه‌قشی چاوی تو‌ ده‌کی‌شی

که جیم سەر داره‌که‌ی مه‌نسووره ئە‌مشه‌و

موسلمانان ده‌پرسن حال‌ی نالی

له‌ کونجی بێکه‌سی مه‌ه‌جووره ئە‌مشه‌و

ده‌یجوور: (تاریک)، ئال‌ۆز: (پ‌ریشان)، قه‌یسەر: (لقب پادشاه روم)، فه‌غ‌فوور: (پادشاه چین)،

سوروشک: (اشک)

- دیوانی نالی، لیک‌ۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پر‌پ‌س، ورم‌ی، بلا‌وکردنه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوب‌ی،

چاپی سه‌یه‌م ۱۳۶۸.

مهوله‌وی (۱۲۲۱ - ۱۳۰۰) ی کۆچی مانگی

ناوی « سه‌یید عه‌بدورپه‌حیم » کورپی مه‌لا سه‌عه‌یده، نازناوی شی‌عه‌ریشی « مه‌عه‌دوومی » یه، به‌لام له ناو خه‌لک و له کۆرپی شه‌دیبا نا به « مه‌وله‌وی » ناوبانگی ده‌رکردوه. مه‌وله‌وی له سالی ۱۲۲۱ ک. له دێی « سه‌رشاته » له ناوچه‌ی « تاوه‌گۆز » ی کوردستانی عێراق له دایک بووه. لای باوکی قورئان و کتێبه سه‌ره‌تاییه‌کانی فارسی و پێژمانی عه‌ره‌بی خوێندوه، پاشان بۆ خوێندن، پاوه، چۆر، سنه، بانه، سلێمانی، هه‌له‌بجه و جوانپۆ گه‌راوه. مه‌وله‌وی موریدی شیخی سه‌راجه‌دین بووه و هه‌وای ته‌سه‌ووف و نه‌وینی عێرفانی به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ ناسه‌واره‌کانیدا ده‌بینی. له‌ زانسته ئیسلامیه‌کاندا ده‌ستیکێ بالایی بووه. مه‌وله‌وی په‌یوه‌ندی دۆستایه‌تی له‌ گه‌ل هه‌ندیکی تر له‌ یارانێ خودادا بووه وه‌کوو: شیخ عه‌بدورپه‌حمانی خالیسی تاله‌بانی و کاک شه‌حه‌دی شیخ.

ژیانی ئابووری مه‌وله‌وی زۆر ناخۆش بووه، به‌لام شه‌و پازی بووه به‌و ژیانه و زۆربه‌ی وه‌ختی خۆی به‌ شیوه‌ی ده‌رویشی رابواردوه. مه‌وله‌وی له‌ دوا ساله‌کانی ژیایدا تووشی گه‌لی کاره‌ساتی ناخۆش بووه، کتێبخانه‌که‌ی سووتاوه. « عه‌نبه‌ر خاتون » ی خێزانی، که‌ جێگایه‌کی تایبه‌تی بووه له‌ دای مه‌وله‌ویدا، مردوه. مه‌وله‌وی هه‌وت سال پێش وه‌فاتی کوێر ده‌بی. له‌ سالی ۱۳۰۰ ک. کۆچی دوا‌یی ده‌کا و له‌ گۆرستانی « شه‌حابه » له‌ نزیکێ « سه‌رشاته » ده‌یسپێرن به‌ خاک.

ئازیز دیاره‌ن، واده‌ی لوامه‌ن
ئه‌له‌له‌ده‌ی ئاخ‌ر ئه‌وه‌نامامه‌ن
ده‌وله‌ته‌که‌ی وه‌سل پا نه‌ زه‌واله‌ن
جاریۆ ته‌ر دیده‌ن بالآت مه‌حاله‌ن
سا دل‌م وه‌ش که‌ر وه‌ ئیلتیفاتی
بده‌یه‌وه‌ لاوه، بوینه‌ووت ساتی
با به‌یه‌و شنۆی شیرین پازه‌که‌ت
گۆش ده‌روۆ لادی مه‌ینه‌ت گازکه‌ت
ئاخ‌ر سه‌فه‌ره‌ن را خه‌یلی دووره‌ن
مه‌نزل بی پایان تۆشه‌ زه‌رووره‌ن...
دینت تۆشه‌ی چه‌م مه‌یلت تۆشه‌ی دل
پازت تۆشه‌ی گۆش مه‌نزل وه‌ مه‌نزل...
من شه‌وی ناله‌م جۆش ئاورده‌بو
سه‌گی ئاسانه‌ت بی‌دار که‌رده‌بو

یا ناسته‌بۆ سه‌یل دیدم نه‌فه‌سی
 نه‌سیم گه‌رد پات به‌رۆ په‌ی که‌سی
 جه‌مینت زه‌حمه‌ت نیگام کیشابۆ
 که‌فی پات وه‌ خار دیدم ئیشابۆ
 یا که‌رده‌بۆ دل، دیوانه‌ی دل ته‌نگ
 وه‌خت نیشه‌نه‌ی دلان په‌ی خه‌دنگ
 په‌ل په‌ل په‌ی زه‌وق زامی وه‌ تیرت
 ئازار دابۆ تای زولف زه‌نجیرت
 ... یا نه‌دا بۆت تۆز گه‌رد پالاکه‌ت
 په‌ری سورمه‌ی چه‌م سفته‌ی بالاکه‌ت
 تو بویه‌ر جه‌ من، من زوو ویه‌ردم
 چه‌پگه‌رد په‌ی دووریت شانا مۆره‌ی نه‌رد
 وه‌ زاهی‌ر «بانه‌»ش وه‌ به‌هانه‌ گه‌رد
 تا فه‌له‌ک پیمان وه‌ به‌هانه‌ بۆ
 ئه‌ر سه‌د بانه‌ بۆ، باز شوکرانه‌ بۆ
 ئه‌ر فرسه‌ت‌ش دا په‌ی دل خه‌مینت
 عومری دووباره‌ن جارپۆ ته‌ر دینت
 وه‌ر ناست‌ش ئازیز تو وه‌ سالامه‌ت
 دیدن دیدار که‌وت ئه‌و قیامه‌ت!

***

کۆچی مانگی: (هجری قمری)، پێژمان: (دستور زبان)، نازناو: (تخلص)، به‌لام: (اما)، سه‌ره‌تایی: (ابتدایی، مقدماتی)، ئه‌وین: (عشق)، ئابووری: (اقتصادی)، رابواردوو: (گذرانده‌ است)، تووش: (دچار)، گه‌لی: (زیاد)، کاره‌سات: (حادثه)، کۆچی‌دوایی: (آخرین سفر، مرگ)، واده‌: (وعده)، لوامه‌ن: (رفتن من)، ئه‌له‌ودای: (خداحافظی)، ئه‌وه‌نامامه‌ن: (برنگشتن من، وه‌ش: (خوش، بدیه‌وه: (ببین)، بوینووت: (ببینمت)، به‌یو: (بیاید)، شنۆ: (نسیم)، لادی: (لحظه‌ای)، ده‌رۆ: (بده‌د)، مه‌ینه‌ت گازکه‌ت: کسی که‌ بدبختی عشق تو او را گرفتار کرده‌ است)، دینت: (دیدن تو)، زانو: (می‌داند)، ئاورده‌بۆ: (آورده‌ باشد)، ناسته‌بۆ: (نگذاشته‌ باشد)، به‌رۆ: (ببرد)، په‌ی: (برای)، جه‌مین: (رخسار)، پالا: (کفش)، په‌ری: (برای)، سفته: (سوخته)، بویه‌ر: (بگذر، ببخش)، وه‌ردم: (خوردم)، شانا: (انداخت)، ناست‌ش: (نگذاشت)

- دیوانی مه‌وله‌وی، کۆکردنه‌وه‌ لی‌کۆڵینه‌وه‌ و لی‌کدانه‌وه‌ مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی موده‌رپیس، سنه‌، بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی

کوردستان، ۱۳۷۸.

حاجی قادری کۆبی (١٢٤٠-١٣١٤ز)

ناوی حاجی قادری کورپی مه‌لا نه‌حمده:

باوكم نه‌حمده بوو ناوی فیکرم دی خه‌لقی لادی بوو، دایکی من فاتمی

له سالی ١٢٤٠ ی ک. له دایک بووه. هه‌ر منداڵ ده‌بی که باوکی ده‌مری. له حموت سالاندا دایکی لای مه‌لا نه‌حمده‌ی خاڵۆزای حاجی، له به‌ر خویندنی داناوه. حاجی له سالانی ١٢٧٠ ده‌چی بۆ کوردستانی پۆژه‌لات و شاره‌کانی سه‌رده‌شت و سابلاغ و شنۆ و تا سالی ١٢٧٩ له پۆژه‌لاتدا ده‌مینیتیه‌وه و له‌و ساله‌دا نیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گری و ده‌چیتیه‌وه کۆیه.

به‌هۆی خه‌خۆری حاجی بۆ خه‌لکی کۆیه و که‌مترخه‌می خه‌لک له ناستی نه‌ودا، کۆیه به‌جی دیلی و پروو ده‌کاته نه‌سته‌موول، پایته‌ختی خه‌لیفایه‌تی عوسمانی.

حاجی له نه‌سته‌موول ده‌بیته مامۆستای تایبه‌تی کورپه‌کانی بنه‌ماله‌ی «به‌درخانییه‌کان» ناشنابوون له‌گه‌ڵ پۆشنه‌یری نه‌وروپا و بنه‌ماله‌ی به‌درخانییه‌کان بووه‌ته هه‌وینی کوردایه‌تی له نیو ده‌روونی حاجیدا.

حاجی شاعیریکی مه‌لای به‌یرووناک بووه و تا کۆتایی ژیا‌نی ژنی نه‌هیناوه:

هه‌ر منم نیستا وارسى عیسا بى کوپ و مال و بى ژن و مه‌ئوا

سه‌ره‌تای شیعرى حاجی به‌ ناوه‌رۆکی دلداریه‌یه‌وه ده‌ست پی ده‌کا، به‌لام کاتى که پۆیشه شاری نه‌سته‌موول، بیر و باوه‌پی کوردایه‌تی له لا په‌روه‌رده بوو. نه‌و کاره‌ی حاجیش پێچکه و پێيازێکی تازه‌ی له دنیای شیعرى کوردیدا خولقاند. چونکه نه‌گه‌ر شیعرى نه‌ته‌وه‌یی به‌ر له حاجیش سه‌ری هه‌لدا، نه‌وا وه‌کوو شیعه‌ره‌کانی حاجی پێگه‌یشتوو نه‌بوون (هه‌ر وه‌کوو شیعه‌ره‌کانی نه‌حمده‌ی خانى) و هه‌یچ کامیان وه‌کوو حاجی وا به‌ده‌ره‌تان په‌ره‌یان به‌ شیعرى نه‌ته‌وه‌یی کورد نه‌داوه.

تا پێک نه‌که‌ون قه‌بیلی ئه‌کراڤ هه‌روا ده‌بنه خه‌رابه ئاباد
ئه‌نواعی میله‌ل له‌ گه‌وره تا چووک خه‌ملیه‌وه له‌ مالێکی وه‌کوو بووک...
هه‌ر کوردن ئه‌گه‌ر چی پاکی مه‌ردن پامالێ زه‌مانه میسلێ گه‌ردن

گەر باعێسی ئەم دەپرسی کامە
 ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتیفاقە
 شەرتیکە کە بۆ ھەموو تەمامە
 گەر مەرەش و وانە گەر عێراقە

***

کە مەترخەمی: (بی توجەیی، بنە مائە: (خانوادە)، ھەوین: (مایە)، ناوەرۆک: (محتوا)، پێچکە: (راە)،
 پێباز: (طریق)، بە دەرتان: (گەستردە)، پەرەدان: (گەسترش دادن)، خەملێو: (آراستە شەدە)، پاکی
 مەردن: (ھمگی جوانمەرد ھەستەند)، پامال: (پایمال) ئیتتیفاق: (واژە ی عەری بە معنی: اتحاد و توافق)
 - دیوانی حاجی قادری کۆیی، لیکۆلێنەو: سەردار ھەمید میران، کەرم مستەفا شەرەزا، چاپی ئەمەنداریتی
 گشتیی پۆشنیری لوانی ناوچەیی کوردستان، ١٩٨٦.

مەستوورە ئەرەلەن (١٢١٩-١٢٦٣ ک.م)

ناوی ماھ شەرەف خانمی کچی ئەولخەسەن بەگی قادری و نازناوی ھۆنراوی « مەستوورە » یە.
 لە ساڵی ١٢١٩ی کۆچی لە شاری سنە، ناوەندی فەرمانەرەوایەتی ئەرەلەنیدا ھاتوووە دنیا.
 ھەر لە منداڵیدا لە مائە باوکی خۆی دەست دەکا بە خوێندن و لە بیست و ھەشت ساڵاندا
 شوو دەکاتە خوسەرەوخانی ئەرەلەن.

لە ساڵی ١٢٦٣ی کۆچیدا بە ھۆی ھەندێ کارەسات و پرووداو کە بە سەر فەرمانەرەوایەتی
 ئەرەلەندا پرووی داو، لە گەڵ پوورزایدا ھەسەین قولیخانێ ئەرەلەن، ناچار بوو کە بپواتە خاکی
 سلێمانی و لە پاش سائیک، واتە لە ساڵی ١٢٦٤ی کۆچی لە تەمەنی ٤٤ ساڵیدا لە شاری سلێمانی
 کۆچی دوایی کردوو.

نموونە ی شیعری مەستوورە:

گرفتارم بە نازی چاوەکانی مەستی فەتتانت

بریندارم بە تیری سینە سوۆزی نیشی موزگان

بە زولف و پەرچەم و ئەگریجەکانت غارەتت کردم

دلیکم بوو ئەویش خستە نیو چاهی زەنە خدانت

جه‌نابا! عاشقان ئەمڕۆ هه‌موو هاتوونه پابۆست
منیش هاتم بفرموو بمکوژن بمکه‌ن به قوربان
ته‌شه‌ککور واجبه‌ بۆ من ئەگەر بمرم به زه‌خمی تۆ
به شه‌رتی کفنه‌که‌م بدوی به تاي زولفی په‌ریشانت
له‌ کوشتن گه‌ردنت نازاد ده‌که‌م گه‌ر بێیته‌ سه‌ر قه‌برم
به‌ پوژی جومه‌ه‌ بمنیژی له‌ لای جه‌معی شه‌هیدانت
که‌سی تۆ کوشتبێت پوژی شه‌را زه‌حمه‌تی ناده‌ن
ئه‌گه‌ر وه‌ک من له‌ ئەم دونیایه‌ سووتابی له‌ هه‌جرانت
هه‌میشه‌ سوچه‌گا‌ه‌م خاکی به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی تویه
ره‌قیب پووی په‌ش بی ناییلی بگا ده‌ستم به‌ دامانت
له‌ شه‌رت و هه‌م وه‌فاداری خۆ تۆ مه‌شه‌هووری ئافاکی
فیدای شه‌رت و وه‌فات بم چی به‌ سه‌ره‌ات مه‌یلی جارانت
ئه‌من ئەمڕۆ له‌ ملکی عاشقیدا ناده‌ری ده‌هرم
به‌ په‌سمی به‌نده‌گی عاشق هه‌موو هاتوونه‌ دیوانت
په‌ر مه‌ستوره‌ شوکری که‌ له‌ ده‌رگای پادشای داوهر
که‌ شوڵه‌ی پوژی پووی والی ده‌گاته‌ کو‌شک و ئه‌یوانت^۱

***

نا‌زاو: (تخلص)، هۆنراوه: (شعر)، ناوه‌ند: (مرکز)، کاره‌سات: (حادثه)، پوورزا: (پسر عمه،
پسر خاله)، کوچی دوا‌یی: (مرگ)، سه‌ره‌رشتیی: (سرپرستی)، بریندار: (زخمی)، نه‌گره‌چه: (زلف)،
زه‌نه‌خدان: (چانه)، بدوی: (بدوزی)، بمنیژی: (به‌ خاکم بسپاری)

- دیوانی مه‌ستوره‌ی نه‌رده‌لان، کۆکردنه‌وه‌ و لێکدانه‌وه‌ی سدیق بۆره‌که‌یی، چاپی یه‌که‌م، بانه، بلا‌وکردنه‌وه‌ی

ناجی، ۱۳۷۴.

۱. بۆی له سه‌رچاوه‌کان گومانیه‌یان له‌وه‌ کۆکردنه‌وه‌ که‌ ئەم شیعره‌ هی مه‌ستوره‌ بێ.

مه‌حو‌ی: (١٨٣٦-١٩٠٦ز)

ناوی مه‌لا محمه‌د و کور‌ی مه‌لا عوسمان‌ی با‌ل‌خ‌یه‌یه. (با‌ل‌خ د‌یی‌که له ناو‌چه‌ی «ماوه‌ت»‌ی سل‌ی‌مان‌ی.) حه‌وت سا‌ل‌ان بووه نراوه‌ته خو‌یت‌دن و لای باو‌کی خو‌یت‌ندویه‌تی. بۆ خو‌یت‌دن چووه‌ته سه‌نه و سا‌ب‌لا‌غ و گه‌راوه‌ته‌وه سل‌ی‌مان‌ی و پا‌شان له به‌غ‌دا بووه به فه‌قی‌ی زانا‌ی به‌ناوبان‌گی کورد مو‌ف‌تی زه‌هاو‌ی و ئی‌جا‌زه‌ی مه‌لایه‌تی لای ئه‌و وه‌ر‌گرتووه و بووه به مه‌لای مز‌گه‌وت‌ی ئی‌مام‌ی ئه‌عه‌زم له به‌غ‌دا و پا‌شان ده‌گه‌رت‌ته‌وه بۆ سل‌ی‌مان‌ی. هه‌ر به پ‌ی‌چ‌که‌ی باو‌کیدا پ‌ی‌گای ته‌ریقه‌تی گرتووه‌ته به‌ر و بووه به خه‌لیفه‌ی شیخ به‌هائ‌ه‌ددینی کور‌ی شیخ عوسمان‌ی ته‌وی‌له.

مام‌و‌ستا خا‌ن ئه‌لی: «له سا‌لی ١٨٧٤ ماوه‌ی یه‌ک سا‌ن دوور‌خاوه‌ته‌وه بۆ به‌غ‌دا، له‌گه‌ل چه‌ند مه‌لایه‌کی‌تر.» به‌لام ناو براو (خا‌ن) هی‌چی له باره‌ی ئه‌م دوور‌خست‌نه‌وه و هۆیه‌که‌یه‌وه نه‌نووسیه‌وه. به پ‌یی قسه‌ی مام‌و‌ستا سه‌جادی له سا‌لی ١٨٨٣‌ی ز. چووه بۆ حه‌ج. له‌وی‌وه چووه بۆ ئه‌سته‌موول و چاو‌ی به سو‌لتان عه‌بدول‌حه‌میدی عوسمان‌ی که‌وتووه. سو‌لتان پ‌ی‌زی‌کی زۆری لی گرتووه و فه‌رمانی داوه خا‌نه‌قای‌ی‌کیان له سل‌ی‌مان‌ی بۆ کردووه‌ته‌وه که ئی‌ستا به خا‌نه‌قای مه‌حو‌ی به‌ناوبان‌گه و له‌وی تا مردن خه‌ریکی ده‌رس وت‌نه‌وه به فه‌قی و بلا‌و‌کرد‌نه‌وی ئاب‌ین و خ‌زمه‌ت کردن بووه. له یه‌ک‌ئ له ژووره‌کان‌ی خا‌نه‌قا‌ه‌ی خۆیدا به خاک سپ‌ی‌ردراوه.

سه‌ر که جو‌ش‌ی‌کی نه‌بی، من زر‌که‌تا‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

دا‌ل که هۆش‌ی‌کی نه‌بی، شیشه‌ی به‌تا‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

ده‌رد و داغ‌ی‌کی ده‌روونی گه‌ر بی‌ی با ره‌نگ و پ‌وو

سیس و مو‌غه‌به‌ر بی که‌ما‌لم بۆ جه‌ما‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

ته‌ج‌ره‌به‌ی عاشق به سو‌وتانی ده‌کرد ئه‌و زا‌لمه

سه‌یری که‌ن ئی‌ستا ده‌لی: مش‌تی زوخا‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

پ‌یی به سه‌رما نا که بوومه‌ خا‌کی پ‌یی گه‌ردم شو‌کر

گه‌یه‌ی داو‌ینی، ده‌لا‌لی‌ی بای شه‌ما‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

داغ‌ی سی‌نه و پ‌ی‌چ و تاب‌ی دووری ئاهم خو‌ه‌یه

مو‌ر و تو‌پ‌ره‌ی ئی‌م‌پ‌راتوور و قه‌را‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

ده‌رده‌دار ئه‌لبه‌ت زوبانی ده‌رد و هه‌سه‌ره‌ت تی ده‌گا

چاو‌ی بی‌ماری ده‌زانی، نا‌له نا‌لم بۆ چ‌یه‌ی!

حاله‌ به‌د‌حالی له شو‌ین و، ما‌له ویرانی له دوو

» مه‌حو‌یا! «گه‌ر ئه‌ه‌لی حا‌لی، حا‌ل و ما‌لم بۆ چ‌یه‌ی؟

به‌ناوبان‌گه: (مش‌هور)، پ‌ی‌چ‌که: (راه)، دوور‌خست‌نه‌وه: (ت‌بع‌ید)، پ‌ی‌ز: (اح‌ترام)، سپ‌ی‌ردراوه: (در این جا به معنی مدفون شده‌ است)، زر‌که‌تا‌ل: (نوعی گیاهی با میوه تلخ، / حن‌ظله)، به‌تا‌ل: (خالی)، قه‌را‌ل: (پاد‌شاه)، تو‌پ‌ره: (ط‌ره (موی سر) - دیوان‌ی مه‌حو‌ی، مه‌لا عه‌بدول‌که‌ری می‌موده‌ر‌پ‌ی‌س و محمه‌دی مه‌لا که‌ریم، بلا‌و‌کرد‌نه‌وی سه‌لاحه‌ددینی

نه‌یو‌بی، ورم‌ی، ١٣٦٧.

فایه‌ق بیکه‌س (۱۹۰۵-۱۹۴۸ ز)

له سالی ۱۹۰۵ له «سیتەك» هاتووته دنیاوه كه دێیكه له باكووری پۆژه‌ه‌لاتی سلیمانییه‌وه. هەر به مندالی باوکی له حوگره‌ی فه‌قیدا خستووێته به‌ر خۆیندن و له ۱۹۱۱دا باوکی به نیشی میری نێردراوه بۆ خانه‌قین و له‌وی‌وه بۆ به‌غدا. له به‌غداوه ده‌نیترێ به‌ دوای مال و مناله‌که‌یدا و ده‌یان‌باته‌ نه‌وێ و پاش سالیك خۆی چووه بۆ تورکیا و نه‌مانی به‌ جێ هێشتوو. ئیتر فایه‌ق باوکی نه‌دیوه‌ته‌وه. هەر له‌و ماوه‌یه‌دا حه‌مه سه‌عیدی برا گه‌وره‌ی له ناو دیچه‌له‌دا ده‌خنکی و دوا‌به‌دوای نه‌و، دایکیشی کۆچی دوایی ده‌کا و فایه‌ق ده‌که‌وێته‌ لای خالۆی. نه‌ویش پاش چه‌ند مانگیك ده‌مری و فایه‌ق و تاهێری برا به‌چووکێ به‌ بێ‌که‌سی ده‌می‌ننه‌وه و له لایه‌ن حاجی نه‌میني مامیا‌نه‌وه كه له سلیمانی بووه ده‌که‌ونه ژێر چاودێری. فایه‌ق، وێ‌پ‌رای خۆیندن، ده‌س ده‌کا به‌ جگه‌ره و شقارته‌ فرۆشتن. له سالی ۱۹۳۰ له به‌ر کاری سیاسي ده‌که‌وێته‌ به‌ندیخانه. له ۱۹۳۳دا ده‌بیته مامۆستای قوتابخانه‌کانی (فێرگه) میری و هه‌تا ئاکامی ژینی مامۆستایی ده‌کا. بیکه‌س دوو ژنی هێناوه یه‌که‌میان ۱۹۳۵ی ز.دا كه پاش سالیك مردوووه و مردنه‌که‌ی کارێکی زۆری کردووته‌ سه‌ر ده‌روونی. له‌م ژنه‌ی کچێك و له ژنی دووه‌می دوو کچ و کو‌پ‌ێکی بووه كه «شیرکۆ بیکه‌س» ی به‌ناوبانگه.

خوایه وه‌ته‌ن ئاواکه‌ی چ‌ه‌ند دل‌گ‌یر و ش‌یرینه

ده‌ش‌تی خو‌ش و په‌نگینه

ئاوی که‌وسه‌ره خاکی گه‌وه‌ره پ‌ر‌له گ‌ول و نه‌س‌زینه

***

سه‌ه‌یرانگای به‌ه‌ه‌رانی سه‌ه‌وزه گیای نه‌رم و جوانی

سه‌د دل ئه‌بێ حه‌یرانی

ئاوی که‌وسه‌ره، خاکی گه‌وه‌ره پ‌ر‌له گ‌ول و نه‌س‌زینه

***

شاخی به‌فرین و به‌رزه   بو پابردوو مان په‌مزه

چیمه‌نی جوان و سه‌وزه

ئاوی که‌وسه‌ره خاکی گه‌وه‌ره   پرله گول و نه‌س‌رینه

***

ئه‌م شوینه شوینی کورده   جیی قاره‌مان و گورده

لانه‌ی شیری نه‌به‌رده

ئاوی که‌وسه‌ره خاکی گه‌وه‌ره   پرله گول و نه‌س‌رینه

***

وه‌ته‌ن چاوی لیمانه   ده‌ری که‌هین له‌ته‌نگانه

حه‌یفه‌ بیته‌ه ویرانه

ئاوی که‌وسه‌ره خاکی گه‌وه‌ره   پرله گول و نه‌س‌رینه

***

باکوور: (شمال)، پۆژه‌لات: (شرق)، ئیش: (کار)، می‌ری: (امیری، دولتی)، چاودیری: (مراقبت)، جگه‌ره:

(سیگار)، وێرای: (ضمن)، شقارت: (کبریت)، به‌ندیخانه: (زندان)، قوتابخانه / فێرگه: (مدرسه)، ئاکام: (پایان)،

شاخ: (کوه)، پابردوو: (گذشته)، په‌مز: (نماد)، گورد: (پهلوان)، نه‌به‌رد: (مبارز خستگی ناپذیر)، ته‌نگانه: (سختی)

ناوی ته‌وفیق کورپی مه‌حمود ئاغای کورپی هه‌مزه ئاغای مه‌سره‌فه، له سالی ۱۸۶۷ی ز. له شاری سلیمانی له گه‌ره‌کی گۆیژه له دایک بووه. پاش ئه‌وه‌ی بۆ خویندن زۆربه‌ی مزگه‌وته‌کانی سلیمانی گه‌راوه، پووی کردووه‌ته مزگه‌وته‌کانی بانه. له سالی ۱۸۸۲ گه‌راوه‌ته‌وه سلیمانی و فه‌رمانی میری گرتووه‌ته ده‌ست. له سالی ۱۸۹۸ له‌گه‌ڵ شیخ سه‌عیدی حه‌فیددا (باوکی شیخ مه‌حمودی نه‌مر) چووه بۆ تورکیا. بۆ سالی دوا‌یی له‌گه‌ڵ شیخ سه‌عید پۆشیستوون بۆ مه‌که بۆ حه‌ج. له گه‌راوه‌یه‌ی ئاندا بۆ تورکیا سه‌ید ئه‌حمه‌دی خان‌ه‌قا و وه‌فایی شاعیریشیان له‌گه‌ڵ ده‌بی. وه‌فایی له پێگادا کۆچی دوا‌یی کردووه. حاجی ته‌وفیق له نووسینی فارسیدا ده‌ستیکی زۆر بال‌ای بووه و وه‌لامی نامه‌ی ناسره‌دین شای ئێرانی نووسیوه که بۆ سوڵتان عه‌بدولحه‌میدی عوسمانی ناردبوو. ئه‌و وه‌لامه جوانه ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که بکریته ئه‌ندامی مه‌جلیسی عالیی نه‌سته‌موول و پوتبه‌ی به‌گیه‌تی درایه. له مه‌که‌ته‌بی مافیشدا پڕوانامه‌ی ماف وه‌رده‌گریت. له سالی ۱۹۰۸ که بانگه‌وازی مه‌شرووتیه‌ت ده‌کریت و مه‌جلیسی بال‌ا تێک ده‌چیت، حاجی ته‌وفیق ده‌س ده‌کا به کاری بریکاری (پاریزه‌ری) و نووسین و ده‌ره‌یانی پۆژنامه و گۆڤار. له‌گه‌ڵ هه‌لگرته‌ی ئال‌ای شۆرشگێڕی له لایه‌ن شیخ مه‌حمودی مه‌زنه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ شاری سلیمانی. له سلیمانی ده‌بی به سه‌ره‌رشته‌ی پۆژنامه‌ی «ژیان» له سالی ۱۹۲۷ پۆژنامه‌ی «ژین» داده‌مه‌زرێن و تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی به پۆژنامه‌چیه‌تییه‌وه خه‌ریک بووه. له ۱۹۵۰دا له شاری سلیمانی کۆچی دوا‌یی کردووه و له سه‌ر خواستی خۆی له گردی «مامه‌ یاره» نێژراوه. له وه‌سیه‌تنامه‌که‌یدا نووسیویه: «... یه‌گانه هیوام ئه‌وه بوو که بی‌نم قه‌وم و می‌لله‌ته‌که‌م پله‌یه‌ک له‌مه‌ به‌رزتر و خوینده‌وارتر و پێگه‌یشتووتر بن، بوو به‌ گری له د‌ل‌ما و نه‌مدی...»

نمونه‌ی شیعرێ پیره‌میرد:

ئهم پۆژی سالی تازه‌یه نه‌و‌رۆزه هاته‌وه

جه‌ژنێکی کۆنی کورده به‌ خوشی و به‌ هاته‌وه

چه‌ند سال گۆلی هیوا‌ی ئیمه‌ پێپه‌ست بوو تا‌کو پار

هه‌ر خوینی لاوه‌کان بوو گۆلی ئالی نه‌وبه‌هار

ئەو پەنگە سوورە بوو کە لە ئاسۆی بلندی کورد
مژدە‌ی بە‌یانی بۆ گە‌لی دوور و نزیک ئە‌برد
نە‌وڕۆز بوو ئاگرێکی وە‌های خستە جەرگە‌و
لاوان بە‌ عە‌شق ئە‌چوون بە‌ بە‌رە‌و پیری مەرگە‌و
وا پۆژ هە‌لات لە بە‌ندە‌نی بە‌رزى و لاتە‌و
خوینی شە‌هیدە‌ پە‌نگی شە‌بە‌ق شە‌وق ئە‌داتە‌و
تا ئیستە‌ پ‌ووی نە‌داوە‌ لە تە‌ئریخی میللە‌تا
قە‌لغانی گوللە‌ سە‌نگی کچان بۆ لە هە‌لمە‌تا
پیی ناوی بۆ شە‌هیدى وە‌تە‌ن شیوە‌ن و گرین
نامە‌ن ئە‌وانە‌ و لە دایى میللە‌تا ئە‌ژین

***

گەرە‌ك: (محلّە)، کاری میری: (کار دولتی، وە‌لام: (جواب)، بریکار/ پارێزەر: (وکیل)، دەرھێنان:
(در این جا انتشار روزنامه)، گۆ‌زار: (مجله)، ئالا: (پەرچە‌م)، مە‌زن: (بزرگ)، شۆ‌رشیگێ‌ر: (انقلابی)،
دامە‌زراندن: (تاسیس)، حوزە‌یران: (تیر)، مە‌زن: (بزرگ)، سەرپە‌رشت: (سرپرست)، پۆژنامە‌چییه‌تی:
(روزنامه‌نگاری)، پلە‌یه‌ك: (درجه مرتبه)، گری: (عقده)، پیتپە‌ست: (زیر پا نهاده شده)، ئاسۆ: (افق)،
بە‌ندە‌ن: (بلندی/ کوه)، قە‌لغان: (سپر)، سە‌نگ: (سینه)، هە‌لمە‌ت: (حملة)

گۆران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ز)

ناوی عەبدوللا و نازناوی گۆران و کۆری سلێمانیەکی جافە لە ساڵی ۱۳۲۴ کۆچی مانگی لە شاری هەلەبجەدا لە دایک بووە. عەبدوللا بەگ (گۆران) لە سەرەدەمی مەندالیدا لە لای باوکی خەریکی خۆیندن دەبی. پاشان دەپواتە قوتابخانە و دوای ئەوە دەپواتە قوتابخانەی زانستی لە کەرکوک و لەوێدا دەست دەکا بە خۆیندنی زمانی عەرەبی و تورکی بەلام بە هۆی تەنگوچەلەمی پۆزگار دەست لە خۆیندن هەڵدەگری و بە مامۆستایی لە قوتابخانەی سەرەتایی هەلەبجەدا دادەمەزری.

گۆران زۆریەکی ژبانی مامۆستایەتی لە لادێیەکان رابواردوو و بە فارسی و عەرەبی و ئینگلیزیش ئاشناوەتیکی تەواوی بووە. گۆران شۆڕشیکی گەورە لە هۆنراوە و وێژە کوردیدا بەرپا کردوو و لاسایی بوێژە کۆنەکانی نەکردوو و قالی کلاسیکی تێکشکاندوو.

گۆران بە «باوکی شیعری نوێ کوردی» ناسراوە. گۆران شاعیری سروشتیشە و بە ئەوێزی جوانییەوه سروشتی کوردستانی وەسف کردوو. هەروەها جیتی خۆیەتی ناماژە بەوه بکریت کە گۆران دەلاقەیه‌کی نوێی لە وەسف و پیاوەلدانی ئافەرەتی لە نیو شیعردا کردوووە. ئەم هۆنەرە بەرزە لە ساڵی ۱۹۶۲ ی زایینی بە هۆی نەخۆشی شێرپەنج، مالتاواپی لە ژیان کردوو.

نۆونه‌ی شیعری گۆران:

پاییز! پاییز!	پاییز! پاییز!
شان و مل ڕووت،	بووکی پرچ زەرد،
من مات، تۆ زیز،	من مات، تۆ زیز:
هەر دوو کمان جوت	هەر دوو هاو دەرد!
هەر چەند گۆل سیس دەبی بگرین،	من فرمیسکم، تۆ بارانت،
ئالتوونی دار ئەرۆی بگرین،	من هەناسەم، تۆ بای ساردت،
پۆلی بالدار ئەفری بگرین،	من خەم، تۆ هەوری گریان.
بگرین... بگرین... چاومان نەسپین،	دوایی نایە: دادم، دادت،
هەرگیز، هەرگیز	هەرگیز، هەرگیز،
پاییز! پاییز!	پاییز! پاییز!

نازناو: (تخلص)، تەنگوچەلەمە: (سختی و گرفتاری)، رابواردوو: (گذرانده‌است)، هۆنراوە: (شعر)، وێژە: (ادبیات)، بوێژ: (شاعر)، سروشت: (طبیعت)، ناماژە: (اشاره)، پیاوەلدان: (مدح)، هۆنەر: (شاعر)، شێرپەنجە: (سرطان)، مالتاواپی: (خداحافظی)، بووک: (عروس)، پرچ: (زلف)، زیز: (ناراحت)، سیس: (پژمرده)، پۆل: (دسته)، بالدار: (پرنده)، ئالتوون (طلا): (استعاره از برگ‌های زرد و رنگین درختان)، نەسپین: (پاک نەکین)

- دیوانی گۆران، کۆکردنەوی مەلا کەریم، بەغدا، چاپخانەی کۆری زانیاری عێراق، ۱۹۸۰.

له ئاوايی « پيشين » له دواي چوارده خوشك چاوي به دنيا هه‌له‌پناوه. له لايهن خزميكي دووره‌يانم وه كه ناوي (ئاغا سه‌ي حه‌مين) و خه‌لكي ديي چۆر بووه ده‌نێردرێته فه‌قييه‌تي له كاتي لاوي بۆ خويندن ده‌رواته سنه و سابلاخ و شنۆ و هه‌ولێر و كهركوك و كۆيه و سليمانی و بياره.. شاعير له سه‌ره‌تاوه به شيعري سه‌رزه‌نشكاري ده‌ست پێ ده‌كا و له دواي ده‌س ده‌كا به شيعري ناييني و دلداري و له دواين قوناغي ژياني شيعري شاعير كه له سه‌ره‌تاي سيبه‌كانه‌وه ده‌ست پێ ده‌كا و تا كۆتايي ژياني درێژه‌ي هه‌يه، ديارده‌يه‌كه‌ي نه‌ته‌وايه‌تي به‌جهرگ له ناو شيعره‌كانيدا ده‌بينرێ. له ژيانيدا وهری به‌رز بووه و هه‌ر له سه‌ر و ره‌به‌ريه‌شه‌وه بووه كه زوو زوو له سه‌ر ئيش و كار لا‌بر‌اوه. ئه‌و نيشانه‌ي كه له درێژايي ته‌مه‌نيدا پييانه‌وه خه‌ريك بووه، بریتين له: مامۆستايه‌تي قوتا‌بخانه‌ي په‌سي، كړي‌كاري، مه‌لايی، جووتيا‌ري و ناشه‌واني و ورده‌واله‌ فرۆشي، به‌لام له هه‌موويان زۆرتر «ناشه‌وان» بووه.

له ته‌مه‌ني ٦٧ سا‌ليدا كۆچي دواي كردوه . له سا‌لي ١٩٦٣ له به‌نديخانه‌ي قه‌جر له تاران له‌گه‌ڵ ورياي كورپي به هۆي سنووربه‌زاندنه‌وه ده‌خريته زيندان، ئه‌م شيعره‌ي له‌و به‌نديخانه‌يدا وتوه:

ئاخري‌ن مائي ژيانم كونجی به‌نديخانه‌يه

ئه‌م كه‌له‌چه مه‌ره‌مه‌ي زامي دلي ديوانه‌يه

زۆر ده‌ميكه چاوه‌پواني زېزپه‌ي زنجير ئه‌كه‌م

سه‌يري ئه‌م زنجيره‌ كه‌ن! وه‌ك زي‌وه‌ري شاهانه‌يه

بووكي ئازاديم ئه‌وي! خوينم خه‌مس بۆ ده‌ست و پيئي

هه‌لقه‌ هه‌لقه‌ي پي‌وه‌نم، بۆ پلپله‌ و له‌رزانه‌يه

گه‌رچي دوژمن و ئه‌زاني من به‌ ديلي لال ئه‌م

باش بزاني كونجی زيندانم قوتا‌بخانه‌يه

بيري ئازاديم له زيندانا فراواتر ئه‌بي

قور به‌ سه‌ر شه‌و دوژمنه‌، هيواي به‌ به‌نديخانه‌يه

گرتن و لیدان و کوشتن عامیلی ئازادییه

تۆپ و شهستیر و کهلهپچه، لام وهکوو ئهفسانهیه

چاوهپوانی شوپشیکم عاله می پرزگار بکا

میللهتم بۆ ئه و مه بهسته، کردهوهی شیرانهیه

چهکی شوپشگیری من، نووسین و بیر و باوه ره

راپه رینه، هه لمه ته، پر نه عه رته ی کوردانه یه

گه ر به ئازادی نه ژیم، مردن خه لاته بۆ له شم

نۆکه ری و سه ردانه واندن کاری نامه ردانه یه

قانعم ئه مپۆ له زیندانا، به ئازادی ئه ژیم

سه د هه زار له عه نه ت له وه ی وا نۆکه ری بیگانه یه

***

خزم: (فامیل)، سه رزه نشت کاری: (شعر هجوی)، ده نیردریته: (فرستاده می شود)، قوناغ: (مرحله)،
سییه کانه وه: (دهدی سی)، درێژه ی هه یه: (ادامه دارد)، دیاره: (نشانه)، نه ته وایه تی: (ملی)، به جه رگ:
(پرشهامت)، وره به رز: (دارای عزت نفس)، بریتین له: (عبارتند از)، جووتیاری: (کشاورزی)، ئاشه وانی:
(آسیابانی)، سنووربه زانندن: (عبور از مرز، مرز شکنی)، به ندیخانه: (زندان)، که له پچه: (دست بند)،
زیوهر: (زیور)، پیوه ن: (مفصل)، پلپله: (نوعی زیور آلات)، له رزانه: (نوعی زیور آلات)، شهستیر:
(مسلسل)، مه به ست: (هدف)، چهک: (اسلحه)، راپه رین: (به پا خاستن)، هه لمه ت: (حمله)، نه عه رته:
(فریاد)، خه لات: (هدیه)

هه‌مین (١٩٨٦-١٩٢١ ز)

ناوی، « سه‌بید مه‌مه‌د ته‌مینێ شیخولئیسلامی موکری »، له‌ سالی ١٩٢١ ز له‌ گوندی « لاجین » له‌ هه‌فت کیلوممه‌تری شاری مه‌هاباد له‌ دایک بووه. مامۆستا هه‌مین له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌یدا ده‌لی: « هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ خه‌ریکی خوێندن بووم و تا پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تاییم به‌ زمانێ فارسی خوێند. زۆرم لێ سه‌خت پابوورد بۆ نه‌وه‌ی وشه‌ی فارسیم نه‌ده‌زانی. له‌ پۆلی چواره‌م به‌و لاوه‌ پڕیشتم بۆ قوتابخانه‌ی زانستی نایینی به‌ ماوه‌ی پینچ سالان له‌ ته‌مه‌نی هه‌ڤده‌ سالی‌دا ده‌ستم له‌ خوێندن هه‌لگرت و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم. مامۆستا « فه‌وزی » به‌و که‌ منی به‌ میژووی کورد و کوردستانی شاره‌زا کرد و نه‌و منی فێر کرد که‌ کورد و پێتی نه‌ته‌وايه‌تی پێم پيشاندا... په‌راوه‌ کوردیه‌ گام به‌ هه‌زار کێشه‌ له‌ کوردستانی عێراق به‌ ده‌ست ده‌هێنا و ده‌مخوێنده‌وه‌. « هه‌مین له‌ سالی ١٣٢٤ کۆچی هه‌تاوی له‌ لایان « قازی مه‌مه‌د » به‌و به‌و به‌ شاعیری نه‌ته‌وه‌یی کورد. پاش جوانه‌مه‌رگی کۆماری کوردستان دوا‌ی چهن سال خۆشاردنه‌وه‌، ده‌ربه‌ده‌ر ده‌بی‌ت و ڕوو ده‌کاته‌ کوردستانی عێراق و ژن و منداڵ به‌جێ دیلن. « ناله‌ی جودایی » به‌ره‌مه‌می غه‌ریبی شاعیره‌. پاش سه‌رکه‌وتنی گه‌ل به‌ سه‌ر ڕۆژی پاشایه‌تی ئێران، ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ نیشتمان. مامۆستا هه‌مین سه‌رنووسه‌ری گۆڤاری « سه‌روه » بوو. ژيانێ مامۆستا له‌ ته‌مه‌نی ٦٥ سالی‌دا کۆتایی پێ دای و کۆچی دوا‌یی ده‌کات.

ئه‌م شیعهره‌ی له‌ هه‌ره‌تی لاوی له‌ کاتی بزوتنه‌وه‌ی مه‌هاباد هۆنیوه‌ته‌وه‌:

گه‌رچی تووشی په‌نجه‌پۆیی و هه‌سه‌رت و ده‌ردم ئه‌م

قه‌د به‌ ده‌ست ئه‌م چه‌رخه‌ سه‌پله‌ نابه‌زم مه‌ردم ئه‌م

عاشقی چاوی که‌ژال و گه‌ردنی پر خال نیم

عاشقی کیو و ته‌لان و به‌نده‌ن و به‌ردم ئه‌م

گه‌ر له‌ برسان و له‌ به‌ر بێ به‌رگی ئه‌مه‌رو په‌ق هه‌لیم

نوکه‌ری بیگانه‌ ناکه‌م تا له‌ سه‌ره‌ردم ئه‌م

من له‌ زنجیر و ته‌ناف و دار و به‌ن باکم نییه

له‌ت له‌تم که‌ن، به‌مکوژن، هه‌شتا ده‌لیم کوردم ئه‌م

وشه‌: (کلمه‌)، کشتوکاڵ: (کشاورزی)، شاره‌زا: (آگاه)، په‌راو: (کتاب)، کومه‌ر: (جمه‌وری)،

سه‌رنووسه‌ر: (سردبیر)، گه‌ل: (ملت)، گۆڤار: (مجله‌)، نیشتمان: (وطن)، هه‌رپه‌ت: (اوج)، بزوتنه‌وه‌: (جنبش)، هۆنیوه‌ته‌وه‌: (سروده‌

است)، په‌نجه‌پۆیی: (بدبختی)، سه‌پله‌: (نمک نشناس)، نابه‌زم: (شکست نمی‌خورم)، ته‌لان: (جایی تخت در کمر کوه‌)،

به‌نده‌ن: (کوه‌)، بێ به‌رگی: (بی‌لباسی)، به‌رد: (سنگ)، په‌ق هه‌لیم: (از سرما یخ بزنم)، هه‌رد: (کوه‌)

نه‌حمەد هەردی (۱۹۲۳-۲۰۰۶ز)

ناوی نه‌حمەد، کورپی حەسەن بە‌گە. لە شاری سلێمانی هاتوووە دنیاوە. خوێندنی سەرەتایی لە سلێمانی تەواو کردوو. دواي ئەوەی کە قوتابخانەی (دارولموعلەین)ی تەواو کردوو لە ساڵی ۱۹۴۱ کراوە بە مامۆستای گوندیکی ناوچەی هەورامان لە ۱۹۴۹ بە هۆی کاری سیاسیی لە کارەکی لا‌براه لە ۱۹۵۲ گە‌راوە‌تە‌وه سەر‌ئیش و کارە‌کی. هەر لە منداڵی‌ه‌وه زۆر حەزی لە شیعەر کردوو. سەرە‌تای شیعەر وت‌نە‌وه‌شی دە‌گەر‌پ‌تە‌وه بۆ چ‌لە‌کان.

بە سەر‌سامی لە سەر‌لووت‌کە‌ی ب‌ل‌ندی گە‌نجی وە‌ستاوم!

شری‌تی عومری پ‌ا‌بردوو وە‌کوو خەو د‌یتە بە‌ر چ‌او

شری‌تی چی؟ سەر‌پ‌ا سەر‌گ‌وروش‌تە‌ی ن‌ائ‌وم‌ید‌یمە

ف‌ل‌یمی پ‌ر لە ن‌اس‌و‌ری هەر‌س ه‌ین‌انی لا‌ویمە

ت‌رووس‌کە‌ی ت‌یا بە‌دی ن‌اکەم، سەر‌ن‌ج‌م چ‌ە‌ندە ل‌ی دا‌وه

لە ت‌اپ‌و‌ی ن‌ام‌وراد‌یم و خەمی ن‌اس‌و‌ری بە‌و لا‌وه...!

ئە‌وی ئە‌وسا کە پ‌وون‌اکی ئە‌دا بە‌م ژ‌ینە ش‌ی‌وا‌وه

د‌ل‌یکی پ‌ر لە ن‌اه‌ە‌نگ بوو کە ئ‌ی‌ست‌ا پ‌اکی پ‌وو‌خ‌ا‌وه...!

بە‌ل‌ی ئە‌وسا د‌ل‌یک‌م بوو کە سەر‌چ‌ا‌وه‌ی ژ‌یا‌ن‌م بوو

د‌ل‌ی مە‌ل‌بە‌ندی ئ‌ا‌وات و تە‌و‌ژ‌م و ت‌ینی گ‌یا‌ن‌م بوو

د‌ل‌ی گ‌ول‌زاری د‌ل‌داری و بە‌ه‌ه‌شتی خ‌وش‌ه‌و‌ی‌ستی بوو

وە‌کوو ب‌ت‌خ‌انە مە‌یدانی ب‌تی جوان‌یی پ‌ەر‌ستی بوو

لە‌گە‌ل ه‌ا‌وار و گ‌ریانی ه‌ژ‌ارا‌نا لە ش‌ینا بوو

لە‌گە‌ل ن‌الە‌ی کە‌سا‌سانا لە خ‌ور‌پە و پ‌ا‌چە‌ن‌یا بوو...

ن‌م‌ونە‌یە‌کی ت‌ری ش‌یع‌ری ه‌ە‌ردی:

ف‌ات‌مە دوو چ‌ا‌وی مە‌ست‌ت پ‌ر تە‌ل‌ی‌سمی جوان‌ییە

پ‌ر ش‌ە‌رابی خ‌وش‌ه‌و‌ی‌ستی و ع‌ارە‌قی یە‌زدا‌ن‌ییە

بە‌ژ‌ن و ب‌ال‌اکە‌ت ن‌م‌ونە‌ی ه‌یکە‌لی ی‌و‌نا‌ن‌ییە

ل‌ار‌ولە‌نجە‌ت م‌ؤ‌س‌یق‌ایە، بە‌ست‌یە گ‌و‌را‌ن‌ییە

بووکی رازاوه‌ی خه‌یالم گیانه‌که‌م ست فاتمه

تاقه پرشنگیکی چاوت ئه‌وپه‌ری ئاواتمه

***

گه‌رچی دل‌داری له‌ خاکی ئیمه‌دا ئه‌فسانه‌یه

هه‌ر به‌ ته‌نیا بو‌ کو‌ری خاوه‌ن ته‌لار و عانه‌یه

گیانه‌که‌م ئه‌مما دلی من له‌و دله‌ شیتانه‌یه

بی ئه‌وه‌ی هه‌یج شک به‌ری کو‌ژراوی ئه‌و چاوانه‌یه

هه‌ر به‌ ته‌نیا خوشه‌ویستی شک ئه‌به‌م، ست فاتمه

سه‌روه‌تم ناوی، بزه‌ی تو: ئه‌و په‌ری ئاواتمه

***

خوشه‌ویستی وا که‌ نامه‌ی خوايه بو‌ په‌یغه‌مبه‌ران

به‌رز و ناسک، وه‌ک هه‌ناسه‌ی پر گول‌اوی دولبه‌ران

نه‌ک وه‌کو‌وو هه‌ز کردنی دینار و گه‌وه‌هه‌ر په‌روه‌ران

ئه‌و که‌سانه‌ی بو‌ قرانی چه‌نده‌ دل‌یان هه‌له‌وه‌ران

خه‌لقى تر پاره‌ په‌ره‌ستی با بکه‌ن ست فاتمه

من به‌ ته‌نیا تو په‌ره‌ستی ئه‌و په‌ری ئاواتمه

چله‌کان: (ده‌ه‌ی چه‌ل)، سه‌رسامی: (سردرد و حیرت)، لووتکه: (قله)، گه‌نج: (جوان)، شریت:

(نوار)، ناسۆر: (زخم دیر التیام)، ترووسکه: (نور ضعیف)، تاپۆ: (شیج)، مه‌له‌به‌ند: (سرزمین)، ته‌وژم:

(فشار)، تین: (گرما)، که‌ساسان: (افراد مسکین)، خو‌رپه و راچه‌نین: (جنبش و تکان)، به‌ژن: (قد)،

هه‌یکه‌ل: (مجسمه)، لاروله‌نج: (حرکات ناز)، به‌سته: (شعر)، رازاوه: (آراسته)، پرشنگ: (درخشش)،

ست: (بانوی معلم)، بزه: (لبخند)

- رازی ته‌نیایی، نه‌حمه‌د هه‌ردی، بلاوکردنه‌وه‌ی محمه‌دی سه‌قز، ۱۹۹۱.

مامۆستا

مه‌نسور ره‌حماني

مامۆستام ئه‌وینداده	مامۆستام ئه‌وینداده
دڵی وه‌کوو هیلانه‌س	مامۆستام په‌رتوو کخانه‌س
چـرای ئاوه‌زانییه	دپـکی پـیی نه‌زانییه
هه‌ر گه‌رم بـی ئه‌و هیلانه	جـیگای قوتابیانـه
چـرۆی تـازه ئه‌پوینی	گه‌لای زه‌رد ئه‌وه‌رینی
وایه‌ بـلـیین نا‌زانی	دروشمی ئه‌و بو‌ زانی
زانینـه ده‌وای ده‌ردم	مامۆستام وای فـیر کـردم
تینی بـی بو‌ نه‌چـان	زانیـکی بـی وچـان
وه‌ک قوتابی ئه‌نوینی	مامۆستام هه‌ر ئه‌خوینی
وه‌ک ئاوه‌ بو‌ گه‌لایک	زانیـن بو‌ مامۆستایـک
ورده‌ ورده‌ زه‌رد ئه‌بـی	گه‌ر پوژیک ئاوی نه‌بی
وه‌رن ئه‌ی مامۆستا‌کان	بو‌ بو‌وژانی پۆله‌کان
پیشه‌ی نه‌زانی خاوه‌کین	میشکی خۆمان پاراو که‌ین

***

ئه‌ویندار: (عاشق)، خویندەوار: (اهل خواندن و مطالعه در اینجا)، ئاوه‌زانی: (عقل و خرد)، په‌رتوو کخانه: (کتابخانه)، هیلانه: (آشیانه)، قوتابیان: (دانش آموزان)، چـرۆ: (جوانه)، ئه‌پوینی: (می‌رویاند)، تین: (گرما)، دروشم: (شعار)، بـی وچـان: (خستگی ناپذیر)، نه‌چـان: (بخ‌زدن)، بو‌وژان: (احیا و زنده نگاه داشتن)، پۆله‌کان: (کلاس‌ها)، میشک: (ذهن)، پاراو: (سیراب و باطراوت)، خاو: (سست)

نمونه‌ی وه‌گیران به کوردی

(نمونه‌ی ترجمه به کردی)

سووره‌تی فاتیه: سوهری فاتحه

بسم الله الرحمن الرحيم^١

الحمد لله رب العالمين^٢ الرحمن الرحيم^٣ مالك يوم الدين^٤ اياك نعبد و اياك نستعين^٥
اهدنا الصراط المستقيم^٦ صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين^٧

***

وه ناو خوا که دهه‌نده و دلۆقانه^١

سوپاس بۆ خوا که راهینه‌ری جیهانه^٢ دهه‌نده‌یه و دلۆقانه^٣ خاوه‌نی پۆژی په‌سلانه^٤ ئیمه هه‌ر تۆ
ده‌په‌رستین، پشتن هه‌ر به تۆ ده‌به‌ستین^٥ له پاسته‌پێ شاره‌زان که^٦ پێی ئه‌وانه‌ی که خۆت چاکه‌ت
ده‌گه‌ڵ کردوون، نه‌ک ئه‌وانه‌ی که وه به‌ر توو‌په‌یی که‌وتوون، نه‌ ئه‌وانه‌ش که لا‌پێ بوون^٧

***

به نام خداوند بخشنده‌ی مهربان^١

سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است^٢ خدای رحمن مهربان^٣ دادار روز جزا^٤ تنها تو
را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌خواهیم^٥ ما را بر راه راست استوار بدار^٦ راه کسانی که
آنان را نواخته‌ای، آنان نه که از نظر انداخته‌ای، و نه گمراهان^٧

- قورئانی پیرۆز، وه‌گیراوی عه‌بدوپه‌رمان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، تاران، بڵاوکردنه‌ی ئیحسان، ١٣٨٠.

- قرآن کریم، ترجمه و توضیحات بهاء‌الدین خرّم‌شاهی، انتشارات جامی و نیلوفر، تهران، ١٣٧٤.

پیشه کی گولستان "دیباچهی گلستان"

مَنّت خدای را عزّوجلّ که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت. هر نفسی که فرو می رود مدد حیات است و چون بر می آید مفرّح ذات. پس در هر نفسی دو نعمت موجود است و بر هر نعمتی شکری واجب.

شانازی بۆ خواجهك که فرمانبرداری ئه و هۆی نزیکیه و سوپاس به جی هینانی مایه ی زیادی به خششه. ههر هه ناسه یهك ده چیتته ناوه وه تازه بوته وه یه بۆ ژیان و که دیتته ده ره وهش هه سانه وه یه بۆ گیان. جا له ههر هه ناسه یه كا دوو به خشش هه یه و بۆ ههر به خشش سوپاسی پیوسته.

از دست و زبان که بر آید	کز عهده ی شکرش به در آید
بنده همان به ز تقصیر خویش	عذر به درگاه خدای آورد
ور نه سزاوار خداوندیش	کس نتواند که به جای آورد
به دست و زمان کی ده توانی کی	سوپاسی خوایی که بینیتته جی
به نده وا چاکه له بهر سستی له خوی	بیانو و خواهی کا له ده رگانه ی خودا
وهر نه شایانی خوایی ئه و ئه بی	کی له پووی راستیوه بو ی بکری ئه دا؟

باران رحمت بی حسابش همه را رسیده و خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده. پرده ی ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد و وظیفه ی روزی به خطای منکر نبرد.

بارانی بی پایانی ره همه تی له ههر شوینی به خوروژم و به تاوه و خوانی نیعمت و به خشایشی له ههر جیهك پاخراوه. پرده ی شهرم و حه یای به نده گانی خوی به گونا ه نادریّت و مووچه ی مووچه خورانی خوی به سووچ و تاوان نابریّت.

ای کریمی که از خزانه‌ی غیب	گبر و ترسا وظیفه خور داری
دوستان را کجا کنی محروم	تو که با دشمن این نظر داری
نه‌ی که‌ری می‌له گه‌نجی په‌نهانی	مووچه خۆرت هه‌یه له گاور و جوو
دۆستانت له کوو ئه‌که‌ی بی به‌ش	که به دوشمنت هه‌ته نیگه‌ه و پروو ^۱

چوارینه‌کانی خه‌ییام (رباعیات خَیام)

دو رباعی از خَیام (دوو چوارینه له خه‌ییام)

از آمدن و رفتن ما سودی کو	له هاتنمان و چوونمان سوو کوانی؟
وز تار امید عمر ما پودی کو	بۆ ته‌ونی هیوا تای ده‌زوو کوانی؟
چندین سر و پای نازنینان جهان	له ناو چه‌مبه‌ره‌ی چه‌رخا هه‌زاران
می سوزد و خاک می شود دودی کو؟	گیان سووتا و خوئی به با چوو کوانی؟ ^۱

***

این کوزه چو من عاشق زاری بوده است	ئه‌م گۆزه وه‌کوو من بووه دلدار و هه‌ژار
در بند سر زلف نگاری بوده است	جاریکی دلی خوش بووه سهد جار خه‌مبار
این دسته که بر گردن او می‌بینی	ئه‌و هه‌نگل و ده‌سگره‌ی له ملیا دیوته
دستی است که بر گردن یاری بوده است	ده‌ستی بووه زۆر خراوه‌ته سهر ملی یار ^۲

***

۱- گولستانی سه‌عدی، وه‌رگێپراوی مسته‌فا سه‌فه‌وت، بانه، چاپی ناجی، ۱۳۷۱هـ.

۲- وه‌رگێپراوی مامۆستا گۆزان: دیوانی گۆزان، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق، ۱۹۸۰.

۳- چوارینه‌کانی خه‌ییام، وه‌رگێپراوی هه‌ژار، چاپی دووه‌م، تاران، بلاوکردنه‌وه‌ی سروش، ۱۳۷۰هـ.

۲- نموونه‌ی جیاوازی پێژمانی (نمونه‌ی تفاوت دستوری):

فرمانی تینه‌پەر (فعل ناگزر) له زمانى کوردی له قهواره‌کانی (صیغه) ۵ و ۶ دا وه‌کوو یه‌کن:

فارسی: آمدم، آمدی، آمد، آمدم، آمدید، آمدند

کوردی: هاتم، هاتی، هات، هاتین، هاتن، هاتن

کردار (فرمان):

له زمانى فارسیدا له بوارى پێکهاته‌وه سێ جۆر « کردار » مان هه‌یه:

۱- کرداری ساده: گرفت

۲- کرداری لیکدراو: قرض گرفت، در جمله‌ی «سیروان کتاب‌ها را قرض گرفت.»

۳- کرداری پیشگردار: برگرفت

به‌لام له زمانى کوردیدا سه‌ره‌پای نهم سێ جۆر کرداره « کرداری پاشگردار » یش هه‌یه،

وه‌کوو کرداری « هاته‌وه » = هوه = پاشگر

کرداری لیکدراو : من ئێه‌م خۆش ده‌وێت.

کرداری ساده : هات

کرداری پاشگردار: هاته‌وه، (هوه = پاشگر)

کرداری پیشگردار : ده‌رهات

کردار/فرمان: (فعل)، پێکهاته: (ساختار)، کرداری لیکدراو: (فعل مرکب)، کرداری پیشگردار: (فعل)

پیشوندی، سه‌ره‌پای : (علاوه‌بر)، کرداری پاشگردار: (فعل پسوندی)

۳- نموونه‌ی جیاوازی له باری واتاناسییه‌وه (semantic) (نمونه‌ی تفاوت از نظر معنی‌شناسی):

زمانى کوردی هه‌زاران وشه‌ی جیاوازی له به‌راورد له‌گه‌ڵ فارسیدا هه‌یه. به‌ پای پرۆفیسۆر

خه‌زنه‌دار: په‌نج و یه‌ك له سهدی (۵۱/۰) زمانى کوردی په‌تییه-بیست و نۆ له سهدی (۲۹/۰)

له‌گه‌ڵ زمانه ئێرانییه‌کان وه‌کوو: فارسی و به‌لووچی، هاویه‌شه. سێزده له سهدی (۱۳/۰) له‌گه‌ڵ

زمانه هیندوو ئێرانییه‌کان وه‌کوو هیندی و سانسکریت و هه‌فت له سهدیشی (۷/۰) له‌گه‌ڵ زمانه

هیندوو ئه‌ورووپیه‌کان وه‌کوو ئینگلیسی، ئالمانی و... هاویه‌شه.

وشه: (واژه)، به‌راورد: (مقایسه)، په‌تی: (خالص)، هاویه‌ش: (مشترب)

دیالیکته‌کانی زمانی کوردی (گوش‌های زبان کردی)

دیالیکت (گوش): شیوه‌گه‌لیک له یه‌ک زمان که له باری ده‌برین (تلفظ) و پێزمان و وشه‌وه له‌گه‌ل شیوه‌کانی‌تر جیاوازه. بۆ وینه، کوردی ناوه‌پاست (سۆزانی) و کوردی باکوور (کرمانجی) له به‌راورد له‌گه‌ل یه‌کدا دوو دیالیکتی جیاوازن.

ده‌برین: (تلفظ کردن)، بۆ وینه: (به عنوان مثال)، باکوور: (شمال)، به‌راورد: (مقایسه)

زاراوه (لهجه): به شیوه‌گه‌لیک له یه‌ک زمان ده‌گوتریت که ته‌نیا له باری ده‌برینه‌وه له‌گه‌ل شه‌و شیوه‌کانی‌تر جیاوازی هه‌یه، وه‌کوو شه‌و جیاوازییه‌ی که له نیتوان دوو زاراوه‌ی سۆزانی نه‌رده‌لانی و سۆزانی موکریانیدا هه‌یه. وه‌کوو: بووگه، بووه

دیالیکته‌کانی زمانی کوردی بریتین له:

- ۱- **کوردی باکوور** (شمال) یا کرمانجی ژوووروو
- ۲- **کوردی ناوه‌پاست** (کرمانجی ناوه‌پاست / سۆزانی)
- ۳- **کوردی باشوور** (جنوب)
- ۴- **هه‌ورامی‌زازی** (له پاستیدا یه‌کی له زمانه‌کانی کوردیه‌یه)

۱- **کوردی باکوور** (کرمانجی):

له ناوچه‌گه‌لی کوردستانی تورکیا، کوردستانی سووریا، باکووری کوردستانی عێراق (له ناوچه‌گه‌لی دهۆک، زاخۆ) و کوردستانی ئێران، له ناوچه‌گه‌لی ورمی، ماکو و سه‌لماس و هه‌روه‌ها کورده‌کانی نه‌رمه‌نستان و نازه‌ریایان و باکووری پۆژه‌هلانی ئێران له ناوچه‌گه‌لی قووچان و شیروان و بجنوورد.

زاراوه‌کانی کوردی باکوور: شه‌مدینانی، به‌هدینانی، حه‌کاری، بۆتانی، جزیری، پۆژئاوایی.

۲- **کوردی ناوه‌پاست** (سۆزانی):

له ناوچه‌کانی هه‌ولێر، سلیمانیه، که‌رکووک له کوردستانی عێراق، مه‌هاباد، بانه، سه‌قز، مه‌ریوان، سنه، جوانرۆ له کوردستانی ئێران.

زاراوه‌کانی کوردی ناوه‌پاست (سۆرانی):

سۆرانی سلێمانی، سۆرانی موکریانی، سۆرانی گه‌رمیانی، سۆرانی نه‌رده‌لانی

۳- کوردی باشوور:

له‌ ناوچه‌کانی خانه‌قین، مه‌نده‌لی و به‌دره‌ له‌ کوردستانی عێراق، ناوچه‌ی کولیاپی و کرماشان و لوپستان و ئیلام له‌ کوردستانی ئێران .

زاراوه‌کانی کوردی باشوور:

لوپی، که‌له‌ۆپی، له‌کی، فه‌یلی، مامه‌سه‌نی، به‌ختیاری، کۆهکی‌لوویه‌یی.

لوپی یه‌کی له‌ زاراوه‌ په‌سه‌نه‌کانی زمانی کوردیی، به‌لام ئهم پرسه‌ دێته‌ زاراوه‌ که‌ بۆچی ئێستا که‌ بێک له‌ لوپه‌کان خۆیان به‌ کورد نازانن؟

له‌ وه‌لامدا ده‌توانین ناماژه‌ به‌ چهند هۆکاری جۆربه‌جۆر بکه‌ین، وه‌کوو: دووربوونیان له‌ چه‌قی کوردستان و نه‌بوونی په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ڵ کورده‌کانی‌تر، به‌شدارنه‌بوونیان له‌ بزوتنه‌وه‌ی هاوچه‌رخ‌ی کوردی، جیاوازی ئایینزاکه‌یان له‌ گه‌ڵ ئایینی کوردانی‌تر و عه‌شیره‌گه‌ری.

ناوچه: (ناحیه)، په‌سه‌ن: (اصیل)، هۆکار: (عامل)، دێته‌ زاراوه: (مطرح می‌شود)، چه‌ق: (مرکز)، بزوتنه‌وه: (جنبش)، جیاوازی: (تفاوت)، ئایینزا: (مذهب)، هاوچه‌رخ: (معاصر)

۴- هه‌ورامی - زازایی:

سه‌ره‌پای دووری شوینی نیشته‌جێبوونی هه‌ورامیه‌کان و زازاییه‌کان له‌یه‌که‌چوونێکی زۆر له‌ نێوان هه‌ورامی و زازاییدا هه‌یه‌ و له‌ به‌راورد له‌ گه‌ڵ یه‌کدا وه‌کوو دوو زاراوه‌ دێنه‌ زاراوه‌. له‌ هه‌موو ئه‌و په‌رتووکانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر دیالێکت و لقه‌کانی زمانی کوردیدا نووسراون ناماژه‌ به‌ ناوی « گۆران » وه‌کوو یه‌کی له‌ چوار دیالێکتی زمانی کوردی کراوه‌ مه‌به‌ستیشیان له‌ گۆران هه‌ورامی و زازایی بووه‌. به‌لام، به‌ کارهێنانی وشه‌ی گۆران ته‌نیا بۆ هه‌ورامی و زازا هه‌له‌یه‌کی باوه‌. له‌ کوردستاندا چه‌ندین دیالێکت و زاراوه‌ی‌تر هه‌ن که‌ خۆیان به‌ گۆران ده‌زانن، وه‌کوو: زۆر گوندی ده‌ور و پشتی کرماشان که‌ به‌ زاراوه‌ی که‌له‌ۆپی قسه‌ ده‌که‌ن یان زۆر شوینی ده‌ور و پشتی شاری سنه‌ که‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ به‌ سۆرانی قسه‌ ده‌که‌ن خۆیان به‌ گۆران ده‌زانن و به‌ ناوی گۆران‌ه‌وه‌ خۆیان

ناوژه ده‌که‌ن.^۱ خالێکی گزنگی‌تر نه‌وه‌یه که هه‌ورامی و زازایی سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که به‌شیکی نه‌ته‌وه‌ی کوردن له‌ به‌واری زمانه‌وانیه‌وه له‌ چاو نه‌و دیالێکت و زاراوه‌کانی‌تری کوردیدا تا پاده‌ی زمانه‌بون دوور که‌وتونه‌ته‌وه و له‌ به‌واری زمانه‌وانیه‌وه ده‌بی وه‌کوو یه‌کێ له‌ زمانه‌ کوردیه‌کان ناو به‌ڕین.^۲

زازایی^۳ له‌ ناوچه‌ی «درسیم» (بینگول) و «خارپوت» و «مووش» له‌ کوردستانی تورکیا و هه‌ورامی له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامانی ئێران و عێراق و کاکه‌یه‌یه‌کانی (نه‌هلی حه‌ق) به‌ناری دالاه‌ۆ له‌ ناوچه‌ی سه‌ره‌پولی‌زه‌هاو و «شه‌به‌ک» هه‌کانی لای مووسل و زه‌نگه‌نه‌یه‌یه‌کان.

زاراوه‌کانی هه‌ورامی^۴: هه‌ورامانی ته‌خت، له‌هۆن، ژاوه‌رۆ

سه‌ره‌پای نه‌وه: (علاوه‌ بر)، نیشه‌ته‌جیه‌بون: (سکونت)، له‌یه‌که‌چوون: (شبهات)، ئاماژه: (اشاره)، سه‌ره‌پای نه‌وه: (علاوه‌ بر)، هه‌له‌یه‌کی باوه: (اشتبه‌ه رایج)، له‌ چاو: (در مقایسه‌ با)

زمانی پیوه‌ر (زبان معیار)

زمانی پیوه‌ر یان زمانی نیستاندارد به‌ واتای هه‌لبژاردنی دیالێکتێکه‌ له‌ دیالێکتێکه‌کانی زمانێک بۆ دروستکردنی زمانێکی هاوبه‌ش له‌ نێوان یه‌ک نه‌ته‌وه‌دا، بۆ وینه‌ هه‌لبژاردنی فارسی تاران له‌ نێوان نه‌و دیالێکتێکه‌کانی‌تر وه‌کوو: قومی، نیسفه‌هانی و مه‌شه‌ه‌دی.

به‌ واتای: (به‌ معنی)، هه‌لبژاردن: (انتخاب)، نه‌ته‌وه: (ملت)

۱. (وه‌کوو «دیوانده‌ره» بیه‌یه‌ ره‌سه‌نه‌کان، یان گوندی «مامۆخ» له‌ سی کیلومه‌تری باکووری شاری سنه، یان گوندی «گه‌گه‌» له‌ نێوان شاری سنه و کامیاران و ...).

۲. بۆ زانیاری زۆرتر به‌روانه‌ کتێبی ئارژین (کۆمه‌له‌ وتاریک سه‌باره‌ت به‌ وێژه‌ زمانی کوردی هه‌ورامی)، مه‌نسور په‌جمانی، سه‌له‌مانی ۲۰۱۰.

۳. ناوه‌کانی‌تری زازایی به‌یتین له: «دملکی»، «کوردکی»، «کرمانجکی».

۴. خودی هه‌ورامیه‌کان بۆ پێناسه‌ کردنی خۆیان وشه‌ی «ه‌ورامی» به‌ کاردێتن نه‌ک هه‌ورامی. له‌ راستیدا به‌ کاره‌یتانی وشه‌ی هه‌ورامی له‌ لایان که‌سانی غه‌یره‌ هه‌ورامیه‌وه بووده‌ته‌ باو.

- چۆن دیالیکتیك هه‌لده‌بژێردریت و ده‌بیته زمانی پێوه‌ر

(چگونگی انتخاب یک گویش به عنوان گویش معیار)

۱- ده‌سه‌لانی پامیاری: ده‌سه‌لانی پامیاری گرن‌گرتین هۆکاری دروست‌بوونی زمانی پێوه‌ره و نه‌و ده‌سه‌لاته دیالیکتیك ده‌سه‌پینیتته سه‌ر هه‌موو دیالیکته‌کانی‌تر و ده‌یکاته زمانی پێوه‌ر.

۲- کتیییکی ئایینی پیرۆز: وه‌کوو قورئان که به دیالیکتی قورپه‌ش نووسراوه و بووه‌ته زمانی پێوه‌ری هه‌موو هۆز و دیالیکته‌کانی‌تری زمانی عه‌ره‌بی.

۳- شاکاری نه‌ده‌بی: وه‌کوو «به‌ه‌شتی ونبو»ی جان میل‌تون یا به‌ره‌مه‌کانی شیکسپیر، که دوو سه‌رچاوه‌ی زمانی ئینگلیزی پاراون که دیالیکته‌کانی‌تری زمانی ئینگلیزی خۆیان به‌ شێوه‌وتنی نه‌و کتیبانه‌ نزیك کردووه‌ته‌وه. کتییی «دۆن کیشۆت»ی «سیروانتس» که شاکاریکی نه‌ده‌بی به‌ زمانی ئیسپانییه و نه‌و دیالیکته‌کانی‌تری زمانی ئیسپانی خۆیان به‌ شێوه‌وتنی نه‌و نزیك کردووه‌ته‌وه.

۴- نه‌لفووبیی یه‌ک‌گرتوو: بۆ وینه تا ئیستا بۆ زمانی کوردی نه‌لفووبیه‌کی هاوبه‌ش که هه‌موو کورده‌کان پێی بنووسن نییه. ئیستا کوردی به‌ هه‌ر سێ خه‌تی لاتین، سیریلی و عه‌ره‌بی ده‌نووسریت.

۵- نووسینی رۆژنامه‌و گۆڤار به‌ یه‌کی نه‌ دیالیکته‌کان

ده‌سه‌لات: (قدرت)، پامیاری: (سیاسی)، ده‌سه‌پینیتته: (تحمیل می‌کند)، پیرۆز: (مقدس)، هۆز: (قبیله)، ون: (گم)، به‌ره‌م: (اثر)، سه‌رچاوه: (منبع)، پاراو: (با طراوت در اینجا فصیح)، یه‌ک‌گرتوو: (متحد)

سه‌رچاوه‌کانی نه‌م به‌شه (منابع این بخش):

- زمانی کوردی و دابه‌شبوونی جوگرافیایی دیالیکته‌کانی، فواد حه‌مه خورشید، به‌غدا چاپخانه‌ی آفاق عریبه، ۱۹۸۵.
زمانیکی کوردی هاوبه‌ش، د. مه‌هرداد ئیزه‌دی، وه‌گێڕانی عه‌مه‌د حه‌مه‌ سه‌لاح تۆفیق، گۆڤاری ئیستا، ژماره‌ی ۱۹، سالی ۱۳۹۹.

- سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانی، حوسین عه‌مه‌د عه‌زیز، سه‌لیمانی، چاپ و په‌خشێ سه‌رده‌م، ۱۹۹۹.

- زمانی یه‌ک‌گرتووی کوردی، جه‌مال نه‌به‌ز، ئالمانیای، یه‌کیه‌تی نه‌ته‌وه‌یی خۆتێدکارانی کورد، ۱۹۷۶.

- میژووی نه‌ده‌بی کوردی، مارف خه‌زنه‌دار، به‌رگی یه‌که‌م، هه‌ولێر، چاپ و بڵاوکردنه‌ودی ئاراس، ۲۰۰۱.

- بررسی زبان، جورج یول، (The study of language george yule)، ترجمه‌ی محمود نورمحمدی،

چاپ سوم، تهران، انتشارات رهنما، ۱۳۸۰.

کورتە ئاوپێک ئە سەر پێژمانی کوردی

(نگاهی گذرا به دستور زبان کردی)

پستە (جمله)

- پستە (جمله): دارا سیویتیکی خوارد.
- پستە ی لێکدراو (جملهی مرکب): تا دارا هاتەوه بۆ ماڵ، سارا سیوێه‌که‌ی خوارد.
- پستە ی پرس (جملهی پرسشی): بۆ کوی ده‌چی؟
- پستە ی سەر سوپمان (جملهی تعجیبی): ئەو گۆله چەن جوانه!
- پستە ی راگەیانندن (جملهی خبری): پەروین چوو بۆ مەدرەسه.
- پستە ی راگەیانندن نەریتی (جملهی خبری مثبت): ئاوی پرووباره‌که وشک بوو.
- پستە ی راگەیانندن نەریتی (جملهی خبری منفی): ئاوی پرووباره‌که وشک نەبوو.
- پستە ی فرمانی یان داخوازی (جملهی امری): هه‌سته، پرۆ.

فرمان (فعل)

- فرمان (فعل): شیرین ده‌چیت بۆ که‌رکوک.
- فرمانی تێپەر (فعل گذرا): تۆ کۆتره‌که‌ت گرت.
- فرمانی تێنەپەر (فعل ناگذر): کۆتره‌که‌ فری.
- فرمانی کارا دیار (فعل معلوم): ئازاد پەنجەرە‌که‌ی شکاند.
- فرمانی کارا نادیار (فعل مجهول): پەنجەرە‌که‌ شکینرا.
- پەرەگی فرمان (بن فعل): بەستەن (به‌ست).
- فرمانی رابردوو (فعل ماضی): ده‌رگا‌که‌م داخست.

- فرمانی ئیستا (فعل مضارع): ده‌رگا‌که داده‌خەم.^۱

- فرمانی داخوازی (فعل امر): ده‌فته‌ریکم بۆ بهینه.

- فرمانی تاک (فعل جمع): هاتم.

- فرمانی کۆ (فعل مفرد): هاتین.

ناو (اسم)

- ناو (اسم) : شاهۆ

- ناوی ساده (اسم ساده) : ده‌ست، گه‌لا

- ناوی داپړاو (اسم مشتق) : زانا، ده‌سته‌ك

- ناوی لیکدراو (اسم مرکب) : گه‌لاتوو، میږگه‌سوور

- ناوی تایبیه‌تی (اسم خاص) : فەرهاد، که‌رکوک

- ناوی گشتی (اسم عام) : شار، خانوو، گوڵ

- ناوی به‌رجه‌سته (اسم ذات) : نان، گوشت

- ناوی مه‌عنه‌وی: (اسم معنی) : ناشتی، داهینان، هیژ

- ناوی ناسراو: (اسم معلوم) : باخه‌وانه‌که، ئاسنگه‌ره‌که، قوتابییه‌که

- ناوی نه‌ناسراو (اسم مجهول) : پیاوی‌هات.

- ناوی تاک (اسم مفرد) : په‌رتووک، تۆپ

- ناوی کۆ: (جمع) : په‌رتووکه‌کان، تۆپگه‌ل

^۱ . له زمانی کوردیدا بۆ پیشاندانی کاتی ئیستا و داهاتوو یه‌ك جۆره‌ کردار به‌ کارده‌هێنریت. بۆ ده‌رخستنی جی‌ساوازی ئی‌توان فرمانی ئیستا و داهاتووش له «ئاوه‌لقرمان»(قید) که‌لک وهرده‌گرین.

بۆ نمونه: له پسته‌ی: «دووبه‌یانی ده‌چم»(پس‌فردا‌می‌روم). «دووبه‌یانی» ئاوه‌لقرمانه و «ده‌چم» لی‌زه‌دا به‌ هۆی ئاوه‌لقرمانی «دووبه‌یانی»یه‌وه کاتی «داهاتوو»(آینده) پیشان ده‌دات. به‌لام، فرمانی «ئیستا ده‌چم» به‌ ته‌نیا‌یی و به‌ بێ ئاوه‌لقرمان، کاتی «ئیستا» (مضارع) پیشان ده‌دات.

جیناو (ضمیر)

- جیناو (ضمیر) : ئەو، تۆ
- جیناوی کەسی سەرێخۆ (ضمیر شخصی منفصل) : من، تۆ، ئەو، ئێمە، ئێو، ئەوان
- جیناوی کەسی لکاو (ضمیر شخصی متصل) :
- کتێبە کەم، کتێبە کەت، کتێبە کە ی کتێبە کە مان، کتێبە کە تان، کتێبە کە یان
- جیناوی نیشانه (ضمیر اشاره) : ئەمە جوانە. ئەوە بستیە.
- جیناوی پرس (ضمیر پرسشی) : کام بوو؟ چ دەژییت؟

ئاوێناو (صفت)

- ئاوێناو (صفت) : کۆتری سپی، کوردی تیکۆشەر
- ئاوێناوی چۆنی (صفت بیانی) : ئاوی پاک، ئێوێ دلسۆز
- ئاوێناوی چۆنی پلە بەراورد (صفت تفضیلی) : پێگای پانتەر، گۆلی جوانتر
- ئاوێناوی چۆنی پلە بالا (صفت عالی) : پانتەرین پێگا، جوانترین گۆل
- ئاوێناوی پرس (صفت پرسشی) : چ گۆشتێک دەخۆی؟ کام دیمەنت پێ جوانە؟ چەند مریشت کێ؟
- ئاوێناوی نیشانه (صفت اشاره) : ئەم کتێبە، ئەو کتێبە

چاوگ : (مصدر)

ئەو پاشگراوەی کە لە زمانی کوردیدا چاوگیان لێ دروست دەبێ ئەمانەن:

- بزرۆکە + ن : گرتن (girtin)، مردن
- بێن : کپین، سپرین
- وون : چوون
- ان : سووتان، کێڵان

ئاوه‌ئفرمان (قید)

- ئاوه‌ئفرمان (قید) : دویڻی به‌فر باری. کۆتره‌که‌م له ئاو هی‌لاننه‌که‌یدا گرت.
- ئاوه‌ئفرمانی کات (قید زمان) : پار، نه‌مسال، له‌مه‌ولا
- ئاوه‌ئفرمانی شوین (قید مکان) : مناله‌که‌ له سه‌ر بان نووست.

کارا : (نهاد)

شاهۆ چوو بۆ زانکۆ.

به‌رکار (مفعول)

کوردستانم خۆش ده‌وی.

ته‌واوکه‌ر (متمم)

من له تاریکی ناترسم. من بۆ نیشتمانم تیده‌کۆشم.

ئامرازی په‌یوه‌ندی (حرف ربط)

وه‌کوو، و، که، تا، نه‌گه‌ر، به‌ئام، یان و ...

سه‌رچاوه‌کان (منابع):

- پێژمانی کوردی، ئه‌وه‌جه‌مانی حاجی مارف، به‌رگی یه‌که‌م (وشه‌سازی)، سلێمانی، ئۆفیس‌تی تیشک، ۲۰۰۱.
- زمان و ئه‌ده‌بی کوردی، پۆلی دووهمی ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ۱۹۹۹.
- زمان و ئه‌ده‌بی کوردی، پۆلی سێهه‌می ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ۱۹۹۹.
- زمان و ئه‌ده‌بی کوردی، پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ۱۹۹۹.
- دستور زبان کردی، احمد قاضی، ارومیه، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، ۱۳۶۷.

نموونه‌ی په‌ندی پیشینیان (ضرب‌المثل)

- په‌ندی پیشینیان نه‌خشی دیواره.
- ضرب‌المثل چون نقش بر دیوار (سنگی) ماندگار است.
- به‌خ مه‌که یه‌خ نه‌که‌ی.
- از مصیبت دیگران خوشحال نشو تا تو نیز گرفتار نشوی.
- به‌رگم په‌لاس بی، هاوده‌مم پاس بی.
- حاضرم لباس از جنس پلاس را بر تن کنم به شرط این که همنشینم خوب باشد.
- پیرت نه‌بو لووه پیریوه پسانه (پیرت نه‌بی برۆ پیری بسینه)
- اگر پیری (انسان دانا و باتجربه) نداری باید پیری بخری.
- خۆر له زینت نه‌دا.
- آفتاب بر زینت نزنند. (همیشه سوار باشی و هیچ گاه زین اسبت خالی نباشد).
- ژنی مه‌ردان له بن به‌ردان.
- زن مردان بزرگ، زندگی زیر سنگ را هم تحمل می‌کنند.
- رپوی گه‌پیده له شیر نووستوو باشته.
- روباہ هرزه‌گرد از شیر خوابیده بهتر است.
- شه‌پ له شیف و ناشتی له خه‌رمان.
- دعوا هنگام کشت و صلح هنگام برداشت.
- اول همه‌ی اختلافات را حل کنیم تا در هنگام نتیجه و محصول نزاعی نداشته باشیم.

- کاسه‌ی بی سهر پووشش گنۆنه (کاسه‌ی بی‌سهر پووشی تی ئه‌که‌وئ)

کاسه‌ای که بی سر باشد خاشاکی در آن خواهد نشست.

- که‌ره دیزه ئه‌لئ به‌شکه‌م بمرم خاوه‌نه‌که‌م زهره‌رکا.

خر سیاه می‌گوید: کاش می‌مردم تا صاحبم ضرر کند.

- کرده په‌شیمان نه نه‌کرده په‌شیمان.

پشیمانی پس از تلاش، بهتر از ندامت بی‌کوشش است.

- وتیان و شتر که ما هات وتی باری من هه‌ر چل منه.

به شتر خبر رسید که علف آوردند گفت بار من همان چهل من است.^۱

- باخه‌وان له وه‌خت هه‌نگوورا گوئچکه‌ی ناژنه‌وئ.

باغبان در فصل انگور خود را به ناشنوایی می‌زند.

- ئاگر به ئاگر ناکورژینه‌وه.

آتش با آتش خاموش نمی‌شود. (خشونت با خشونت از بین نمی‌رود).

سەرچاوه‌کان (منابع):

- په‌ندی پیشینیان، شیخ محمد خاڵ، سلیمانی، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سهرده‌م، ۲۰۰۰.

- په‌ندی پیشینیان به‌رگی ۱ و ۲، عه‌بدولحه‌مید حیره‌ت سه‌جادی، ورمی، بلا‌و‌کردنه‌وئ سه‌لاحه‌دین، ۱۳۶۹.

- گوواره‌ی کورده‌واری، عملی ڕۆزادی، چاپی دووه‌م، سنه، بلا‌و‌کردنه‌وئ کوردستان، ۱۳۸۵.

- سەرچاوه‌ی سهرزاره‌کی (شفاهی).

۱. که‌ما: نوعی علف کوهی

ناوی چه‌ند نه خوشی به زمانی کوردی

(نام چند بیماری به زبان کردی)

نازاره‌باریکه: سل	سنان: سیاه زخم	شیرپه‌نج: سرطان
نالامه‌ت: زکام	سیتوهرۆ: مالاریا	شه‌پله: فلج اطفال
باداری: روماتیسم	سیچیکه‌سلاره: گلمژه	گولی: جذام
باژێله: نفخ	گلاراو: آب مروارید	قۆزه‌رشه: سیاه سرفه
په‌تا: زکام	فی: صرع	که‌فته‌بی: حصبه
خه‌رکان: نوعی بیماری قارچی	کتووهر: سکتیه	لافشه: قارچ لای انگشتان
درم: بیماری واگیر (زکام)	لاره‌شه: نوعی بیماری دامی	والامه‌ن: قارچ پوستی
ره‌شانه‌وه: وبا	مله‌خره: اوریون	هه‌وله: آبله
زه‌رده‌بی: یرقان	سووریه: سرخک	شه‌کره: مرض قند

ناوی مانگه کوردیه‌کان له دیالیکتی سۆرانی و کرمانجی

(نام ماه‌های کردی در گویش‌های سۆرانی و کرمانجی)

۱	فروردین	خاکه‌لێوه	نیسان	آوریل
۲	اردیبهشت	گولان	گولان (نایار)	می
۳	خرداد	جۆزه‌ردان	حه‌زیران (حوزه‌یران)	ژون
۴	تیر	پووشپه‌ر	تیرمه‌ه (ته‌مووز)	جولای
۵	مرداد	گه‌لاوێژ	ته‌باخ (تاب)	آگوست
۶	شهریور	خه‌رمانان	ئیلوون (ئه‌یلوول)	ستامبر
۷	مهر	ره‌زبه‌ر	جووتمه (تشرینی یه‌که‌م)	اکتبر
۸	آبان	خه‌زه‌لوه‌ر، گه‌لا‌پێزان	مژدار (تشرینی دووه‌م)	نوامبر
۹	آذر	سه‌رماوه‌ز	کانوون (کانوونی یه‌که‌م)	دسامبر
۱۰	دی	به‌فرانبار	چله (کانوونی دووه‌م)	ژانویه
۱۱	بهمن	پێشه‌ندان	سه‌بات (شوبات)	فوریه
۱۲	اسفند	ره‌شه‌مه	ئادار (نازار)	مارس

نه لفوییی لاتین ElfÛbêy latî

(الفبای لاتین)

الفبای لاتین گویش سورانی سلیمانیه ٣٦ حرف است و تنها حرف همزه « ٤ » در این الفبا هیچ نشانه‌ای ندارد.

٦-چ: Ç	٥-ج: C	٤-پ: P	٣-ت: T t	٢-ب: B b	١-ئا: A a
١٢-ز: Z	١١-پ: Ŗŕ	١٠-ر: R r	٩-د: D d	٨-خ: X	٧-ح: H h'
١٨-ف: F	١٧-غ: X'	١٦-ع: '	١٥-ش: Ş	١٤-س: S	١٣-ژ: J
٢٤-ل: Ļl	٢٣-ل: L l	٢٢-گ: Gg	٢١-ك: K	٢٠-ق: Q q	١٩-ڤ: V
٣٠-ه: Hh	٢٩-ۆ: O	٢٨-وو: Ûû	٢٧- و بی‌ده‌نگ W	٢٦-ن: Nn	٢٥-م: Mm
٣٦-بزرۆكه i	٣٥- و ده‌نگدار Uu	٣٤- Êê	٣٣-ه E e	٣٢-ی: ده‌نگدار Î	٣١-ی: بی‌ده‌نگ Y

حرف « و » و حرف « ی » هر کدام نشان‌دهنده‌ی دو حرف هستند و این تفاوت در الفبای

لاتین نشان داده شده است.

wiše	مانند: وشه	w	« و » صامت:
kurd	مانند: کورد	u	« و » مصوّت:
yawer	مانند: یاوهر	y	« ی » صامت:
dî	مانند: دین	î	« ی » مصوّت:

..... - حرف «آ» «A» .....

در الفبای لاتین حرف آ به صورت «A» نوشته می‌شود. برای همزه «ء» در الفبای لاتین هیچ نشانه‌ای وجود ندارد؛ مثال:

A   **Awat**   **ئاوات**

..... - حروف «ج» «C»، «س» «S» .....

در الفبای لاتین حرف «ج» به صورت «C» نوشته می‌شود و نباید «C» را با «س» اشتباه گرفت. حرف «س» در لاتین به صورت «S» نوشته می‌شود.

C   **Cemawer. Cêjin**   **ج:** جه‌ماوهر، جیژن (مردم، جشن)
S   **Samaġ. Rastewxo**   **س:** ساماڵ، راسته‌وخۆ (آسمان صاف و آبی، مستقیم)

..... - حروف: «چ» «Ç»، «ح» «Ĥ»، «ه» «H» .....

در الفبای لاتین حرف «چ» به صورت «Ç» نوشته می‌شود. حرف «ح» در این الفبا به صورت «Ĥ» نوشته می‌شود. حرف «ه» نیز به صورت «H» نوشته می‌شود.

Ç   **Çiro. Çawerê**   **چ:** چِرۆ، چاوهرێ (جوانه، منتظر)
Ĥ   **Ĥepesaw**   **ح:** حه‌په‌ساو (بهت‌زده)
H   **Hewr. ah**   **ه:** هه‌ور، ناھ

..... - حروف «خ» «X»، «غ» «X̣» .....

در الفبای لاتین حرف «خ» به صورت «X» نوشته می‌شود و نباید این حرف را با «ایکس» در الفبای انگلیسی اشتباه گرفت. حرف «غ» به صورت «X̣» که یک یا دو خط کوچک بر روی آن قرار گرفته باشد نوشته می‌شود.

X   **Xerman. Mixabin**   **خ:** خه‌رمان، مڤخابن (خرمن، افسوس)
X̣   **X̣eware**   **غ:** غه‌واره (بیگانه)

- حروف «ر» «R»، «پ» « $\acute{R}$ »، «ژ» «J» .....

حرف «ر» در لاتین به صورت «R» و حرف «پ» به صورت « $\acute{R}$ » می‌شود. حرف «ژ» نیز به صورت «J» نوشته می‌شود. واج «R» «ر» ناسک، «ر» نازک در کردی سورانی هیچ وقت در ابتدای کلمات نمی‌آید، اما در کردی کرمانجی واج «R» «ر» ناسک در ابتدای واژه‌ها نیز می‌آید.

r	Zi ryan. Bi rîn	ر: زیریان، برین (باد سرد، زخم)
$\acute{R}$ í	$\acute{R}$ ûnak. Bi rîn	پ: پرووناك، برین (روشنایی، بریدن)
J	Jwange. Jem	ژ: ژوانگه، ژهم (میعادگاه، وعده‌ی خوراک)
R	Rûnahî	نمونه‌ی واژه در کردی شمال (کرمانجی): ر ووناھی

- حروف «ش» « $\acute{S}$ »، «ف» «V»، «ق» «Q» .....

در الفبای لاتین حرف «ش» به صورت یک «S» که در زیر آن یک ویرگول قرار دارد « $\acute{S}$ » نوشته می‌شود. حرف «ف» به صورت «V» و حرف «ق» به صورت «Q q» نوشته می‌شود.

$\acute{S}$	$\acute{S}$ ebeq. Ne $\acute{S}$ mîl	ش: شهبه‌ق، نه‌شمیل (نخستین تابش آفتاب، زیبای دلکش)
v	Miro v. Ta vge	ف: مروژ، تافگه (انسان، آبشار)
Q q	Qamik. Te qînewe	ق: قامك، ته‌قینه‌وه (انگشت، انفجار)

- حرف «ع» «'» .....

حرف «ع» در الفبای لاتین به دو صورت نوشته می‌شود. عده‌ای آن را مانند «ع» می‌دانند و علامتی برای آن نمی‌گذارند و عده‌ای نیز علامت ویرگولی را در قسمت بالای کلمه قرار می‌دهند، که رایج‌تر است، به این صورت «'»

'	'ewdaî , 'adil	ع: عه‌ودال (خانه به دوش)، عادل
---	----------------	--------------------------------

- حروف « ل » « L » « ِل » « َل » « ُL » « ُل »

در زبان کردی دو واج « ل » و « ِل » کاملاً با هم متفاوتند. « ل » در الفبای لاتین به صورت « L » و « ِل » را به صورت « ِل » می‌نویسیم. حرف « ِل » (ل قه‌له و لام درشت) در کردی سورانی هیچ وقت در ابتدای کلمات نمی‌آید.

L l	Law. Selmandin	ل: لاء، سه‌ل‌ماندن (جوان، قبولاندن)
Ļ ĺ	Ļā. Rêhêlê	ل: ئالسا، په‌هیل‌ه (پرچم، باران تند)

- حروف « و » « w » « و » « u » « وو » « ū » « و » « o » « و »

در زبان کردی دو « و » وجود دارد. « و » صامت و « و » مصوّت که در الفبای لاتین دارای نشانه‌های جداگانه هستند. « و » مصوّت کوتاه تقریباً شبیه ضمه‌ی فارسی است. « وو » دارای صدایی هم‌چون « او » است و با این علامت « ū » نشان داده می‌شود و « و » به صورت « o » نوشته می‌شود.

W	WiŞe	« و » صامت: مانند: وشه
U	Kurd	« و » مصوّت: مانند: کورد
Ū	Dûkelî. Rûxan	وو: دووکه‌ل، پرووخان (دود، ویران شدن)
O	Toz. Soma	ۆ: تۆز، سۆما (گردوغبار، سوسو زدن روشنایی)

- حروف « ه » « H » « ه » « e »

در الفبای کردی به شیوه‌ی لاتین « ه » جدا و پیوسته به صورت « ه » نوشته می‌شود. توجه داشته باشید که حرف « ه » در الفبای کردی مصوّت کوتاه فتحه است و نباید آن را با « ه » اشتباه کرد. « ه » در لاتین به صورت « e » نوشته می‌شود.

H h	Hawar. Şehol	ه: هاوار، ئاه (فریاد، آه)
E e	Derd. Şerm	ه: (ـ) دهرد، شه‌رم (درد، شرم)

..... - حروف « ی » « Y »، « ی » « î »

در الفبای کردی دو « ی » وجود دارد. « ی » صامت و « ی » مصوّت که در الفبای لاتین دارای نشانه‌های جداگانه هستند.

« ی » : صامت: **Y yawer**

« ی » : مصوّت: **دیرۆک** (رویداد تاریخی، افسانه) **î Dîrok**

..... - حروف « ئ » « ê »، « بزرۆکه » « î »

در الفبای لاتین « ئ » به صورت « ê » نوشته می‌شود. بزرۆکه که شبیه صدای یک کسره‌ی فشرده است در الفبای کردی به شیوه‌ی عربی نشانه‌ای ندارد اما در الفبای لاتین به صورت « î » نوشته می‌شود.

ئ یّ (—): رێز، ئێره، سیو، لادی **Ê ê** **Êre. sêw. Ladê**

بزرۆکه: ژن، دلۆزان **î Jin .dîlovan**

..... - حرف **ء**

برای حرف همزه در الفبای لاتین هیچ نشانه و حرفی وجود ندارد. در زیر تمامی حالاتی را که احتمال دارد همزه نوشته شود آمده است:

A.O.U.Û.Ê.î نا ، ئۆ ، ئو ، ئوو ، ئی ، ئی

Ararm نارام

Oxey ئۆخی

Usta ئوستا

Ûge ئووگه (آنجا)

Êre ئێره

îman ئیمان

***

خشته‌ی نه‌لفوبیی لاتین

Xišteî elfûbêy Latîn

(جدول الفبای لاتین)

Awat.....	۱- ا : ناوات
Bahoz, Rêbaz.....	۲- ب : باهۆز، رێباز (طوفان، طریق)
Tara, Estêre.....	۳- ت : تارا، ئەستێره (سرپوش عروس، ستاره)
Paraw, Şepol.....	۴- پ : پاراو، شەپۆل (سیراب و باطراوت، موج)
Cemewer cêjn.....	۵- ج : جەماوەر، جێژن (مردم، جشن)
Çiro, Çawerê.....	۶- چ : چرۆ، چاوەرێ (جوانه، منتظر)
Hêpesaw.....	۷- ح : هەپەساو (بهت‌زده)
Xerman.Mixabin.....	۸- خ : خەرمان، مەخابین (خرمن، افسوس)
Dîmen. Şede.....	۹- د : دیمەن، شەدە (منظره، دستار زنانه)
Ziryan, Birîn.....	۱۰- ز : زریان، برین (بادسرد، زخم)
Rûnak, Birîn.....	۱۱- ر : رووناک، برین (روشنایی، بریدن)
Zozan, Awez.....	۱۲- ز : زۆزان، ئاوەز (بیلاق، فهم و هوش)
Jwange, Jem.....	۱۳- ژ : ژوانگه، ژەم (میعادگاه، وعده‌ی خوراک)
Samaî, Rastewxo.....	۱۴- س : ساماڵ، راستەوخۆ (آسمان صاف، مستقیم)
Şebeq, NeŞmîl.....	۱۵- ش : شەبەق، نەشمیل (نخستین تابش آفتاب، زیبای دلکش)
'ewdaî, 'Adiî.....	۱۶- ع : عەوداڵ (خانه‌به‌دوش)، عادڵ
X'eware.....	۱۷- غ : غەوارە (بیگانه)
Fîroke, Fûware.....	۱۸- ف : فێرکە، فوواره (هواپیما، فواره)
Mirov, Tavge.....	۱۹- ف : مرۆڤ، تاڤگه (انسان، آبشار)

- ۲۰- ق : قامک، ته‌قینه‌وه (انگشت، انفجار) ..... Qamik, Teqînewe
- ۲۱- ک : کوردستان، مه‌کۆ (کوردستان، انجمن) ..... Kurdistan, Meko
- ۲۲- گ : گه‌ل، لاجانگ (برگ، رخسار) ..... Geîa, Lacanig
- ۲۳- ل : لساو، سه‌لماندن (جوان، قبولاندن) ..... Law, Selmandin
- ۲۴- ل : ئالا، په‌هێله (پرچم، باران تند) ..... Aîa, Rehêle
- ۲۵- م : مه‌ته‌ریز، رامان (سنگر، تفکر) ..... Meterêz, Raman
- ۲۶- ن : ناوه‌ند، مندال (مرکز، بچه) ..... Nawend, Mindal
- ۲۷- و : (بی‌ده‌نگ) ولام، هه‌تاو (جواب، آفتاب) ..... Wîlam, Hetaw
- ۲۸- وو : دووکه‌ل، پروخان (دود، ویران شدن) ..... Dûkel, Rûxan
- ۲۹- ژ : تۆز، سۆما (گرد و غبار، سوسوزدن روشنایی) ..... Toz, Soma
- ۳۰- ه : هاوار، ئاه (فریاد، آه) ..... Hawar
- ۳۱- ی : (بی‌ده‌نگ) : یاوهر ..... yawer
- ۳۲- ی : (ده‌نگدار) دیروک (رویداد تاریخی، افسانه) ..... Dîrok
- ۳۳- ه : (ده‌نگدار) ده‌رد، شهرم. (درد، شرم) ..... Derd, Şerm
- ۳۴- ی : ی : (ده‌نگدار) ئیره، سیو، لادی ..... Êre, sêw, Lad
- ۳۵- و : (ده‌نگداری کورت) (ده‌نگدار) کوردکرد ..... Kurd
- ۳۶- بزروکه : ژن : ژ+بزروکه+ن ..... Jin
- ع : بۆ ده‌نگی هه‌مه‌زه له ئه‌لفبوی لاتیندا هیچ نیشانه‌یه‌ك نییه. پیشاندانی ئه‌م ده‌نگه به شیوه‌ی
خواره‌وه‌یه : ئا : a ئۆ : o ئو : u ئوو : û ئی : ê ئی : î
ئارام. ئۆخه‌ی. ئوستا. ئوگه (آنجا). ئیره. ئیمان. ararm. oxey . usta . ûge. êre . îman

نمونه‌ی دهق به نه‌لفوبیی لاتین

Nimûney deq be elfûbêy latîn

نمونه‌ی متن به الفبای لاتین

غولام‌ره‌زا ئه‌رکه‌وازی (۱۷۷۵-۱۸۴۰)

غولام‌ره‌زا ئه‌رکه‌وازی له ساڵی ۱۷۷۵ له « سه‌رچه‌فته » سه‌ر به شاری « نیلام » له دایک بووه. ئه‌رکه‌واز یه‌کێکه له عه‌شیره‌ته گه‌وره‌کانی کورد. غولام‌ره‌زا سه‌ره‌تای خۆیندنی له لای باوکی و مه‌لا و میرزایانی ئه‌و سه‌رده‌مه بووه. شاره‌زای زانستیه‌یه‌کانی ئایینی نیسلام و ئایینزای شیعه بووه. ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی کاروباری سه‌رۆکایه‌تی خێلی خۆی بووه. وا ده‌رده‌که‌وێ دوا قوناغی ژایانی ئه‌رکه‌وازی دوور له مه‌لبه‌ندی خۆی له ولاتی ناوارییه‌ی بووبی و هه‌ر له‌وێش کۆچی دوا‌یی کردبێ.

Xuîam réza erkewazî (1775-1840)

Xuîam réza erkewazî le saî 1775 le serÇefte ser be şarî Îlam le dayik bûwe. Erkewaz yekêke le 'eşîrete gewrekanî kurd. Xuîam réza seretay xwêndinî le lay bawikî u mela u mîrzayanî ew serdeme bûwe. şarezay zanistîyekanî ayînî Îslam u ayînzay şî'e bûwe. maweyêk xerikî karubarî serokayetî xêî xoy bûwe. wa derdekewê ke dwa qonaXî jyanî erkewazî dûr le meîbendî xoy le wîatî awareyî bûbê u her lewêş koÇî dwayî kirdibê.

ئهم شيعه‌ری بو کۆچی دوا‌یی « ئه‌حمه‌د » ی کورێ هۆنیوه‌ته‌وه:

Em şî'rey bo koÇî dwayî «eh'med» î kuî honîwetewe:

چو مه‌جنووون بنم سه‌ر نه‌ وێرانی
Çu mecnûn binim ser ne wêranî
وه ناخوون سینه‌م چو بێستوون که‌م
we naxûn sînem Çu bêsitûn kem
تا باچن "غولام" "ئه‌حمه‌د" ش مه‌رده‌ن
ta baÇin Xuîam eh'mediş merden
زنگانیم بیه‌ن وه بار گه‌رده‌ن
zînganîm bîyen we bar gerden

شه‌رت بوو بپووشم جامه‌ی قه‌ترانی
şert bû bipûşim camey qetranî
شه‌رت بوو خوراکم وه له‌خته‌ی خوون که‌م
şert bû xurakim we lextex xûn kem
...ببنووپن خه‌لقان پوخسارم زه‌رده‌ن
Binuîfin xelqan fuxsarim zerden
...ده‌نگ دووس نییه‌ن مرخ دل مه‌رده‌ن
Deng dûs nîyen mirx diî merden

ه‌زنیوه‌ته‌وه: (سروده‌است)، بنم: (بگزارم)، ئایینزا: (مذهب)، کاروبار: (امور)، سه‌رۆکایه‌تی: (ره‌بری)، خێل: (طایفه)، وا ده‌رده‌که‌وێ: (گویا)، قه‌ترانی: (ماده‌ی سیاه‌رنگ)، بنووپن: (نگاه‌ کنیهد)، دووس: (دوست)، مرخ: (مرغ پرنده)، زنگانی: (زندگانی)، بیه‌ن: (شده‌است)

- دیوان غلام رضا ارکوازی، تصحیح، ترجمه و شرح ظاهر سارایی، انتشارات رامان، چاپ دوم ۱۳۸۶.

- می‌تووی ئه‌ده‌بی کوردی، ماف خه‌زنه‌دار، به‌رگی سییهم، هه‌لوێر، ده‌زگای چاپ و بلاک‌کرده‌وه‌ی ئاراس، ۲۰۰۳.

دایکم Daykim

daykim gilarey Çawme	دایکم گلاره‌ی چاومه
hêzî dîî u henawme	هه‌زی دڵ و هه‌ناومه
ke denûm damdepoşêt	که ده‌نووم دام ده‌پۆشیت
nexoş bim bom decoşêt	نه‌خۆش بێم بۆم ده‌جۆشیت
fêrm dekat dîîpak bim	فێرم ده‌کات دڵپاک بێم
selar u hawrêy Çak bim	سه‌لار و هاوڕێی چاکبیم
wanekanim bixwênim	وانه‌کانم بخوینم
be nermî xeîk bidwênim	به‌ نه‌رمی خه‌لک بدوینم
rástgo bim řewişt cwan bim	راستگو بێم په‌وشت جوان بێم
dîísozî nîştiman bim	دڵسۆزی نیشتمان بێم

***

گلاره: (مردمک چشم)، هه‌ناو: (درون)، ده‌نووم: (می‌خواهیم)، سه‌لار: (کدبانوی محترم (این شعر از زبان دخترکی نوشته‌شده‌است)، وانه: (درس)، بدوینم: (حرف بزنم)

— ئەم شیعەرم لە پەرتووکی « ئەلقی و خویندەوێ نوێ » هیناوه که به داخه‌وه نه ناوی شاعیره‌که‌ی لی نووسراوه‌و و نه نووسەر و نه شوێنی چاپ و...

مامۆستا

مه‌نسور په‌حماني

مامۆستا گيان فێرم كه، چوارچێوه‌كان بشكێنم
 مامۆستا گيان فێرم كه، له‌مپه‌ره‌كان بپرمێنم
 ده‌روونم كه‌یلی خه‌مه، پڕ له‌ دوگمای ماته‌مه
 هانا هه‌ی داد به‌رزه‌ مژ، یاریم به‌ خه‌م ده‌رییتم
 من من‌دالی ساواتم، پا له‌ پێگای خه‌باتم
 پووناکیم بو‌ پێویسته، له‌م پێبازه‌ بنوینم
 ئامانج بو‌ مرو‌قه، تو‌ بو‌م بکه‌ شرو‌قه
 دۆزی زه‌ریام پیشان به‌، چارۆکه‌ی بو‌ هه‌لبێنم
 گو‌لی خو‌یناوی گو‌ران، مه‌می ئاشق له‌ ئالان
 باسی دل‌ که‌ له‌ باسان، فرمیسی دل‌ بپزێنم
 مامۆستا، وانه‌ی ئه‌وین، فێرمان که‌ با نه‌که‌وین
 ئه‌وین هه‌موو ژینم بی، گیانم له‌ بو‌ی بتوینم
 ***

Mamosta

mamosta gyan fêrm ke çwarçêwekan bişkênim
 mamosta gyan fêrm ke lemperekan bîrmênim
 derûnim kêlî xeme pîr le dugmay mateme
 Hana hey dad berzemij yarîm be xem der bênim
 min mindalî sawatim pa le rêgay xebatim
 Rûnakîm bo pêwîste lem rêbaze binwênim
 amancim bo mirove to bom bike şirove
 dozî zeryam pîşan be çarogey bo helbênim
 gulî xwênawî goran memî 'aşîq le alan
 Basî dil ke le basan firmêskî dil bîrjênim
 mamosta waney ewîn fêrman ke ba nekewîn
 Ewîn hemû jînim bê gyanim le boy bitwênim

له‌مپه‌ر: (مانع)، دوگم: (خشک‌مغزی و تعصب) (لغت فرانسوی)، هانا: (فریادی از ته قلب)، به‌رزه‌مژ: (دارنده‌ی اندیشه‌ی
 متعالی)، ساوا: (نوزاد)، خه‌بات: (مبارزه)، پێباز: (طریق)، مرو‌قه: (انسان)، شرو‌قه: (تحلیل)، دۆز: (هدف)، چارۆکه‌: (بادبان)،
 گو‌ران: (شاعر کُرد، شعر «گو‌لی خو‌یناوی» او مشهور است)، مه‌م: (قهرمان منظومه‌ی عاشقانه‌ی «مه‌م و زین» اثر احمد
 خانی)، ئالان: (نام منطقه‌ی در کردستان ترکیه که «مه‌م» در آنجا کشته‌می‌شود)، وانه‌: (درس)، ئه‌وین: (عشق)

حەریق HÉRÎQ (١٨٥١-١٩٠٧)

Hérîq kurî mela nesrûlay zêwîye nawî mela saleh' bûwe le salî 1851î zayînîda Le zêwîye ke gundêke le lay sûrdaş le silêmanî u palî dawê be rojhelatî şaxî pîremegrûnewe le dayik bûwe .

حەریق کۆری مەلا نەسرولای زێویە، ناوی مەلا سەڵەح بووە. لە ساڵی ١٨٥١ی زایینیدا لە زێویە کە گوندێکە لە لای سوورداش لە سلێمانی و پالێ داوێ بە رۆژھەلاتی شاخی پێرەمەگروونەو، لە دایک بووە.

Mela nesrûlay bawikî hérîq le gundî kaşterî palî şaxî şaho le mabeynî hewramanî lehon u cwanîro deçêt u le zêwîye be melayetî degîrsêtewe u her lewêş jin dênê.

مەلا نەسرولای باوکی حەریق لە گوندی کاشتەری پالێ شاخی شاھۆ لە مابەینی ھەورامانی لەھۆن و جوانرۆ دەچێت و، پاشان لە زێویە بە مەلایەتی دەگیرسێتەو و ھەر لەوێش ژن دێت.

Hérîq sereta le lay bawikî xwêndinî feqyetî dest pê deka u paşan be fêbazî feqyekanî kurdistanî deçêt u berew mizgewtî şêx mihemedî berzincî le silêmanî u qeredax u

حەریق سەرەتا لە لای باوکی خوەندنی فەقیەتی دەست پێدەکا و پاشان بە پێبازی فەقیەکانی کوردستاندا دەچێت و بەرەو مەزگەوتی شیخ محەمەدی بەرزنجی لە سلێمانی و قەرەداغ و

paşan berew mukryan dê u le xaneqay şêxî burhan debête murîdî şêx u le mehabad degîrsêtewe u debê be mudefrîsî mizgewtî seyd hesen u her le mehabad jinî hênawe .

kur u kiçêkî bûwe. serencam le salî 1907 zayînîda le temenî 56 salîda kocî dwayî kirdûwe u le gorîstanî mela camî le mehabad nêjrawe.

پاشان بەرەو موکریان دێ و لە خانەقای شیخی بوڕھان دەبێتە موریدی شیخ و لە مەھاباد دەگیرسێتەو و دەبێ بە مودەررێسی مەزگەوتی سەید حەسەن و ھەر لە مەھاباد ژنی ھێناوێ. کۆر و کچیکی بوو، سەرەنجام لە ساڵی ١٩٠٧ی زایینی لە تەمەنی ٥٦ ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و لە گۆرستانی مەلا جامی لە مەھاباد نێژراوێ.

نمونه‌ی ناخافتن به دیالێکتی کرمانجی
Nimûney axaftin be dyalêktî kirmancî
 (نمونه‌ی مکالمه در گویش کرمانجی)

- dem baş ... - دهم باش (نهم کاتمه باش) ...
- Çawayî. Başî? - چاواڤی. باشی؟ (چۆنی؟)
- Sax bî silamet bî... - ساخ بى سلامت بى.
- Navê te çine? - ناڤى ته چنه؟ (چینه؟)
- nave min ramyare - ناڤى من رامیاره ...
- te li kû derê hatîye - ته له کوو ده‌ڕى هاتییه؟ (تۆ له کوێهه هاتووی؟)
- ez le sinera hatime - نه ز له سنه‌را هاتمه. (من له سنهوه هاتووم)
- xwendewanya te çi qase? - خوهندهوانیا ته چ قاسه؟ (خوینده‌واری تۆ چهنده؟)
- ez h'eya pola sisêya seretayîyê xwendîye. - نه ز هه‌یا پۆلا سسییا سه‌ره‌تاییی خوهندییه. (من تا خوینده‌وایه)
- ته دخوازی پشتی یه کوو خوهندهوانیا خوه خلاس کر چ شووله‌کی بکی؟ (تۆ ده‌هوی دواى نه‌هوی که خویندنت ته‌واو کرد چ نیشیک بکه‌ی)
- te dixwazî piştî ye kû xwendewanîya xwe xilas kir çi şûlikî bikey? - نه ز هه‌یا نه‌ا ل سه‌ر ڤه پرسى بریار نه‌دايه . (من تا ئیسته بۆ نه‌م پرسیاره بریارم نه‌داوه)
- ez h'eya niha li ser ve pirsê biryar nedaye - ته هه‌ز دکی چ سترانه‌کی گۆه‌دار بکی؟ (تۆ پیت خۆشه‌ گویى له چ گۆرانیه‌ک بگری)
- Te h'ez dikî çi sitranekî gohdar bikî? - پرانینا سترانیڤن کوو نه‌ز گۆه‌دار دکم کوردینه. (زۆرتیری نه‌و گۆرانیه‌یه‌ی گۆشیان لى ده‌گرم کوردین)
- Piranîna sitranên kû ez gohdar dikem kurdîne. - سلاوی من ژ دى و بابی خوه‌را بشینه . نه‌ز هیویدارم کوو د هه‌می ژيانا خوه‌دا سه‌رکه‌فتی بى.
- (سلاوی من به‌ دایک و بابی خۆت بگه‌یینه من هیوادارم که له هه‌موو ژيانى خۆتا سه‌رکه‌وتوو بى)
- Silavê min ji dê u bavê xwera bişîne. Ez hîvîdarim kû di h'emî jyana xweda serkeftû bî

سه‌ده وشه‌ی لاتین بو‌راهاتن **Sed wişey latîn bo fahatin** (صد واژه‌ی لاتین برای تمرین)

ئابووری abûrî : اقتصاد	ئامیر amêr : دستگاه
ئهرینی erênî : مثبت	ئەزموون ezmûn : تجربه
بابەت babet : موضوع	بارودۆخ barûdox : اوضاع
باشوور başûr : جنوب	باکوور bakûr : شمال
بالتۆیز balwêz : سفیر	بەرژەوه‌ندی berjewendî : منفعت
بەرگری bergirî : دفاع	بەرپۆیه‌رایه‌تی berêwberayeti : مدیریت
به‌ستین bestên : زمینه	به‌لگه belge : سند
بزووتنه‌وه bizûtnewe : جنبش	بیچمگیری bîçmgîrî : شکل‌گیری
تازه‌گیری tazegerî : مدرنیته	تاوان tawan : جرم
توندوتیژی tundûtîjî : خشونت	تۆیژه‌ر twêjer : پژوهشگر
پاریژه‌ر parêzer : وکیل	پۆلینکردن polênkirdin : تفکیک کردن
پاشخان paşxan : ذخیره	پالتیوراو palêwraw : نماینده
په‌ره‌سه‌ندن peresendin : توسعه	په‌یوه‌ندی peywendî : ارتباط
پشتگیری piştgîrî : حمایت	پله pile : درجه
پیداگری pêdagirî : اصرار ، تأکید	پینگه pêge : جایگاه
پیلان pîlan : توطئه	پێکدادان pêkdadan : برخورد
خال xal : نکته	خاوه‌نرا xawenra : صاحب‌نظر

دۆخ dox حالت ، وضعیت	خه‌سارناسی xesarnasî : آسیب‌شناسی
دامه‌زراوه damezrawe : مؤسسه	دابونه‌ریت dabûnerît : آداب‌ورسوم
ده‌سه‌لات deselât : قدرت	ده‌مارگیری demargîrî : تعصب
ده‌نگ deng : رأی	ده‌ور dewr : نقش
دروشم diruŞm : شعار	ژینگه jînge : محیط‌زیست
پۆژئاوا rojawa : غرب	پۆژه‌ه‌لات rojhelât : شرق
پاپه‌رین rapeîrîn : نهضت	پاڤه rave : تحلیل
پامان řaman : تأمل و تفکر	پامیاری řamyarî : سیاسی
پاوێژکاری řawejkari : مشورت	په‌خه řexne : انتقاد
پووبه‌ر řuber : مساحت	پووکه‌شی řûkeŞî : سطحی
پێکخواه řêkxirawe : سازمان	ده‌سته‌واژه destewaje : اصطلاح
زه‌ئێژ zilhêz : ابرقدرت	سامان saman : ثروت
سه‌ربه‌خۆیی serbexoyî : استقلال	سه‌لماندن selmandin : تحمیل
چه‌مک Çemk : مفهوم	گه‌مارۆ gemaro : محاصره
گریمانه girîmane : فرضیه	گشتی giŞtî : عمومی
قه‌یران qeyran : بحران	کۆمه‌لایه‌تی komełayetî : اجتماعی
کۆمار komar : جمهوری	شۆناس Şonas : هویت
کۆمه‌ل komeł : جامعه	کارگیری kargêrî : اداره

کاره‌با kareba : برق	کۆگا koga : مغازه
کاروبار karûbar : امور	کاریگه‌ری karîgerî : تأثیر
که‌نداو kendaw : خلیج	که‌مینه kemîne : اقلیت
کرده‌کی kirdarî : عملی	کرده‌کی kirdekî : بالفعل
کێشه kêşe : مشکل	لایه‌نگری layengirî : طرفداری
لێکۆڵینه‌وه lêkolînewe : تحقیق	ماف maf : حق
مافی مرۆڤ mafîmîrov : حقوق بشر	ناوخۆیی nawxoyî : داخلی
هه‌ناره henarde : صادرات	هه‌تیه‌وه netewe : ملت
نرخاندن nirxandin : ارزشیابی	هه‌رێنی nerênî : منفی
نێونه‌ته‌وه‌یی nêwneteweyî : بین‌المللی	هه‌ورده hawrde : واردات
هه‌وچه‌رخ hawçerx : معاصر	هه‌لسوکه‌وت hêlsûkewt : معاشرت
هه‌لبژاردن hêlbijardin : انتخاب، انتخابات	هۆکار hokar : عامل
هه‌لومه‌رج helûmerc : وضعیت، موقعیت	قۆناغ qunax : مرحله
هه‌یزه‌کی hêzekî : بالقوه	هه‌ز hizir : فکر و اندیشه
هه‌یما hêma : نماد	یاسا yasa : قانون

***

پوونکردنه‌وه‌ی چه‌ند دهسته‌واژه

(شرح چند اصطلاح)

۱- **دهنگناسی** Phonetics : دهنگناسی واته ناسین و راقه‌ی زانستیانه‌ی دهنگه‌کانی زمان.

آواشناسی: phonetics آواشناسی یعنی شناخت و تحلیل علمی آواهای زبان.

۲- **واچناسی** phonology : واچناسی (فونولوژی) نه‌و زانسته‌یه که فونیمه‌کانی زمان راقه و موتالا ده‌کات.

واچشناسی phonology : واچشناسی علمی است که واچ‌های زبان را مورد بررسی و مطالعه قرار می‌دهد.

دهنگ و فونیم دوو شتی جیاوازن و پیناسه‌ی جیاوازیان هه‌یه.

آوا و واچ با هم متفاوتند و هر یک دارای تعاریف جداگانه‌ای می‌باشند.

۳- **دهنگ** phone : واته دهنگیک که به هۆی پیک‌دانی هه‌وای سییه‌کان له‌گه‌ل یه‌کی له نه‌ندامه‌کانی ئاخافتن وه‌کوو زار، زمان، لیو و... دروست ده‌بیئت.

آوا phone یعنی صدایی که به دلیل برخورد هوای شش با یکی از اندام‌های گفتار مانند دهان، زبان، لب و... به وجود می‌آید.

۴- **(واچ) فونیم** phoneme : واته بچووکت‌ترین یه‌که‌ی دهنگی زمان. فونیم دوو تاییه‌تمه‌ندی

سه‌ره‌کی هه‌یه:

یه‌که‌م: فونیم ده‌بیته هۆی جیاوازی واتایی نیوان دوو مؤرفیم یان وشه

دووهم: له ریگیای تاییه‌تمه‌ندی دهنگی له دهنگه‌کانی‌تری زمان جیا ده‌کریتیه‌وه.

بو وینه دوو فونیمی « ل » و « ل » له دوو وشه‌ی « گول » (جذامی) و « گول » (گُل) دا

دوو واتا و دوو جوړ دهرپینی جیاوازی هه‌یه.

واچ phoneme : کوچک‌ترین واحد آوایی زبان است. واچ دارای دو ویژگی اساسی

است:

اول این که واچ ممیز معنا میان دو تکواژ یا واژه است و دوم این که از راه خصوصیات

آوایی از دیگر آواهای زبان جدا می‌شود. به عنوان مثال «ل» و «ژ» در دو کلمه‌ی «گول» (جذامی) و «گول» (گل) موجب ایجاد دو معنی و دو نوع تلفظ متفاوت شده است.

جیاوازی پیت و واج (فونیم): بۆ وینه له زمانی فارسیدا فونیمی / ز / خاوه‌نی نیشانه‌گه‌لی پیتی «ز»، «ظ»، «ذ» و «ض» ه که هه‌موویان وه‌کوو ده‌نگی / ز / ده‌خوینینه‌وه.

تفاوت حرف و واج: مثلاً در زبان فارسی واج / ز / دارای نشانه‌های الفبایی «ز»، «ظ»، «ذ» و «ض» است که همگی به صورت / ز / تلفظ می‌شوند.

۵- واج (فونیم) ده‌نگداره‌کانی زمانی کوردی: ده‌نگدار vowel نهو فونیمانه‌ن که له رپه‌هوی ئاخفتن و له کاتی تیپه‌رپوونی هه‌وا ژیه‌ده‌نگیه‌کان ده‌له‌رینه‌وه و کاتی له زار دینه ده‌ه هیچ له‌مه‌پر و به‌ستراوییه‌ك له رپه‌هوی هه‌وایاندا نییه. فونیمه ده‌نگداره‌کانی زمانی کوردی ۸ دانه‌ن.

واج‌های مصوّت: مصوّت vowel واج‌هایی هستند که در مسیر گفتار و هنگام عبور هوا تارهای صوتی را به صدا در می‌آورند و هنگام عبور از دهان هیچ مانعی سد راه این اصوات نمی‌گردد. واج‌های مصوّت زبان کردی ۸ تاست.

۶- واج (فونیم) بیده‌نگه‌کان: فونیمی بیده‌نگ (consonant) نهو فونیمانه‌ن که له کاتی تیپه‌رپوونی هه‌وا به‌ستراوییه‌کی ته‌واو، به‌لام کاتی، یان به‌ستراوییه‌کی رپه‌ژی له به‌رده‌میاندا دروست ده‌بیّت، وه‌کوو: / ب / یان / ش / که له وچی / ب / ده‌ا به‌ستراوییه‌که ته‌واوه و له وچی / ش / ده‌ا رپه‌ژییه. فونیمه بیده‌نگه‌کانی زمانی کوردی (سۆرانی سلیمانی) ۲۹ فونیمه.

صامت‌ها: واج صامت (consonant) به واج‌هایی اطلاق می‌شوند که هنگام عبور هوا از اندام‌های گفتار یک انسداد کامل اما موقتی یا انسدادی نسبی در راه عبور جریان هوای واج‌ها به وجود می‌آید، مانند: / ب / یا / ش / که در واج / ب / انسداد کامل است و در واج / ش / نسبی.

۶- برگه syllable له زمانی کوردیدا: زمانه‌وانان بۆ پیناسه‌ی برگه ته‌با نین، به‌لام بۆ پیناسه‌ی برگه له زمانی کوردی دیالیکتی سۆرانی سلیمانی ده‌توانین بلّین: برگه له‌م دیالیکته

بریتیه له زنجیره‌یه‌کی دهنگی که پیکهاتوو له یه‌ک دهن‌گدار و یه‌ک تا په‌نج بیده‌نگ. له دیالیکتی سۆرانیدا هه‌شت جۆر برگه‌مان هه‌یه به شیوه‌ی خواره‌وه:

هجا در زبان کردی:

زبان‌شناسان در تعریف هجا متفق‌القول نیستند. برای تعریف هجا در زبان کردی گویش سلیمانی می‌توان گفت: هجا در این گویش عبارت است از زنجیره‌ای آوایی که از یک مصوت و یک تا پنج صامت تشکیل شده است.

ژماره‌ی برگه له زمانی کوردیدا (تعداد هجا در زبان کردی):

ده‌نگدار : vowel   بیده‌نگ : consonant

cv - ۱   cvc - ۲   cvcc - ۳   ccv - ۴   ccvc - ۵   ccvcc - ۶   cvccc - ۷

۱- چوو (چ + وو) $\hat{C} + \hat{U}$ CV

۲- چاو (چ + ا + و) $\hat{C} + A + W$ CVC

۳- دهشت (د + ه + ش + ت) $D + E + \hat{S} + T$ CVCC

۴- گوئی (گ + و + ئ) $G + W + \hat{E}$ CCV

۵- شوین (ش + و + ئ + ن) $\hat{S} + W + \hat{E} + N$ CCVC

۶- سویند (س + و + ئ + ن + د) $S + W + \hat{E} + N + D$ CCVCC

۷- خۆیشك (خ + و + ئ + ش + ك) $X + O + Y + \hat{S} + K$ CVCCC

(جۆری برگه‌ی ژماره‌ی ۷ ته‌نیا له موکریاندا هه‌یه.)

سه‌راوه‌کانی نهم به‌شه (منابع این بخش):

- بررسی زبان، جورج یول، ترجمه‌ی محمود نورمحمدی، چاپ سوم، تهران، انتشارات رهنما، ۱۳۸۰

- کردی ایلامی (بررسی گویش بڠره)، دکتر غلامحسین کریمی دوستان، سنندج، انتشارات دانشگاه کردستان، ۱۳۸۰

- مقاله‌ی «هجا در زبان کردی»، دکتر غلامحسین کریمی دوستان.

- آواشناسی، علی‌محمد حق‌شناس، چاپ هشتم، تهران، انتشارات آگاه، ۱۳۸۲.

- آواشناسی زبان فارسی، یدالله ثمره، چاپ سوم، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۱.

- آواشناسی و دستور زبان کردی، علی رخزادی، تهران، انتشارات ترفند، ۱۳۷۹

سه‌رچاوه‌کان (منابع):

- کوردی:

- ۱- حاجی مارف، نه‌وره‌جهان، ۲۰۰۱، پێژمانی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م (وشه‌سازی)، سلێمانی، ئۆفسیتی تیشک.
- ۲- همه‌ خورشید، فوناد، ۱۹۸۵، زمانی کوردی دابه‌شبوونی جوگرافیی دیالیکته‌کانی، به‌غدا، چاپخانه‌ی آفاق عریبه.
- ۳- حیره‌ت سه‌جادی، عه‌بدولحه‌مید، ۱۳۶۹، په‌ندی پێشینیان به‌رگی ۱ و ۲، ورمی، بلا‌وکردنه‌وه‌ی سه‌لاحه‌دین.
- ۴- خاڵ، شیخ محمەد، ۲۰۰۰، په‌ندی پێشینیان، سلێمانی، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.
- ۵- خه‌زنه‌دار، مارف، ۲۰۰۱، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- ۶- خه‌زنه‌دار، مارف، ۲۰۰۳، میژووی نه‌ده‌بی کوردی، به‌رگی سییه‌م، ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.
- ۷- بۆره‌که‌یی، سدێق، ۱۳۷۰، میژووی ویژه‌ی کوردی، به‌رگی ۲، چاپی یه‌که‌م، بانه، بلا‌وکردنه‌وه‌ی ناجی.
- ۸- پوخزادی، عه‌لی، ۱۳۸۵، گوواره‌ی کورده‌واری، چاپی دووه‌م، سنه، بلا‌وکردنه‌وه‌ی کوردستان.
- ۹- محمەد عه‌زیز، حوسێن، ۱۹۹۹، سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانی و گرفته‌کانی زمانی کوردی، سلێمانی، چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م.
- ۱۰- نه‌به‌ز، جه‌مال، ۱۹۷۶، زمانی یه‌که‌گرتوی کوردی، ئالمانیای، چاپی یه‌که‌مه‌تی نه‌ته‌وه‌یی خوێندکارانی کورد.
- ۱۱- هێمن، ۱۳۶۷، تاریک و روون، مه‌هاباد، چاپخانه‌ی سه‌یدیان.
- ۱۲- هه‌ردی، نه‌حه‌د، ۱۹۹۱، رازی ته‌نیایی، چاپی سییه‌م، سه‌قز، بلا‌وکردنه‌وه‌ی محمەدی.
- ۱۳- چوارته‌کانی خه‌یام، ۱۳۷۰، وه‌رگی‌پاوی هه‌ژار، بلا‌وکردنه‌وه‌ی سروش، چاپی دووه‌م، تاران.
- ۱۴- زمان و نه‌ده‌بی کوردی، ۱۹۹۹، پۆلی دووه‌می ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده.
- ۱۵- زمان و نه‌ده‌بی کوردی، ۱۹۹۹، پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده.
- ۱۶- زمان و نه‌ده‌بی کوردی، ۱۹۹۹، پۆلی یه‌که‌می ناوه‌ندی، کۆماری عێراق، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده.
- ۱۷- گوڵستانی سه‌عدی، ۱۳۷۱، وه‌رگی‌پاوی مسته‌فا سه‌فوه‌ت، بانه، بلا‌وکردنه‌وه‌ی ناجی.
- ۱۸- قورناتی پیرۆز، ۱۳۸۰، وه‌رگی‌پاوی عه‌بدوره‌جه‌مان شه‌ره‌فکه‌ندی (هه‌ژار)، تاران، بلا‌وکردنه‌وه‌ی ئیحسان.
- ۱۹- دیوانی بیسارانی، ۱۳۷۵، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه، حه‌کیم مه‌لا سالح، سنه، بلا‌وکردنه‌وه‌ی گۆزان.
- ۲۰- دیوانی بیته‌کس، ۱۳۶۹، ریک‌خستنی محمەدی مه‌لاکه‌ریم، سه‌قز، چاپی محمەدی.
- ۲۱- دیوانی پیره‌مێردی نه‌مر، ۱۳۶۹، محمەد ره‌سوڵ (هاوار)، سه‌قز، بلا‌وکردنه‌وه‌ی محمەدی.
- ۲۲- دیوانی حاجی قادری کۆبی، ۱۹۸۶، لیکۆلینه‌وه سه‌ردار حه‌مید میران، که‌ریم مسته‌فا شه‌اره‌زا، چاپی نه‌مێنداریتی گشتیی پۆشنیری لوانی ناوچه‌ی کوردستان.
- ۲۳- دیوان غلام رجا ارکوازی، تصحیح، ترجمه و شرح ظاهر سارایی، انتشارات رامان، چاپ دوم ۱۳۸۶.
- ۲۴- دیوانی گۆزان، ۱۹۸۰، به‌رگی یه‌که‌م، به‌غدا، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عێراق.

- ۲۵- دیوانی قانع، ۱۹۷۹، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی زانکۆی سلێمانی.
- ۲۶- دیوانی مه‌حو، ۱۳۶۷، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رپێس و مه‌مه‌دی مه‌لا که‌رم، ورمی، بلاوکرده‌وه‌ی سه‌لاحه‌دینی شه‌یوبی.
- ۲۷- دیوانی مه‌ستوره‌ی شه‌رده‌لان، ۱۳۷۴، کوکرده‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی سدیق بۆره‌که‌یی، چاپی یه‌که‌م، بانه، بلاوکرده‌وه‌ی ناجی.
- ۲۸- دیوانی مه‌وله‌ی، ۱۳۷۸ کوکرده‌وه‌، لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌، مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رپێس، سنه، بلاوکرده‌وه‌ی کوردستان.
- ۲۹- دیوانی نالی، ۱۳۶۸، لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رپێس، چاپی سی‌هه‌م، ورمی، بلاوکرده‌وه‌ی سه‌لاحه‌دینی شه‌یوبی.
- ۳۰- مەم و زین، شه‌مه‌دی خانی، لیکدانه‌وه‌ی په‌رویزی جیهانی، ورمی، بلاوکرده‌وه‌ی سه‌لاحه‌دینی شه‌یوبی.
- ۳۱- ئارژین (که‌مه‌له‌ وتاری وێژه و زمانه‌وانی)، ۲۰۱۰، مه‌نسور ره‌حمانی، سلێمانی، مه‌لبه‌ندی رۆشنه‌بیری هه‌ورامان.
- فارسی:
- ۳۲- ثمره، یدالله، ۱۳۷۱، آواشناسی زبان فارسی، چاپ سوم، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- ۳۳- حق‌شناس، علی‌محمد، ۱۳۸۲، آواشناسی، چاپ هشتم، تهران، انتشارات آگاه.
- ۳۴- رخزادی، علی، ۱۳۷۹، آواشناسی و دستور زبان کردی، تهران، انتشارات ترفند.
- ۳۵- مشکوه‌الدینی، مهدی، ۱۳۷۴، ساخت آوایی زبان، چاپ سوم، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی.
- ۳۶- قاضی، احمد، ۱۳۶۷، دستور زبان کردی، ارومیه، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی.
- ۳۷- کریمی‌دوستان، غلامحسین، ۱۳۸۰، کردی ایلامی (بررسی گویش بده)، سنج، انتشارات دانشگاه کردستان.
- ۳۸- یول، جورج، ۱۳۸۰، بررسی زبان، ترجمه‌ی محمود نورمحمدی، چاپ سوم، تهران، انتشارات رهنما.
- ۳۹- دبیرمقدم، محمد، زبان، گویش، گونه و لهجه: کاربردهای بومی و جهانی، مجله ادب‌پژوهی، شماره پنجم، تابستان و پاییز ۱۳۸۷.
- ۴۰- باطنی، محمدرضا، مسائل زبان‌شناسی نوین: ده مقاله، انتشارات آگاه، تهران ۱۳۵۴.
- ۴۱- زبان فارسی ۱، ۱۳۸۴، سال اول دبیرستان، چاپ نهم، تهران، شرکت چاپ و نشر کتب درسی ایران.
- ۴۲- زبان فارسی ۲، ۱۳۸۰، سال دوم دبیرستان، چاپ چهارم، تهران، شرکت چاپ و نشر کتب درسی ایران.
- ۴۳- زبان فارسی ۳، ۱۳۸۳، سال سوم دبیرستان، چاپ ششم، تهران، شرکت چاپ و نشر کتب درسی ایران.
- ۴۴- قرآن کریم، ۱۳۷۴، ترجمه و توضیحات بها‌الدین خرمشاهی، چاپ اول، تهران، انتشارات جامی و نیلوفر.

Waney kurdî

Taybete Be Fêrkarî Zimanî Kurdî
(rênûsî 'erebî u latîn)

Mensûr R'eh'manî